

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΩΝ PULPS

2

Short Stories

ΜΠΑΟΥΛΑ

NOV. 2020

No. 13

THE *Lakeside* MYSTERY

*A Complete Tony Quinn
Mystery Novel*

By G. WAYMAN
JONES

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

ΜΙΑ ΜΑΥΡΗ ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ ΜΕ ΚΑΛΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

Στο Πάνθεον των διασήμων ηρώων του χαρτοπολλτού καταχωρίζονται δυο χαρακτήρες που σύμφωνα με την αμερικανική ονομασία τους, ονομάζονται και οι δυο τους «Black Bat» (Μαύρη Νυχτερίδα), χωρίς ωστόσο να έχουν κάποια... συγγενική σχέση μεταξύ τους.

Η πρώτη, χρονικά, "Μαύρη Νυχτερίδα" είχε εμφανιστεί μεταξύ 1933-34 στα έξι τεύχη του βραχύβιου λαϊκού πολυτοπεριοδικού «Black Bat Detective Mysteries» της εκδοτικής εταιρίας The Berryman Press. Τις ιστορίες τις υπέγραφε ο Murray Leinster (ψευδώνυμο του William Fitzgerald Jenkins). Σε καμιά ιστορία ο ήρωας δεν αναφέρθηκε με το πραγματικό του όνομα.

Τον Ιούλιο του 1939 και στην ακμή της χρυσής εποχής του είδους από την εκδοτική εταιρία Thrilling Publications μια νέα ανανεωμένη "Μαύρη Νυχτερίδα" διεκδίκησε αναγνωστικό κοινό από τους fans του αστυνομικού χαρτοπολλτού μέσα από τις σελίδες του περιοδικού «Black Book Detective». Υπήρξε ένα εγχείρημα από τα πλέον επιτυχημένα στον σχετικό χώρο, αφού από τη μια μεριά σαν ανάγνωσμα επιβίωσε για 13 χρόνια έως και τον χειμώνα του 1952, όταν κυκλοφόρησε το 62ο και τελευταίο τεύχος του περιοδικού, ενώ το 63^ο, που είχε προαναγγελθεί για την άνοιξη του 1953, ποτέ δεν κυκλοφόρησε.

Από την άλλη μεριά, η δημοσιότητα της "Μαύρης Νυχτερίδας" πήρε απρόσμενη έκταση, χάρη στην αντιπαράθεση η οποία δημιουργήθηκε με την ταυτόχρονη παρουσία στον εκδοτικό χώρο του comic χαρακτήρα Batman, που είχε δημιουργηθεί δυο μήνες νωρίτερα τον Μάιο του 1939 από την DC, έστω κι αν στα αγγλικά η διαφορά των δυο ονομάτων ήταν αρκετά διακριτή για να μην δημιουργούσε ταυτοτική σύγχυση η ταυτόχρονη παρουσία τους, όσο κι αν ενδυματολογικά έμοιαζαν: Black Bat ο ένας, Batman ο άλλος.

Παρ' όλα αυτά είχε ειπωθεί ότι ο ένας χαρακτήρας επηρέασε τη διαμόρφωση του άλλου. Πρακτικά, μάλλον αντίθετο, καθώς βγήκαν σε τόσο κοντινό διάστημα, ώστε δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν επιρροές. Σε εξωδικαστικό συμβιβασμό η μεν Thrilling Publications συμφώνησε να μην χρησιμοποιήσει τον χαρακτήρα της σε σειρά κόμικς, ενώ η DC προχώρησε σε μεταβολές στη στολή του Batman. Πιθανώς, όμως η Thrilling να βρήκε τρόπο να καταστρατηγήσει τη δική της δέσμευση παραχωρώντας στην αδελφή εταιρία Nedor Comics το δικαίωμα να δημιουργήσει κόμικ χαρακτήρα με βάση την "Μαύρη Νυχτερίδα" με αλλαγμένο τίτλο -«The Mask»- και ονόματα πρωταγωνιστών. Στην τρέχουσα δεκαετία το ενδιαφέρον για την "Black Bat" ανανεώθηκε από νέους εκδοτικούς οίκους που δραστηριοποιούνται στον χώρο του κόμικ (πχ. Moonstone, Dynamite κλπ), αλλά όχι πια του pulp, που δυστυχώς από αρκετές δεκαετίες τώρα έχει, επισήμως, εκμετρήσει το ζην.

Να σημειωθεί δε, το γεγονός, ότι μολοντί στα ελληνικά αμφότεροι ονομάστηκαν "Νυχτερίδας" και συνυπήρξαν στη δεκαετία των '60 στα ελληνικά περίπτερα («Μάσκα/ Mu-

σθήριο», ο ένας και «Καλύτερα Κόμικς-Δυναμικά», ο άλλος) ουδόλως είχε απασχολήσει ανταγωνιστικά τους Αμερικανούς εκδότες τους, ώστε να εκληφθεί ότι η κόντρα τους οφειλόταν στη σύγχυση που θα προκαλούσε μελλοντικά η συνωνυμία τους στην ελληνική περιοδικολογία.

Νόρμαν Ντάνιελς, ο συγγραφέας της Νυχτερίδας

χαρακτήρας του περίφημου Shadow. Ήταν επίσης ο δημιουργός του χαρακτήρα "Crimson Mask" και ενός κόμικ, που είχε αρχίσει να γράφει ταυτόχρονα με τον "Νυχτερίδα" του.. Και πριν ακόμα ολοκληρώσει τη σειρά, έγραφε ραδιοφωνικά σέριαλ και τηλεοπτικά σενάρια μαζί με τη γυναίκα του, έκανε τις προσαρμογές στη σειρά «Ο Άλφρεντ Χίτσκοκ παρουσιάζει». Συνέχισε να είναι συγγραφικά δραστήριος και έως τη δεκαετία των '80 γράφοντας μυθιστορήματα πολτού με αστυνομικό, κοινωνικό αισθηματικό θέμα.

Ο ήρωας που επινόησε ο Νόρμαν Ντάνιελς για τις εκδόσεις Thrilling ουσιαστικά δεν είχε κάτι το πρωτότυπο να επιδείξει. Μασκοφόροι εκδικητές και υπερασπιστές του νόμου είχαν υπάρξει αρκετοί πριν από την Μαύρη Νυχτερίδα, ήρωες με διπλή ταυτότητα, που συνήθως δρουν στο σκοτάδι της νύχτας επίσης,, συμπαραστάτες του νόμου με αμφιλεγόμενες πρακτικές απονομής δικαιοσύνης, και τις υποψίες των αστυνομικών να πέφτουν επάνω τους, αλλά αναπόδεδικτα κοινός τόπος από τα ...χρόνια του Ζορρό! Μόνον η υπερφυσική του ικανότητα να βλέπει στο σκοτάδι σαν νυχτερίδα ήταν το κάτι ξεχωριστό. αλλά έφτανε μόνον αυτό για να αφήσει τόσο έντονο το αποτύπωμά του στην ιστορία των ηρώων του χαρτοπολτού; Φαίνεται πως έφτανε σε συνδυασμό -σύμφωνα με τους μελετη-

Συγγραφέας της δεύτερης "Black Bat", δηλαδή της "Μαύρης Νυχτερίδας" που ξέρουμε, ήταν ο Αμερικανός Νόρμαν Α. Ντάνιελς (1905-1995), ένας από τους πιο παραγωγικούς συγγραφείς στην χρυσή εποχή των πολτοπεριοδικών. Υπέγραψε τις 61 πρώτες νουβέλες της "Νυχτερίδας" με το ψευδώνυμο Τζ. Γουέιμαν Τζόουνς που είχε επιλεγεί από τον εκδότη ως εταιρικό (House Name), καθώς και τη 65^η και τελευταία, που είχε προγραμματιστεί για το καλοκαίρι του 1953 και δεν εκδόθηκε, ενώ οι ενδιάμεσες στα τεύχη 62 (που δεν κυκλοφόρησε), 63 (Χειμώνας 1952-53) και 64 (Άνοιξη 1953) είχαν γραφτεί από τον Στιούαρτ Στίρλινγκ υπογεγραμμένες με το ψευδώνυμο του House Name. Να σημειωθεί, ότι στην 64η περιπέτεια το κανονικό όνομα του χαρακτήρα της "Μαύρης Νυχτερίδας" είχε αλλάξει σε Myro Catin.

Ο Ντάνιελς, που το πραγματικό του όνομα ήταν Νόρμαν Άρθουρ Ντέινμπεργκ (Ντάνιελς ήταν το επίθετο της γυναίκας του Ντόροθυ, επίσης επαγγελματία συγγραφέα, με την οποία συνεργάστηκε αρκετές φορές), είχε υπογράψει και με διάφορα άλλα ψευδώνυμα (Τζον Μπέντον, Φρανκ Τζόνσον, Μ. Σκάλον και Γουίλ Γκαρθ), σε περιοδικά όπως το All Detective, Shadow Magazine and Gangster Stories. καθώς και διάφορες ιστορίες επιστημονικής φαντασίας. Για τον τελευταίο εργοδότη του, πριν αρχίσει να γράφει την Black Bat, είχε γράψει 30 περιπέτειες του Phantom Detective, ανταγωνιστικός

τές του είδους- με τη δυνατή πλοκή, την συναρπαστική αστυνομική δράση, τη γοργή εναλλαγή. Στοιχεία που αποτελούν τη σωστή συνταγή για αδιάπτωτο ενδιαφέρον από την πρώτη έως την τελευταία σελίδα, από το πρώτο έως το τελευταίο τεύχος.

Ήρωας του αναγνώσματος στις αυτοτελείς περιπέτειες σε νουβέλες των 50 σελίδων καθεμιά τους ήταν ο αδέκαστος περιφερειακός εισαγγελέας Τόνυ Κούιν. Σε κάποια δική ένας κακοποιός στην προσπάθειά του στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας να καταστρέψει τα έγγραφα που τον ενοχοποιούσαν έριξε πάνω στα χαρτιά καυστικό οξύ. Τα έγγραφα τα κρατούσε ο εισαγγελέας Κούιν και αυτός προσπαθώντας να τα προστατέψει δέχτηκε μερικές σταγόνες από το οξύ στα μάτια του με συνέπεια την τύφλωσή του. Για κάποιο διάστημα προσπαθώντας να λειτουργήσει σαν εισαγγελέας έστω και τυφλός ανέπτυξε ικανότητες και δεξιότητες που όξυναν τη λειτουργία των άλλων αισθήσεων και τα ανακλαστικά του. Ωστόσο, ένιωθε ανεπαρκής στο καθήκον του, ώσπου, λίγο καιρό αργότερα επισκέφτηκε τον Κούιν στο σπίτι του μια μυστηριώδης κοπέλα, η Κάρολ Μπάλντγουιν που του προσφέρει την ευκαιρία να δοκιμάσει να ξαναδεί μέσα από τα μάτια του κλινικά νεκρού πατέρα της, αστυνομικού που είχε χτυπηθεί θανάσιμα από σφαίρα κακοποιού.

Μπατς Ο'Λίρι

Σιλκ Κίρμπυ

Η Κάρολ Μπάλντγουιν

Ο επαναστατής Μακ Γκραθ

Ο Κούιν δέχεται, η επέμβαση έγινε με άκρα μυστικότητα σε άλλη πολιτεία και όταν αφαιρέθηκαν οι επίδεσμοι ο εισαγγελέας Κούιν όχι μόνον έβλεπε, αλλά είχε αποκτήσει και την υπεράνθρωπη ιδιότητα να βλέπει στο σκοτάδι σαν να είναι μέρα! Κράτησε και τα δυο μυστικά, καθώς και την απόφασή του να αποκτήσει και μια δεύτερη μυστική ταυτότητα σταυροφόρου-τιμωρού κατά του εγκλήματος τιμωρώντας τους κακοποιούς με τιμωρίες σκληρότερες από αυτές που το σύστημα της Δικαιοσύνης και οι νόμοι του επέτρεπαν να επιβάλλει.. Ο δεύτερος εαυτός του συμβολικά, λόγω ότι θα δρούσε στο σκοτάδι της νύχτας πήρε τη μορφή και την ονομασία της Νυχτερίδας, ενώ το μυστικό του άντρο βρισκόταν σε ένα απόμερο δρομάκι και συνδεόταν με το πίσω μέρος της αυλής του. Μέλη της ομάδας του ήταν η Κάρολ Μπάλντγουιν με την οποία αναπτύχθηκε και αμοιβαίο ερωτικό αίσθημα, ο πρώην μικροκακοποιός Σιλκ Κίρμπυ που εκτελούσε και χρέη οικονόμου στο σπίτι του Κούιν και ο χειροδύναμος Μπατς Ολίρι για το όπου χρειαζόταν να έπεφε και λίγο ξύλο. Φίλος του Κούιν ήταν και ο επιθεωρητής Μακ Γκραθ, που υποπτευόταν ποιος κρυβόταν πίσω από την μπέρτα και τη μάσκα της Νυχτερίδας και αναζητούσε αποδείξεις για να τον ξεσκεπάσει, επειδή δεν συμφωνούσε καθόλου με τις μεθόδους της παρ'όλο που συχνά τον έβγαζε από βρώμικους μπελάδες. Η αποκάλυψη έγινε στο τεύχος 61 (The Killer who wasn't).

Οι λεπτομέρειες της ιστορίας, πριν ο Κούιν αρχίσει τη δράση του ως Νυχτερίδα, δηλαδή: το επεισόδιο της δίκης και της τύφλωσης, της γνωριμίας του με την Μπάλντγουιν, τον Κίρμπυ και τον Ολίρι, την εγχείριση, περιγράφονται στο πρώτο τεύχος της σειράς «Brand of the Black Bat» («Το σήμα της Νυχτερίδας»).

Τέλος, τα εξώφυλλα όλων των τευχών είναι δημιουργίες του Rudolf Belarski με χαρακτηριστικό ότι στα περισσότερα, όπου ο η Νυχτερίδα δεν είναι σε πρώτο πλάνο δράσης, να εμφανίζεται το πορτρέτο της σε μονόχρωμη, σαν σκιά απεικόνιση σε δεύτερο πλάνο στο κάδρο.

Στην Ελλάδα ο Black Bat με την ονομασία Νυχτερίδα, υπήρξε από τους πιο δημοφιλείς χαρακτήρες που λάνσαραν τα ελληνικά πολυπεριοδικά. Αρχικά, ήταν η «Μάσκα» που φιλοξένησε πρώτη στις σελίδες περιπέτεια της Νυχτερίδας στο τεύχος 26 της Β' περιόδου με τίτλο περιπέτειας "Προμηνύεται Έγκλημα". Περιπέτειες της Νυχτερίδας η «Μάσκα» φιλοξένησε σε όλες τις περιόδους της από την Β' κι έπειτα (14 στην Β', 8 στη Γ', 6 στη Δ' και 5 στην Ε' περίοδο) καθώς επίσης και σαν «Σφίγγα» (σε ένα τεύχος) και σαν «Μασκούλα» (σε τρία τεύχη), ενώ στην τρίτη περίοδο του «Μυστήριο» εντοπίστηκε η παρουσία της Νυχτερίδας σε 27 τεύχη, στη «Νυχτερίδα» -το ομότιτλο περιοδικό- μία περιπέτεια σε δυο συνέχειες και τέλος στη «Μοντέρνα Περιπέτεια» μία ιστορία σε τέσσαρις συνέχειες. Δηλαδή, η Νυχτερίδα εμφανίστηκε περίπου 70 φορές συνολικά στα ελληνικά σχετικά περιοδικά ως μεταφράσεις, διασκευές ή ίσως και σαν αποδόσεις χωρίς πρωτότυπο.

«Το Μυστικό της Ακρολιμνιάς», που παρουσιάζουμε, ήταν η δεύτερη περιπέτεια της Νυχτερίδας στην ελληνική έκδοσή της. Δημοσιεύτηκε σε δυο συνέχειες στα τεύχη της «Μάσκας» 32 και 33 στις 7 και 14 Ιουνίου 1947 αντίστοιχα και ήταν μετάφραση της νουβέλας "The Lakeside Mystery" που είχε δημοσιευτεί δυο μήνες πριν (Απρίλιος 1947) στο περιοδικό «Black Book Detective». Η μετάφραση χωρίς συντομεύσεις ή ξεχειλώματα ήταν του Στέλιου Ανεμοδουρά. ο οποίος είχε μεταφράσει ή διασκευάσει σχεδόν όλες τις περιπέτειες της Νυχτερίδας στην Β' περίοδο της «Μάσκας» και φαίνεται ότι δέθηκε με τον χαρακτήρα της Νυχτερίδας περισσότερο από κάθε άλλον χαρακτήρα από αυτούς που είχε αναλάβει να μεταφράζει ή να γράφει ιστορίες, αφού όταν απογαλακτίστηκε από το περιοδικό του Μαγγανάρη πραγματοποιώντας την πρώτη δική του εκδοτική προσπάθεια, το περιοδικό που εξέδωσε το... βάφτισε «Νυχτερίδα», ενώ αρκετά χρόνια αργότερα γράφοντας κι εκδίδοντας τον «Μικρό Ήρωα» έριξε εναντίον του Γιώργου Θαλάσση, του Παιδιού-Φάντασμα έναν εχθρικό κατάσκοπο με κωδική ονομασία "Νυχτερίδα" και ντυμένο με σολή cory paste του αυθεντικού Νυχτερίδα.

Να σημειωθεί, τέλος, πως με την υπερφυσική ιδιότητα του "Νυχτερίδα" να βλέπει στο σκοτάδι, είχε προικίσει και τον Μικρό Ήρωα, ιδιότητα που την είχε αποκτήσει ακριβώς με τον ίδιο τρόπο μετά από τύφλωσή!

Γιώργος Βλάχος

Η Νυχτερίδα

ΜΑΣΚΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

Τὸ κινεστικὸ τῆς ἀκροατικῆς

Ἐν τῷ Τόνο Κούβαν κάνει ἓνα ταξίδι ἀναψυχῆς στὴν Φλόριντα καὶ ἡ Νουβερτίδα διεξάγει νικηφόρο ἀγώνα ἐναντίον μιᾶς διεθνούς συμμορίας ἀπαγωγέων καὶ δολοφόνων στὴν ὄγθη, μιᾶς γαλλόφωνας γρασιμῆς λίμνης.

Ὑπὸ Τζ. Γουέϋμαν Τζόνς

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΤΑΝ ἓνας μεγαλόσωμος τετράγωνος ἀνδρας. Θά μπορούσε κανεὶς ἀπὸ τὴν πρώτη ματιὰ νὰ πῆ πῶς ἦταν Βρεταννός, καθὼς ἔβγαине ἀπὸ τὸ ταξί καὶ πλήρωνε τὸν σσιφέρ. Σήκωσε τὶς δύο βαλίτσες του καὶ γύρισε πρὸς τὸ ξενοδογεῖο.

Δὲν ἦταν μεγάλο τὸ ξενοδογεῖο. Τὸ μέσος αὐτὸ τῆς Φλόριντας δὲν ἦταν σὰν τὶς ἀκτὲς τοῦ Μαϊάμι καὶ τὶς ἄλλες κοσμικὲς ἀκρογιαλιές. Ἔτσι καὶ τὸ ξενοδογεῖο αὐτὸ ἦταν μέτριο σὲ μέγεθος καὶ σὲ ποιοτελεῖα. Εἶχε μιὰ πλατεῖα βεράντα, ὅπου πέντε-ἕξι ἄνθρωποι ἦσαν καθισμένοι σὲ διάφορα στάδια ἀδρανεΐας, μισοκοιμισμένοι ἀπὸ τὸν λήθαργο πού πίνει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Βορρά ὅταν ἐπισκέπτονται θερμὲς ἡλιόλουστες γῶρες.

Ὁ νεοφερμένος εἶπε λαμπρὰ γαλανά ματία, πού ὅμως ἦσαν ψυχρὰ σὰν πάγος καθὼς ἐπιθεωροῦσαν γοργὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς βεράντας. Κάποιο μαρὸ τσι-

ριξε κάπου καὶ ὁ νεοφερμένος ἀνασκίρτησε. Κύτταξε γύρω του γοργά, σὰν γιὰ νὰ δῆ ἀπὸ πού ἦρθε ἡ κραυγή, μὰ δὲν εἶδε κανένα παιδί.

Τὸ ξενοδογεῖο «Ὀκοῦτσι», πού εἶπε ὀνομασθῆ ἔτσι ἀπὸ τὴ λίμνη πού στὴν ὄγθη τῆς ἦταν στημένο, εἶχε τρεῖς κλητῆρες. Ὁ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς βγῆκε τρέχοντας γιὰ νὰ προῦπαντήσῃ τὸν πλότη. Πῆρε τὶς βαλίτσες του, τὸν ὠδήγησε μέσα καὶ σταμάτησε στὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδογεῖου, μέσα σ' ἓνα ἀνδροσπρὸ προθάλαμο στολισμένον μὲ φτέρες.

— Καταλαβαίνω ὅτι ἔχετε πολλοὺς πελάτες ἐδῶ, εἶπε ὁ ξένος μὲ ἔντονη ἀγγλικὴ προφορά, μὲ πρόπει νὰ μοῦ βρῆτε ἓνα δωμάτιο.

— Μπορῶ νὰ σᾶς δώσω ἓνα ὁμορφο δωμάτιο στὸ τέταρτο πάτωμα, κύριε, εἶπε ὁ ὑπάλληλος. Ἡ τιμῆ...

— Θά εἶναι ἱκανοποιητικὴ, δὲν ἀμφισβᾶλλω, τὸν διέκοψε ὁ ξένος. Δὲν ἐνδιαφερόταν, φαίνεται,

γιά την τιμή. Ύπέγραψε στο βιβλίο πελατών κι' ο υπάλληλος έγγεψε σ' έναν κλητήρα.

— Όδηγησε τόν κ. Γκραιύστοου στο 409... Εύχαριστώ, κύριε Γκραιύστοου.

Ο κ. Γκραιύστοου υποκλίθηκε έλαφρά και άκολουθήσε τόν κλητήρα. Ένας κάπως παλιός άνελκουστήρας τούς άνέβασε επάνω. Το δωμάτιο ήταν εύρύχωρο και καθαρό, μά ο κ. Γκραιύστοου δέν έδωσε καμμιά σημασία σ' αυτό. Έβγαλε μερικά γαρτνομήματα από την τσέπη του, ξεγύρωσε ένα δολλάριο μέσα από άγγλικά νομίσματα και τό έδωσε στον κλητήρα.

— Ήοθα έδώ, είπε, γιά να άναπαυθώ. Με ένοχλούν ιδιαιτέρως τά παιδιά, τά μωρά που κλαίνε πολύ. Ύπάρχουν πολλά στο ξενοδοχείο;

Ο κλητήρας πήρε τό νόμισμα και τό έχωσε στην τσέπη του.

— Όχι πολλά, κύριε, είπε. Νομίζω ότι υπάρχουν μόνο τρία. Ύπάρχουν μερικά παιδιά από πέντε ως δέκα χρονών, μωρά όμως μόνο τρία. Δέν κλαίνε και πολύ. Άλλωστε συνηθίζει κανείς. Έχω κι' έγώ δύο, κύριε.

ΓΚΡΑΙΪΣΤΟΥΝ

κλειδωσε την πόρτα, μόλις βγήκε ο κλητήρας. Για πρώτη φορά από τη στιγμή που έφθασε στο ξενοδοχείο, φάνηκε να άνασαινη με κάποιαν άνεση. Πήγε στο παράθυρο, στάθηκε έτσι που να μη φαίνεται απ' έξω και κύτταξε κάτω προς την όχθη της λίμνης.

Ήταν μία λίμνη που άείζε να ζωγραφιστή και που είχε ζωγραφιστή πολλές φορές. Στις όχθες της φύτρωναν φοινικίες και άλλα ψηλά δένδρα, που πρόσθεταν μία γάρη και μιάν άπλογωρία στη σκηνή. Η λίμνη ήταν βαθυγάληνη και τά νερά της ήταν ήρεμα σαν την επιφάνεια ενός καθρέφτη.

Έρωδιοι πηγαινόεργονταν στις όχθες της. Στην έκταση που άπλωνόταν γύρω από τό ξενοδοχείο φύτρωναν άφθονα λουλού-

δια, σχηματίζοντας μία λαμπρή και θαυμαστή πολυχρωμία.

Στην άσπρη άμμουδια που βρισκόταν μπροστά στο ξενοδοχείο φαίνονταν καμμιά δωδεκαριά άνθρώποι. Ήσαν καθισμένοι ή ξαπλωμένοι κάτω από μεγάλες όμπρέλλες. Ο Γκραιύστοου συγκέντρωσε την προσοχή του στους άνθρώπους αυτούς. Το τσιό δέν τράβηξε παρά μόνο διαβατικά τη υατιά του. Και εξέταζε ιδιαίτερα ένα μωρό, όκτώ μηνών επάνω-κάτω, που ήταν ξαπλωμένο σε ένα καρροτσάκι.

Οι γονείς του μωρού, καθισμένοι κοντά του, ήταν νεαροί. Η μητέρα, που φορούσε ένα άσπρό-μαυρο παγιά, θά μπορούσε να προσελκύση την προσοχή ακόμα και στο Μαϊάμι. Ο άνδρας φαίνόταν άθλητικός και ήλιοκαμένος.

Ο Γκραιύστοου γύρισε πάλι μέσα στο δωμάτιο και έβγαλε βιαστικά από την τσάντα του δυό άντικείμενα. Ένα πιστόλι, που τό έχωσε άμέσως στην τσέπη του και ένα ζευγάρι κυάλια.

Πήγε πάλι κοντά στο παράθυρο, φροντίζοντας πάντα να μη φαίνεται απ' έξω, και έστρεψε τά κυάλια προς τό μωρό. Έμεινε έτσι άκίνητος γιά πέντε τουλάχιστον λεπτά, εξέτάζοντας το. Έπειτα συνωφρωώθηκε, κατέβασε τά κυάλια και πήγε να πη ένα ποτήρι στο λουτρό.

Τό νερό ήταν γλιαρό. Τηλεφώνησε στο μάρ και ζήτησε ούσκυ, σόδα και πάγο.

Ένα άσπροντυμένο γκαρσόνι έφερε τόν δίσκο. Ο Γκραιύστοου μουρμούρισε κάτι σε άπάντησι του χαιρετισμού που του άπηθύθη τό γκαρσόνι και τού έδωσε ένα νερό φιλοδώρημα. Άνέμιξε τό ποτό, όταν τό γκαρσόνι βγήκε, τό ήπιε και κάθησε άναστενάζοντας.

Είχε κάνει ένα μακρυνό, πληκτικό ταξίδι με άεροπλάνο και σιδηρόδρομο. Βρισκόταν πιά σε σημείο καταρρέφσεως από την κούρασι κι' όμως ήφερε ότι γιά πολύ διάστημα ακόμα δέν θά

κομόταν καθόλου και ότι δεν θα του έμενε καν καιρός ούτε να ξαπλώσει.

 ΕΚΑ ΛΕΠΤΑ άρ γότερα βγήκε από το δωμάτιό του κλειδώνοντας πίσω του καλή την πόρτα και, όταν πέρασε από τον προθάλαμο, κράτησε το κλειδί αντί να το δώσει στον υπάλληλο. Περνώντας από τον προθάλαμο, άπονημόνευσε καλά τις φυσιογνωμίες των ανθρώπων που ήταν καθισμένοι εκεί.

Στη βεράντα ήταν ένα άλλο δωρό, οκτώ ως έννά μηνών. Ο Γκραιύστοουν κάθησε σε μίαν αναπαυτική πολυθρόνα δίπλα στη νεαρή γυναίκα, που ήταν άσφαλώς ή μητέρα του μωρού. Χαμογέλασε καλόκαρδα και άπλωσε το χέρι του για να γαργαλίση το μωρό στον λαιμό.

— Πολύ όμορφο μωρό, είπε βολύ όμορφο.

— Εύχαριστώ, έκανε ή μητέρα χαμογελώντας θερμά. "Ετσι νομίζω κι' εγώ. Ο Νίκι είναι το μόνο μας αγοράκι. Είναι δέκα μηνών.

— Άλήθεια; είπε ο Γκραιύστοουν. Όμορφο μέρος για μωρά εδώ. Πόσον καιρό έχετε;

— Μία βδομάδα... Ποτέ δεν δεινυεύομαι ότι θα έβλεπα ποτέ τόσο όμορφο μέρος. Άλλά μās συνέβη κάτι άπροσδόκητο! Κερδίσαμε ένα ταξίδι σ' αυτό το ξενοδογείο. Ένας δλόκληρος μήνας έξογη κι' όλα πληρωμένα!

— Καταπληκτικό! έκανε ο Γκραιύστοουν. Και πώς το κερδίσατε αυτό το ταξίδι;

— Ο άνδρας μου, έξηγησε ή νεαρή μητέρα, έχει έναν σταθμό βενζίνης. Η εταιρία προκήρυξε έναν διαγωνισμό ποιδς σταθμός θα πουλούσε την περισσότερη βενζίνη. Και κέρδισε ο άνδρας μου. Ένας δλόκληρος μήνας!

Ο Γκραιύστοουν μουμούρισε κάτι σγεταικό κι' έπειτα άλλαξε άπότομα θέμα συζητήσεως.

— Μοι έπαν ότι υπάρχουν δυο άκόμα μωρά εδώ, είπε. Το μωρό εκείνο στην άμμουδιά φαίνεται

υγιέστατο. Δεν είδα άκόμα το τρίτο.

Η γυναίκα τον κύτταξε χαμογελώντας.

— Σας άρέσουν πολύ τα μωρά, κύριε...

— Γκραιύστοουν, είπε αυτός.

Σηκώθηκε, έβγαλε το καπέλο του, ύποκλήθηκε και ξανακάθισε.

— Εγώ λέγομαι Παμέλα Ντά- ρυ, είπε εκείνη.

— Βρεταννίς; ρώτησε γοργά ο Γκραιύστοουν.

— Όχι. Γεννήθηκα εδώ. Το ίδιο κι' ο σύζυγός μου.

— Παμέλα είναι ένα πολύ κοινό όνομα στην Άγγλία, είπε ο Γκραιύστοουν. Κάτι μοι λένατε για τα άλλα δυο μωρά. Τα γνωρίζετε; Συνήθως οι μητέρες κά- νουν καλή γνωριμία.

— Ναι. Το μωρό που είναι στην άμμουδιά είναι γυιός του Νάω και της Σέλενας Τσέις. Είναι στην ηλικία του γυιού μου. Το ίδιο και το μωρό των Μπέικερ. Δεν είναι παράξενο αυτό; Τρία μωρά με την ίδια ηλικία. Και τα τρία έγόρια.

ΜΟΛΟΝΟΤΙ ο Γκραιύστοουν δεν έπληντισε, όμως σκέφθηκε ότι πραγματικά αυτό ήταν έκπληκτικό. Η μάλλον θα άπορούσε αν τα τρία παιδιά δεν ήταν και τα τρία άγόρια και δεν είχαν την ίδια ηλικία. Άρχισε να αισθάνεται κόποιαν άνω μαλία στο στομάχι του.

— Το μωρό των Μπέικερ; ρώτησε. Είναι αυτό που δεν είδα άκόμα.

— Είναι άρωωστο, είπε ή Παμέλα Ντάρυ. Το νερό δεν ταιριάζει με τον όργανισμό του. Μά θα γίνη γρήγορα καλά. Δεν θα άργήσετε να το δήτε, κ. Γκραιύστοουν. Θα έπρεπε να είγατε πολλά παιδιά.

— Χι... ναι. Και τώρα πρέπει να κάνω έναν μικρό περίπατο πριν από το φαί. Θα με τιμούσατε, αν έσείς κι' ο σύζυγός σας δειπνούσατε μαζί μου άπόψε, κυρία Ντάρυ.

Ἐκείνη γούρλωσε τὰ μάτια της.

— ὦ, εὐχαριστῶ! Θὰ τὸ πῶ στὸν Τζιμ. Θὰ ἐνθουσιασθῇ!

Ὁ Γκραιύστοου ἀνασήκωσε πάλι τὸ καπέλλο του καὶ κατέβηκε τὰ σκαλοπάτια τῆς βεράντας. Ἄργισε νὰ βαδίζη κατὰ μὴκος τῆς ἀμμουδιάς καὶ τὰ ψυχρὰ γαλανὰ μάτια του στριφογύριζαν ἐξετάζοντας τοὺς ἀνθρώπους ποὺ βρισκόνταν ἐκεῖ, γωρὶς νὰ δείξη ὅτι προσέχει ἰδιαίτερα κανέναν.

Μισή ὥρα ἀργότερα γύρισε στὸ ξενοδογεῖο καὶ ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό του. Δοκίμασε τὴν πόρτα. Ἦταν κλειδωμένη ὅπως τὴν εἶχε ἀφήσει. Τὴν ἐκλείδωσε, μπῆκε μέσα καὶ τὴν ἐκλείσε πάλι πίσω του.

Σχεδὸν ἀμέσως εἶδε ἕνα σημεῖωμα ἀκουμπισμένο ἐπάνω στὸ τραπέζι. Τὸ ἀρπάξε καὶ τὸ διάβασε. Τὸ μήνυμα ποὺ περιείχε ἦταν λιγόλογο, μὰ ξεκάθαρο.

«Κύριε Γκραιύστοου,

Αὐτὸ ποὺ εἶπαμε, τὸ εἶπαμε στὰ σοβαρά. Ἄν δὲν φύγετε ἀπὸ τὸ ξενοδογεῖο αὐτὸ σὲ μιά ὥρα — δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ τὶς πέντε — τὸ παιδί θὰ πεθάνῃ. Καὶ τὴν ἐπόμενη φορά, ποὺ ὁποιοσδήποτε ντέτεκτιβ εἶτε εἴς τὴ Σκώτλαντ Γυάρντ εἶτε εἴς τὴν Ἀμερικανικὴ ἀστυνομία, θὰ ἐρθε ἐδῶ, ὅλα θὰ τελειώσουν. Θὰ πάρετε ἕνα αὐτοκίνητο γιὰ τὴν πόλι, θὰ μπῆτε στὸ ἀεροπλάνο τῶν 6 καὶ 15' γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη καὶ θὰ φύγετε γιὰ τὸ Λονδὶνο ὄχι ἀργότερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ βράδυ. Δὲν εἶναι συμβουλή αὐτό. Εἶναι διαταγή».

Ὁ Γκραιύστοου διπλῶσε ἡρεμὰ τὸ σημεῖωμα καὶ τὸ ἐβαλε στὴν τσέπη του. Ἦταν γραμμῆνο μὲ γραφομηχανὴ καὶ ἦταν ἀνυπόγραφο, μολονότι ὁ Γκραιύστοου ἤξερε ἀπὸ ποὺ προερχόταν. Σήκωσε ἀμέσως τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου.

— Θέλω ἕνα αὐτοκίνητο γιὰ νὰ μὲ μεταφέρῃ ἀμέσως στὴν πόλι, εἶπε στὸν ὑπάλληλο τοῦ ξε-

νοδογεῖου. Πρέπει νὰ φύγῃ μὲσα σὲ εἴκοσι λεπτά. Νοικιάστε μου ὅποιο αὐτοκίνητο μπορέσετε νὰ βρῆτε. Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ἡ τιμὴ. Μοῦ παρουσιάσθηκε κάτι πολὺ σπουδαῖο...

ΛΕΙΔΩΣΕ τίς θὰ λίτσες του καὶ κατέβηκε στὸν προθάλαμο τοῦ ξενοδογεῖου.

— Τηλεφώνησα σ' ἕνα γκαρὰζ γιὰ τὸ αὐτοκίνητο, εἶπε ὁ ὑπάλληλος. Ἄν ὁμως θέλετε, ἕνας ἀπὸ τοὺς πελάτες μας ἀναχωρεῖ αὐτὴ τὴ στιγμή γιὰ τὴν πόλι καὶ προσεφέρθη νὰ σὰς πάρῃ μαζί του.

— Εὐχαριστῶ, ἀπάντησε ὁ Γκραιύστοου.

Ἔτσι ἔφθασε στὸ ἀεροδρόμιο ἐγκαίρως γιὰ νὰ πάρῃ τὸ ἀεροπλάνο τῶν 6 καὶ 15' γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη.

Ὁ Γκραιύστοου αἰσθανόταν μεγάλη ἀπογοήτευσι. Καὶ ἦταν κάπως τρομαγμένος. Τὸ ἴδιό του εἶχε γίνῃ μὲ τὴ μεγαλύτερη μυστικότητα κι' ὁμως, λίγα λεπτά μετὰ τὴν ἀφίξι του στὸ ξενοδογεῖο, «αὐτοὶ» εἶχαν ἀντιληφθῇ τὴν παρουσία του. Εἶχε ξοδέψει πολλὰ καὶ δὲν εἶχε κάνει τίποτα.

Πάντως, καθὼς τὸ ἀεροπλάνο πετοῦσε πρὸς τὴ Νέα Ὑόρκη, ὁ Γκραιύστοου σκεπτόταν ὅτι ἴσως δὲν εἶχαν ἀκόμα τελειώσει ὅλα. Εἶχε νοιώσει μέσα του νὰ ζωντανεύῃ καὶ πάλι ἡ ἐλπίδα, τὴν ὥρα ποὺ πλήρωνε τὸν λογαριασμό του στὸν ὑπάλληλο τοῦ ξενοδογεῖου. Εἶχε δὴ ἐπάνω στὸ γραφεῖο ἕνα τηλεγράφημα καὶ δυὸ ἐπιστολὲς ἀνοιχτὲς καὶ εὐανάγνωστες. Τὸ τηλεγράφημα καὶ οἱ ἐπιστολὲς ζητοῦσαν δωμάτια γιὰ δυὸ ἐβδομάδες ἀπὸ τὴ μεθεπομένη.

Κι' ἦσαν ὅλα ὑπογεγραμμένα μὲ τὸ ὄνομα Τόνου Κούνη!

Ὁ Γκραιύστοου ἔξυσε τὸ σαγόνι του καὶ ἄγισσε νὰ κἀνὴ σέδια. Θὰ ἦταν ἴσως ἐπικίνδυνον αὐτό. Μιά ἀνθρώπινη ζωὴ βρισκόταν σὲ κίνδυνον καὶ τὸ ἤξερε αὐτὸ κολά. Δὲν ἔπρεπε μὲ κανέναν τρόπο νὰ ἀποτύγουν.

‘Ο Σίλβ Κίριμπο

Κι’ ό Γκραιϊστοουν αισθανόταν κάπως καλύτερα όταν τό αεροπλάνο πλησίασε στο αεροδρόμιο τής Νέας Υόρκης.

Στό μεταξύ, πίσω, στο ξενοδοχείο, λίγην ώρα μετά την αναχώρησί του, συνέβη κάτι περίεργο και τρομερό. Τό αυτοκίνητο από τό γκαράζ, όπου είχε τηλεφωνήσει ό υπάλληλος του ξενοδοχείου, έφθασε οδηγούμενο από ένα παιδί δέκα όκτώ χρονών. Τό παιδί δέν βγήκε από τό αυτοκίνητο. ‘Ο υπάλληλος πού βρισκόταν στή βεράντα, πήγε κοντά του.

— ‘Ο πελάτης έφυγε με ένα άλλο αυτοκίνητο, Μπίλλυ, είπε. Σου εύχομαι καλύτερη τύχη τήν άλλη φορά.

‘Ο νεαρός σωφέρ σήκωσε τούς ώμους του και πήρε τόν δρόμο του γυρισμού. Τό αυτοκίνητο είχε γυπητά γρώματα και ήταν εύκολο νά τό αναγνωρίση κανείς. Τό γκαράζ βρισκόταν δυο-τρία χιλιόμετρα μακριά από τό ξενοδοχείο.

‘Ο σωφέρ ταξίδευε γοργά, για τί στο μεταξύ υπορούσε νά είχαν παρουσιασθή άλλοι πελάτες και δέν ήθελε νά τούς χάση.

Εαφνικά, ένα φορτηγό αυτοκίνητο πρόβαλε από μία στρoφή του δρόμου κι’ έπεσε επάνω στό ταξί. Μιά στιγμή πριν γίνει ή σύγκρουσις, ό σωφέρ του φορτηγού πρόλαβε και πήδησε και εξαφανίσθηκε τρέχοντας ανάμεσα στα δέντρα.

‘Ο νεαρός σωφέρ δέν πρόλαβε νά στρίψει. Τά αυτοκίνητα συγκρούσθηκαν και αμέσως έπειτα μία δυνατή έκρηξις ακούστηκε...

“Όταν αργότερα οι πυροσβέστες έφθασαν εκεί, δέν βρήκαν παρά μόνο τούς σκελετούς των δυο αυτοκινήτων. Βρήκαν επίσης άπανθρακωμένο τό πτώμα του Μπίλλυ, μά ούτε ίχνος από τόν σωφέρ του φορτηγού.

“Όπως εξακριβώθηκε από τίς ανακρίσεις, τό φορτηγό είχε κλαπή λίγην ώρα πριν από τό δυστύχημα.

— Χμ!, είπε ό αστυνόμος. Αυτό πού μου κάνει έντύπως, είναι ό τρόπος με τόν όποιο κήκαν τά αυτοκίνητα. Είναι σαν νά τούς έβαλε κάποιος φωτιά.

— Πολύ τυχερός αυτός ό Γκραιϊστοουν!, μουμούρισε ό υπάλληλος του ξενοδοχείου ό-ταν έμαθε τό δυστύχημα.

Ο ΤΥΦΛΟΣ

ΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ τοῦ μεγάρου τῶν Δικαστηρίων βῆκε ἕνας τυφλός. Ἦταν ψηλός με πλατεῖς ὠμους καὶ κρατοῦσε ἕνα ἄσπρ μπαστοῦνι. Κατέβηκε προσεκτικὰ τὰ σκαλοπατῖα, ψαλαφώντας τα πρῶτα με τὸ μπαστοῦνι του.

Θά ἦταν μάλλον ὁμορφος, ἀν δὲν εἶγε πολυαριθμίες βαθεῖες οὐλές γύρω ἀπὸ τὰ νεκρά μάτια του. Ἐυσιάζαν σὰ νὰ εἶχαν προκληθῆ ἀπὸ κάψιμο καὶ γυάλιζαν ἐλαφρὰ. Κρατοῦσε τὸ κεφάλι του γεμμένο κάπως στὸ πλάι, σὰ νὰ ἀκούγε προσεκτικὰ, καὶ τὰ μάτια του κύτταζαν ὀλόγισια μπροστά του, στὸ κενό, με τὴν ἀμυγη γυαλαδὰ τῶν ματιῶν ἐνὸς τυφλοῦ.

Τὸ ὄνομά του ἦταν Τόνου Κούην καὶ φαίνονταν πολὺ γνωστὸς σὲ ὅλους ὅσοι ἀνεβοκατέβαιναν τὰ σκαλοπατῖα τοῦ μεγάρου τῶν Δικαστηρίων. Κανεὶς δὲν προσφέρθηκε νὰ τὸν βοηθήσει, γιατί ὅλοι γνῶριζαν ὅτι ὁ Τόνου Κούην δὲν χρειάζονταν βοήθεια, μολονότι τὰ μάτια του ἦσαν νεκρά. Ἦξεραν ἐπίσης ὅτι ὁ Τόνου Κούην ἀναγνώριζε αὐτοὺς πού τὸν προσπερνούσαν ἀπὸ τὴ φωνή τους καὶ ἀπὸ τὰ βήματά τους. Καὶ ἀπαντοῦσε στοὺς γαιρετισμοὺς με τὸ ὄνομα τοῦ καθενός, γαμογελώντας πλατειά.

Τὸ αὐτοκίνητό του ἦταν σταθμευμένο κοντὰ στὸ πεζοδρόμιο κι' ὁ σωφέρ του καθόταν στὸ βολάν. Συνήθως ὁ σωφέρ ἔβγαίνε γιὰ νὰ τὸν συναντήσουν στὸ κελεύσκαλο καὶ νὰ τὸν συνοδεύει

ὡς τὸ αὐτοκίνητο, μὰ αὐτὴ τὴ φορά δὲν βῆκε καν ἀπὸ τὴ θέση του καὶ ὁ Τόνου Κούην ἀπόρησε.

Ὁ Κούην βρῆκε τὸ αὐτοκίνητο εὐκόλα με τὸ ἄσπρ μπαστοῦνι του, γιατί πάντα στάθμευε στὴν ἴδια θέση. Ἡ ἀστυνομία ἀπαγόρευε σὲ ἄλλα αὐτοκίνητα νὰ σταθμεύουν ἐκεῖ.

Ὁ Κούην ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου.

— Εἶσαι καλά, Σίλκ; ρώτησε τὸν σωφέρ.

— Μάλιστα, κυριε, ἀπήντησε ὁ σωφέρ.

Ὁ Κούην κάθησε, ἔβαλε ἀνάμεσα στὰ πόδια του τὸ μπαστοῦνι καὶ καταράστηκε μέσα του τὸ γεγονός ὅτι ἔπρεπε νὰ κἀν τὸν τυφλὸ, ἐνῶ στὴν πραγματικότητά ἔβλεπε θαυμάσια. Ὁ σωφέρ, πού καθόταν στὸ βολάν, δὲν ἦταν ὁ Οὐῶρτον Κίρμπυ, πού ἦταν γνωστὸς ὡς «Σίλκ» καὶ πού ἦταν μαζί σωφέρ του, οἰκονόμος, μάγειρας καὶ φίλος του. Ἦταν κάποιος ἄλλος, με τὰ ρούχα καὶ τὸ καπέλλο τοῦ Σίλκ.

Ὁ Τόνου Κούην τὰ εἶδε αὐτά, μὰ δὲν μπορούσε νὰ κἀν ρίποτα. Ἐνας τυφλὸς ἔπρεπε νὰ γελαστῆ στὴν περίπτωση αὐτὴ κι' ὁ Τόνου Κούην ὑπετίθετο ὅτι ἦταν τυφλός.

Ἡ ἴδια ἡ ζωὴ του κρεμόταν ἀπὸ τὴ γενική ἐντύπωση ὅτι ἦταν τυφλός. Ὑπῆρξαν ἀνθρώποι πού δὲν θά δίσταζαν νὰ τὸν σκοτώσουν ἀν μάθαιαν ὅτι δὲν ἦταν τυφλός.

Τὸ αὐτοκίνητο μπῆκε σὲ πολυσύγκραστο ἄρδμου. Τὰ νεκρά μάτια τοῦ Κούην κύτταζαν ὀλόγισια μπροστά του καὶ τίποτε στὴν ἐκφρασί του δὲν ἔδειχνε ὅτι εἶχε καταλάβει ὅτι δὲν κατευθύνονταν πρὸς τὸ σπίτι του. Προσταθούσε νὰ δώση μορφή σὲ κανένα ἀγέδιο, με τὸ ὅποιο θὰ μπορούσε νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν ἀνθρώπο πού καθόταν στὸ βολάν, γωρὶς συγγνώμης νὰ δεῖξῃ ὅτι δὲν ἦταν τυφλός.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ, παρ' ὅλο τὸν κίνδυνο, ὁ Κούην εἶχε

σκανδαλισθή. "Ήθελε νά δῆ τί συνέβαινε, ν' ἀνακαλύψῃ ποιός βρισκόταν πίσω ἀπό τὸ σγέδιο αὐτὸ τῆς ἀπαγωγῆς του καί γιά ποιὸν λόγον τὸν εἶχαν ἀπαγάγει. Σὲ τί εἶδους καγίδα τὸν ὡδηγοῦσαν :

Ὁ Κούην ἀνασηκώθηκε λίγο γιὰ νά μπορέσῃ νά δῆ τὸ πρόσωπο τοῦ ὡδηγοῦ στὸν καθρέφτη τοῦ αὐτοκινήτου. Δὲν μποροῦσε νά δῆ καί τολλά, γιατί ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε κατεβασμένον τὸ καπέλλο του ὡς τὰ φρύδια του. "Ὁμοί ὁ Κούην ἦταν σίγουρος ὅτι δὲν εἶχε ξαναδῆ τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν ἄλλη φορὰ.

Ὁ Κούην ἔσφιξε γερά τὸ μπιστοῦνι του. Θὰ υπορούσε, ἐν χρειάζόταν, νά γρησιοποιηθῆ σάν ἓνα καλὸ ὄπλο. Τέλος ἀποφάσισε νά μὴν παρατείνῃ περισσότερο αὐτὴ τὴν κωμωδία καί νά κἀνῃ ὅ, τι μποροῦσε νά ἀποφύγῃ τὴν ἀπαγωγή, γωρὶς ὅμως καί νά φανερώσῃ πὼς δὲν ἦταν τυφλός.

— Σίλκ, εἶπε, ποιὰ νοικιά βιβλία ἐθῆσαν σήμερα;

Ὁ ὡδηγὸς δὲν ἀπήτησε.

— Τὰ ἀνοιξέες, Σίλκ, σινένισε ὁ Κούην. Σὲ ἀκούσα νά τὰ ἐδιπλώνης, ὅμως δὲν νοῦ εἶπες...

Τὸ αὐτοκίνητο ἔκανε μίαν ἀπότομη στροφή καί τὸν ἔκανε νά γάσῃ τὴν ἰσορροπία του καί τὴ μιλιὰ του. Τὸ αὐτοκίνητο μῆκε σὲ ἓναν στενὸ δεντροφυτευμένον δρομάκο.

— Τί τρέγει; φώναξε ὁ Κούην. Δὲν εἶναι ὁ δρόμος τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ; Ἄπο τὸν ἦγο καταλαβαίνω ὅτι βρισκόμαστε σ' ἓναν στενὸ δρομάκο, Σίλκ! Τί ἔπαθεσ λοιπόν;

Ὁ σωφῆρ σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο ξαφνικά. Γύοισε τὸ κεφάλι του πρὸς τὸν Κούην καί ἔσπρωξε πρὸς τὰ πίσω τὸ καπέλλο. Ἦταν ἓνας διορφος νέος μὲ ἔξυπνη φυσιογνωμία. Μίλησε καί ἡ φωνὴ του ἦταν σινανή, καλλισυννημένη. Ἦταν ὅπο τούς τύπους τοῦ ἐμπνέου τὴν ἐμπιστοσύνη.

— Κύριε Κούην, δὲν εἶσαι ὁ Σίλκ. Μὴν τρομάξετε παρακαλῶ.

"Ἐπρεπε νά ἐνεργήσωμε ἔτσι. Ἦταν ἀναγκαῖο, κύριε. Ἐχομε τώρα σταματήσει στὸ πίσω μέρος ἐνὸς κτιρίου. Θὰ σὰς ὡδηγήσω μέσα. Θὰ συναντήσωμε κάποιον, ποῦ θέλει νά σὰς δῆ πὰρα πολὺ, μὰ δὲν μποροῦσε οὔτε νά σὰς τηλεφωνήσῃ.

— Αὐτὸ εἶναι μάλλον ἀσυνήθιστο, εἶπε ξερά ὁ Κούην. Εἶναι ἀπαγωγή, ὅπως καταλαβαίνετε. Μὰ εἶμαι ἀνίκανος νά ἀμυνθῶ. Σὰς ἀκολουθῶ λοιπόν.

— Εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε, μουρμούρισε ὁ νέος. Μπορῶ νά σὰς διαβεβαιώσω ὅτι δὲν κινδυνεύετε καθόλου. Ἐπιτρέψτε μου νά σὰς ὡδηγήσω μέσα στὸ κτίριο. Στηριχθῆτε στὸ μπράτσο μου.

Βῆκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, ἀνοιξε τὴν πόρτα καί ἔβαλε τὸ γέρι τοῦ «τυφλοῦ» στὸ μπράτσο του. Τὰ μῆτια τοῦ Κούην, μολοντί δὲν ἔγασαν καθόλου τὴ νεκρὴ ἔκφρασι τους, συνέλαβαν κάθε λεπτομέρεια τῶν πέριξ.

Μῆκαν σ' ἓνα μεγάλο καί ἐπιβλητικὸ κτίριο. Πέρασαν ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα ποῦ ἦταν κιόλας ἀνοιγτὴ σὰ νά τοὺς περιμέναν. Ἀνέβηκαν μιά σκαλα, ὅπου ὁ Κούην ἐφρόντισε νά σκουτάψῃ δυὸ-τρεις φορές, καί μῆκαν σ' ἓναν εὐρύνωρο προθάλαμο. Τὸ πρῶτο πρόσωπο ποῦ ἀντίκρουσε ἐκεῖ μέσα ὁ Κούην ἦταν ὁ Σίλκ Κίρμπυ, γωρὶς τὸ κομμάτι καί τὸ παλιὸ του. Ὁ Σίλκ ἦταν ξαπλωμένος σὲ μιά πορτὴ κρατῶντας ἓνα ποτήρι γεμάτο τσέρου στὸ γέρι. Καί γαμογελοῦσε πλατειά.

ΠΕΙΤΑ μῆκαν, σ' ἓνα ἄλλο δωμάτιο. Δυὸ ἄνδρες προχώρησαν γιὰ νά προῦπαντήσουν τὸν Τόνυ Κούην. Ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ἓνας τραγὺς τύπος μὲ κοντομαλθισμένον μουστάκι καί τετράγωνον παπουτσία. Τὰ ρούγα του ἦσαν κοιμένα μὲ τὸ στῆλι καί τὴ γὰρη φύλων ἀπὸ ἀτσάλι. Μιλῶντας κρατούσε ἀνάμεσα στὰ γείλη του ἓνα τῆρο.

"Ἐμοιάζε μὲ ντέκτειβ καί ἡ-

τον περήφανος γι' αυτό, γιατί ήταν πραγματικά ιντέκτιβ. Ήταν ο Κάπταιν Μάκ Γκράθ, της Αστυνομίας της Νέας Υόρκης. Ήταν τραγός και συγχρότως πεινρός. Ήταν τρομερά τίμιος και επίμονος σε απελτιστικόν βαθμό. Λίγες ήταν οι υποθέσεις που δεν είχε κατορθώσει να διαλευκάνη στη σταδιοδρομία του.

— Λοιπόν, Τόνυ; ρώτησε.

— Φρέ και Κύριε! 'Ο Κάπταιν Μάκ Γκράθ!, φώναξε ο Κούην σαν να τον είχε αναγνωρίσει απ' τη φωνή του.

— 'Ακριβώς!, έκάγγασε ο Μάκ Γκράθ. 'Απορούσα ξέρεις αν είχες καταλάβει ότι ο Σίλκ δεν ήταν στο τιμόνι καί' ότι δεν σε ώδηγοῦσαν στο σπίτι σου, αλλά κάπου αλλού.

— Τό είχα καταλάβει, είπε ο Κούην. Βλέπετε, ο Σίλκ παίρνει συνήθως ώρισμένον δρόμο και αλιφαρεί αδιάκιστα σ' αλόκληρη τη διαδρομή. 'Ενώ ο αντικταστάτης του δεν έβγαλε μιλιὰ από το στόμα του. Τί συμβαίνει ζυμω; Πού βρίσκομαι; Και πού είναι ο Σίλκ;

— 'Ο Σίλκ περιμένει στο γώλ, είπε ο Μάκ Γκράθ. Βρίσκεσαι σ' ένα σπίτι που ανήκει στη Βρετανική Πρεσβεία. 'Ο οδηγός σας είναι ένας νεαρός διπλωμάτης της Πρεσβείας. Και δίπλα μου στέκεται ένας παλιός φίλος σου.

— Τόνυ!, είπε ένας μεγαλόσωμος τετράγωνος άνδρας, και αρπάζοντας το γέρι του Κούην τό έσφιξε θερμά. Είναι καταπληκτικό το πως μπορείς και αναγνωρίζεις τα πρόσωπα, μολο τότοι είσαι τυφλός. Μπορεί όμως να μαντέψης ποιός είμαι;

— Δεν χρειάζεται να μαντέψω, έπιβεωρητά, άπήντησε ο Τόνυ Κούην γαυογελώντας. Είσαι ο Ρότζερ Γκραιύστοου της Σκώτλαντ Γυάρδ. Τί σε έφερε εδώ; 'Η μάλλον περίμενε πριν άπαντήσης. Την τελευταία φορά που συναντηθήκαμε, έφαγα να βρω κανέναν καλό γιατρό για να μου ξαναδώση το φως μου. Με περιποιήθηκες όσο κανείς. Μπορείς λοιπόν κι' εσύ να ζητή-

σης, ότι θέλεις από μένα. 'Η άπάντησής μου είναι από τώρα: «Ναι».

— 'Ο ίδιος παλιός καλός Τόνυ, είπε ο έπιβεωρητής Γκραιύστοου. 'Ελα να σε βοηθήσω να καθήσης σε μιὰ πολυθρόνα. Κάπταιν Μάκ Γκράθ, θα είχατε την καλωσύνη να γυμίσετε τα ποτήρια; Νοιώθω την ανάγκη ενός ποτού και είμαι βέβαιος ότι και ο Τόνυ θα χρειάζεται ένα, έπειτα από την τρομάρα που του δώσαμε.

II I A στιγμή άργότερα ο Σίλκ μπήκε κι' αυτός στο δωμάτιο κι' οι τέσσερις άνδρες ύψωσαν τα ποτήρια.

— Στην υγεία του έγκλήματος, κύριοι, είπε ο Κούην. Χωρίς αυτό. Θα είμαστε χωρίς δουλειά, μα άς έλπίσουμε ότι ήμερα με την ήμερα θα έξασθενή ολοένα, έστω κι' αν αυτό σημαίνει ανεργία για μας.

— 'Η δουλειά μας είναι σίγουρη δυστυχώς, μούγγρισε ο Μάκ Γκράθ. Πάρα πολλοί άνθρωποι θέλουν να πλουτίσουν χωρίς να εργάζωνται. 'Επιβεωρητά Γκραιύστοου, διηγηθήτε στον Τόνυ τον τελευταίο κεφαλόπονό μας.

'Ο Γκραιύστοου άκούμπησε το ποτήρι στο τραπέζι με προσογή.

— Τόνυ, είπε, πριν άρχισή ο πόλεμος, ή Σκώτλαντ Γυάρδ είχε πληροφορίες για μιὰ νέα συμμορία διεθνών κακοποιών. Σκόπευαν να άρχισουν δουλειές σε μεγάλη κλίμακα. 'Ο πόλεμος έμπόδισε τα σχέδιά τους, βεβαίως. Τώρα, φαίνεσ'αι, άρχισαν έπιχειρήσεις.

— Πώς ακριβώς; ρώτησε ο Κούην. Πώς ενοιάζεται;

— 'Εδω κι' ένα μήνα, ή Λαίδη Κιγκσφορντ πήγε στο Μεξικό με το αγοράκι της, που ήταν έπτά μηνών, για να συναντήση τον άνδρα της. 'Ο Λόρδος Κιγκσφορντ δεν έχει δη ποτέ το παιδί του. Είναι στο Βρετανικό Πολεμικό Ναυτικό!

Σώπασε. 'Ηπτε μιὰ γουλιὰ από το ποτήρι του και κύτταξε

τόν Κούην. Είδε τον «τυφλό» να άκουη προσεκτικά, με τα μάτια του καρφωμένα κάπου προς τα άριστερά του Γκραιύστοου.

— Λίγες ώρες μετά την άφιξη της στο Μεξικό, συνέγισε ο Έπιθεωρητής, η Λαΐδη Κίνγκφορντ δέχθηκε την επίθεση δύο ή τριών άνδρων. Αντιστάθηκε, κι' αὐτοὶ τὴν γτύπησαν τόσο άσχημα, ὥστε ἡ δυστυγισμένη γυναίκα εἶναι ακόμα στο νοσοκομείο. Τὸ παιδί ἀπῆλθη.

— Πῶς ξέρετε ὅτι ἡ δουλειά αὐτὴ ἔγινε ἀπὸ διεθνὴ συμμορία; ρώτησε ὁ Κούην.

— Πληροφόρησαν οἱ ἴδιοι τὴν Λαΐδη Κίνγκφορντ σχετικά. Τῆς εἶπαν ἔπισης ὅτι θά μετέφεραν τὸ παιδί σὲ ἕνα ὑγιεινὸ μέρος καὶ θά τὸ περιποιούνταν καλά. Τὸ μέρος ἐπαφῆς ἦταν κάποιο ξενοδογεῖο τῆς Φλόριντας. Κατὰ τὴ γνώμη μου ἔβαλαν τὸ παιδί σὲ μιὰ βάρκα, διέσχισαν τὸν Κόλπο τοῦ Μεξικού καὶ βγήκαν στὴν ἀκτὴ τῆς Φλόριντας ὄχι μακριά ἀπὸ τὸ μέρος ἐπαφῆς. Τῆς εἶπαν ἔπισης ὅτι αὐτὴ ἢ ὁ σύζυγός της μπορούσαν ὅποτε ἤθελαν νά δοῦν τὸ παιδί ἐπισκεπτόμενοι τὸ ξενοδογεῖο. "Αν ὅμως ἔκανε ἐκεῖ τὴν ἐμφάνισί του κανένας ἀστυνομικός, τὸ παιδί θά σκοτωνόταν ἀμέσως...

Ⓢ ΓΚΡΑΙΪΣΤΟΥΝ

σώπασε, ἤπια ακόμα μιὰ βουλιὰ καὶ συνέγισε:

— Πῆγα σ' αὐτὸ τὸ ξενοδογεῖο. Ἔκανα τὴν πιὸ μικρὴ ἐπίσκεψι πὺ μπορεί νά κάνη κανείς. Ἔφτασα ἐκεῖ στὶς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα, γτές. Ἐξέτασα τὸ μέρος. Ὑπάρχουν τρία βιόφη στὸ ξενοδογεῖο καὶ τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ μπορεί νά εἶναι τὸ παιδί τῆς Λαΐδης Κίνγκφορντ. Δέν ξέρω πειό. Δέν ἔνει φωτογραφηθῆ ποτὲ τὸ παιδί. Ἐξάλλου ὄλα τὰ παιδιά μοιάζουν πολὺ στὴν ἡλικία αὐτῆ.

— Δέν ἔγουν πάρει τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα τοῦ μωροῦ στὴν κλινικὴ ὅπου γεννήθηκε; ρώτησε ὁ Κούην.

Ὁ Ἐπιθεωρητῆς Γκραιύστοου

Ἡ Νυχτερίδα ἔβγαλε μέσα ἀπ' τὸ νερὸ ἕνα πτώμα. Ἦταν τὸ πτώμα τῆς καμαριέρας δεμένο καὶ φιμωμένο με λουρίδες ἀπὸ σεντόνι.

τέλειωσε τὸ ποτό του μὲ δύο γουλιές.

— Του ἔγουν πάρει τὰ ἀποτυπώματα, εἶπε. Ὅμως οἱ συμμορίες εἶναι πολὺ ἐξυμνοί. Κατὰ φεραν νὰ κλέψουν καθε σχετικὸ πειστήριο. Τὸ μόνο πρόσωπο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ταυτοτητα τοῦ μωροῦ εἶναι ἡ μητέρα του, ποὺ ὅμως εἶναι ἀρρωστη, στὸ κρεβάτι..

— Καταλαβαίνω, εἶπε ὁ Κούην σκεπτικά. Τὸ παιδί βρίσκεται σ' ἕνα ξενοδογεῖο τῆς Φλόριντας. Τὸ μέρος αὐτὸ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴ δικαιοδοσία μου, Ἐπιθεωρητά. Τί ζητᾶς ἀπὸ μένα;

— Τὸ ξενοδογεῖο ὀνομάζεται «Ὄκοῦτσι».

Ὁ Κούην ἀφύριξε σιγανά.

— Ὡστε αὐτὸ εἶναι. Πῶς ἀνεκάλυψες ὅτι πρόκειται νὰ περάσῃ ἐκεῖ τις διακοπές μου;

— Εἶδα κάτι γράμματά σου κι' ἕνα τηλεγράφημα στὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδογεῖου, εἶπε ὁ Γκραιϊύστοουν. Ἄφυσέ με ὅμως νὰ προχωρήσω. Ἄφου ἔρριξα μιὰ ματιά γύρω στὸ περιβάλλον καὶ στοὺς ἀνθρώπους, γύρισα στὸ δωμάτιό μου. Στὸ τοαπέζι ἐπάνω βρῆκα ἕνα σημείωμα. Νά, αὐτὸ εἶδω. Θὰ σοῦ τὸ διαβάσω, Τόνυ.

Ὁ Γκραιϊύστοουν διάβασε τὸ σημείωμα, ἐνῶ ἡ ἔκφρασις τοῦ Κούην γινόταν κάπως πιά σκυθρωπή.

— Δὲν μπορείς νὰ σκεφθῆς πῶς αὐτὸ τὸ σημείωμα βρέθηκε στὸ τοαπέζι σου ἢ ποῖός θὰ μπορούσε νὰ σὲ ἀναγνωρίσῃ τῆ στιγμῇ ποὺ ἔφθασες; ρώτησε ὁ τυφλός.

— Δὲν ἔχω τὴν παραμικρὴ ἰδέα, δήλωσε ὁ Γκραιϊύστοουν. Ἐφύγα ἀμέσως, γιατί πιστεύω ὅτι οἱ κακούργοι θὰ σκότωναν τὸ παιδί ἂν δὲν ἔφευγα. Γι' αὐτὸν τὸ λόγο ἔκανα ὅπως ἔγραφε τὸ σημείωμα αὐτό. Σὲ δύο ὧρες φεύγω μὲ ἀεροπλάνο γιὰ τὸ Λονδίνο.

— Ἴσως αὐτὸ ἦταν τὸ καλύτερο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ κάμῃς, εἶπε ὁ Κούην. Δὲν εἰδοποίη-

σες τὸ Ὁμοσπονδιακὸ Γραφεῖο Αναζητήσεων;

— Δὲν ἐτόλμησα, Τόνυ.

— Τί θέλεις τώρα ἀπὸ μένα;

— Ἐχεις κάνει προτοιμασίες γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆς τὸ ξενοδογεῖο αὐτό, Τόνυ, εἶπε ὁ Βρεταννός. Ἐχεις κάνει τις προτοιμασίες σου πολὺ πρὶν γίνῃ ἡ ἀπαγωγή. Οἱ κακούργοι θὰ τὸ ξέχουν αὐτό, γιατί ὅπως φαίνεται, ξέρουν κάθε τι ποὺ γίνεται στὸ ξενοδογεῖο αὐτό. Ἐπομένως δὲν θὰ σὲ ὑποπτευθοῦν ὅταν φθάσῃς στὸ ξενοδογεῖο. Ἐξάλλου εἶσαι τυφλός. Ξέρω ὅμως πολὺ καλά ὅτι αὐτὸ ποὺ σοῦ λείπει σὲ ὄρασι τὸ ἀντικαθιστᾶς μὲ τὴν ἀκοή, τὴν ὄψῃ καὶ τὸ ἐνστικτο. Εἶμαι σίγουρος ὅτι θὰ κατορθώσῃς νὰ κάνῃς αὐτὸ ποὺ κανένας ἀτυνομικός δὲν θὰ μπορούσε ἰσως νὰ κάνῃ... Νὰ παρακολουθῆς δηλαδὴ τοὺς ἐγκληματίες χωρὶς νὰ τοὺς τρομάξῃς ἢ νὰ τοὺς προκαλέσῃς τις ὑποψίες.

— Πηγαίνω αὐριο ἐκεῖ μὲ ἀεροπλάνο, εἶπε ὁ Κούην. Θὰ γρειαστῶ κάθε πληροφορία, ἀκόμα καὶ τὴν πιὸ ἀσήμαντὴ ποὺ μπορεῖ νὰ μοῦ δώσῃς.

Ὁ Γκραιϊύστοουν πῆρε μιὰ βασιειᾶν ἀνάσα καὶ εἶπε μὲ ἀνακούφισι:

— Τὸ ἤξερα πῶς θὰ δεχόσουν, Τόνυ. Ἐνα περίεργο πράγμα ποὺ πρόσεξο ἐκεῖ εἶναι τὸ ἔξῃς: Ὑπάρχουν τρία μωρὰ στὸ ξενοδογεῖο, ὅλα ἀγόρια καὶ ὅλα στὴν ἴδια ἡλικία. Οἱ γονεῖς τοῦ ἐνός λένε ὅτι κέρδισαν σὲ κάποιον διαγωνισμό ἐνός μηνός διαμονῆς ἐκεῖ. Δὲν ξέρω τίποτα γιὰ τοὺς ἄλλους. Μὰ δὲν ἀποκλείεται ὁ διαγωνισμός αὐτός νὰ ἔγινε μὲ τὸν σκοπὸ νὰ ὑπάρχουν στὸ ξενοδογεῖο περισσότερα ἀπὸ ἕνα παιδιὰ τῆς ἴδιας ἡλικίας.

— Ἐξακολούθησε, εἶπε ὁ Κούην. Μὴν παραλείψῃς καμμιά λεπτομέρεια.

— Σὲ συμβουλεύω νὰ συγκεντρώσῃς τις ἐνέργειές σου στὸ νὰ ἀνακαλύψῃς κάθε δυνατὸ πτοιγεῖο γιὰ τὰ παιδιὰ αὐτά, εἶπε ὁ Γκραιϊύστοουν. Σὲ ὑποθέσεις τοῦ

είδους αυτού είναι πάντα καλό να έχη κανείς ένα κεντρικό σημείο απ' όπου να ξεκινά. "Άκουσε τώρα αυτό...

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ

ΜΙΑ ΩΡΑ αργότερα ο Τόνυ Κούην ξεφίγγει και πάλι το χέρι του Επιθεωρητού Γκραιύστου.

— "Έχομε λίγα πράγματα στα χέρια μας ξεκινώντας, είπε ο Κούην. "Ίσως όμως έχομε εξελίξεις. Δεν θά άποπειραθώ να έλθω σέ έπαφή μαζί σου. Δεν θά είμαι τίποτα περισσότερο από έναν άνθρωπο που περνά τις διακοπές του στο ξενοδοχείο «Όκοϋται». Κι' εσύ, Κάπταιν Μάκ Γκράθ, καλά θά κάνης να μην άνακατευτής καθόλου.

— Θά ήθελα να τσακίσω τους παλιανθρώπους αυτούς, είπε ο Μάκ Γκράθ σκυθρωπά. Μά καταλαβαίνω ότι το παιχνίδι πρέπει να μείνη άποκλειστικά στα χέρια σου. Τηλεφώνησε μου μόνο, άν χρειαστής τίποτα, Τόνυ. Και τώρα θα βγάλω τόν επιθεωρητή από εδώ και θά τον οδηγήσω στο άεροδρόμιο. Χωρίς άμφιβολία οι φίλοι μας θά παρακολουθούν για να δούν άν θά φύγη ή όγι.

Ο Γκραιύστου άρπαξε τó γέρι του Κούην και τó ξανάσφιξε θερμά.

— Σου εύχομαι καλή τύχη, παλιέ μου φίλε. Δεν μπορείς να φαντασής πόσο με ύπογρεύεις. Στο μεταξύ θά προσπαθήσω να άνακαλύψω τά ίγνη της συμμορίας στο Λονδίνο. "Ίσως οι δρόμοι μας συναντηθούν. Γειά χαρά, Τόνυ.

Ο Επιθεωρητής Γκραιύστου τυλίγθηκε σ' ένα μεγάλο έπανωφόρι και κατέβασε τó γύρο του καπέλλου του. "Έξω από τó σπίτι περίμενε ένα αυτοκίνητο με οδηγό τόν ίδιο νεαρό διπλωμάτη της Βρετανικής Πρεσβείας. Ο Μάκ Γκράθ βγήκε πρώτος από τó κτίριο, έρριξε μιά ματιά γύ-

ρω για να δη μήπως ήταν κρυμμένος κανείς εκεί κοντά κι' έπειτα έγνεψε. Ο Γκραιύστου βγήκε βιαστικά από τó σπίτι και γώθηκε στο αυτοκίνητο. Ο Μάκ Γκράθ μπήκε κι' αυτός ξωπίσω του.

Άπό τó πεζοδρόμιο ο Κούην τούς παρακολούθησε καθώς ξεκινούσαν. Ο Σίλκ στεκόταν δίπλα του.

— Ο Μάκ Γκράθ, είπε ο Σίλκ, μου έδωσε ένα φιλοδώρημα για να άντικατασταθώ από τόν νεαρό διπλωμάτη. Θά ήθελα να σάς τó πώ, μά καταλάβαινα ότι έτσι έπρεπε να γίνη. "Έτσι άφησα να σάς άπαγάγουν.

— Καλά έκανες, Σίλκ. Κάθε άλλη μέθοδος έπαφής ίσως άποτύγγανε, γιατί, φαίνεται, οι διεθνείς αυτοί κακοποιοί είναι έξαιρετικά έξυπνοι. Και τώρα άς φεύγουμε. Είναι έτοιμες οι άποσκευές μας για τή Φλόριντα;

— Μάλιστα. Λυπόμαι μόνο που οι διακοπές αυτές δεν θά είναι καθόλου ξεκούραστες.

Ο Κούην εκάγχασε.

— Σίλκ, είπε, άν πηγαίναμε εκεί κάτω και τεμπελιάζαμε στην όχθη της λίμνης, θά τρελλανόμασσε από τήν άδράνεια και τήν πληξει. Ένώ τώρα οι διακοπές μας θά έχουν μεγάλο ενδιαφέρον.

ΤΟ ΜΕΤΑΞΥ Ο

Κάπταιν Μάκ Γκράθ κι' ο Έπιθεωρητής Γκραιύστου ταξίδευαν με τó αυτοκίνητο προς τó άεροδρόμιο. Ο Γκραιύστου ήταν σκυθρωπός και συνωφρωμένος και ρουφούσε κάθε τόσο τή σβησμένη από ώρα πίπα του. Φαινόταν άπασχολημένος με κάτι σοβαρό. Ξαφνικά γύρισε και είπε στον Μάκ Γκράθ:

— Ένα πράγμα δεν άνέφερα στον Τόνυ, Κάπταιν. Στο άεροπλάνο που με έφερε από τήν Φλόριντα στη Νέα Υόρκη, ύπήρχε ένας επιβάτης, τόν όποιο είγα δη στο ξενοδοχείο. Τó πρόσωπό του μου φάνηκε άόριστα γνωστό. Μου φαινόταν ότι κάπου τόν είχα ξαναδη.

‘Ο Μάκ Γκράθ δέν τόν άκουγε με πολλή προσοχή. Τά μάτια του ήσαν καρφωμένα στον καρβέφτη του αυτοκινήτου.

— Μιά στιγμή, ‘Επιθεωρητά, τόν διέκοψε. ‘Ενα αυτοκίνητο μάς παρακολουθεί επί δυο έως τρία μίλια τώρα. Δέν μου άρέσει αυτό.

Και πρόσθεσε γυρίζοντας πρὸς τόν οδηγό :

— Πιό γρήγορα, κ. Μπῶρτον.

Τό αυτοκίνητο τινάχτηκε πρὸς τά εμπρός, μά τό ίδιο έκανε και τό άλλο αυτοκίνητο και μάλιστα κάπως πιό γοργά. ‘Εστριψε λίγο πρὸς τά άριστερά και άρχισε ιά τούς πλησιάζη.

Τό γέρι του Μάκ Γκράθ άπλώθηκε πρὸς τή θήκη πού κρεμόταν κάτω από τόν άριστερό ώμο του μέσα από τό σακκάκι του και έβγαλε ένα περιστροφο. Με τό άριστερό γέρι κατέβασε τό κουρτινάκι του πίσω παραθύρου του αυτοκινήτου.

Τό άλλο αυτοκίνητο, πού τώρα έτρεγε δίπλα στο δικό τους, έστριψε λίγο πρὸς τά δεξιά. Οι προφυλακτικές συγκρούστηκαν και άκούστηκε ο ήχος μετάλλων πού σπάζουν. Τά δυο αυτοκίνητα σφηνώθηκαν τό ένα με τ’ άλλο και έκοψαν τή ταχύτητά τους. ‘Ο Μάκ Γκράθ ύψωσε τό περιστροφο του, μά δέν πρόλαβε νά πυροβολήση.

‘Ενα γαλάζι από σφαίρες ήρθε από τό άλλο αυτοκίνητο. ‘Ο ‘Επιθεωρητής Γκραϊύστοουν μούγγρισε από τόν πόνο, έγειρε και κύλησε γάμω. Μιά σφαίρα τρύπησε και μούδιασε τόν δεξιό ώμο του Μάκ Γκράθ. Τό δάχτυλό του δέν είχε πιό ούτε καν τή δύναμη πού γρεισιζόταν για νά τραβήξη τή σκανδάλη. ‘Ο Μάκ Γκράθ άφησε τό περιστροφο νά πέση και τό σήκωσε με τό άλλο του γέρι. Πυροβόλησε δυο φορές.

Κάποιοι στο άλλο αυτοκίνητο ούρλιαξε. ‘Ο νεαρός Μπῶρτον της Βρετανικής Πρεσβείας είχε στο μεταξύ πέσει με τό πρόσωπο έπάνω στο βολάν. Μιά σφαίρα τόν είχε χτυπήσει στο πίσω

μερος του κρανίου .

Μιά άλλη σφαίρα έσκαψε ένα αυλάκι μέσα στο δέρμα του μετώπου του Μάκ Γκράθ. Τά πράγματα γύρω άργισαν νά γίνωνται πιό σκοτεινά, έλο και πιό σκοτεινά. Προσπάθησε, με όλες τις δυνάμεις πού του άπόμειναν, νά σηκώση τό περιστροφο του, μά δέν τό κατώρθωσε. Τό πρόσωπο του είχε σκεπαστή με αίμα. ‘Εγειρε πρὸς τά πλάγια άργά-άργά και έπεσε έπάνω στο κάθισμα.

ΥΟ άνθρωποι βγήκαν τότε από τό άλλο αυτοκίνητο και δούλεψαν γοργά. ‘Ανοιξαν τήν πόρτα του αυτοκινήτου του Μάκ Γκράθ. ‘Ο ένας άπ’ αούτους γαμήλωσε τό περιστροφο του, σκόπευσε προσεκτικά και πυροβόλησε τρεις φορές. Τρεις σφαίρες μπήχτηκαν στο κρανίο του ‘Επιθεωρητού Γκραϊύστοουν.

‘Ο δολοφόνος γύρισε τότε πρὸς τό μέρος του Μάκ Γκράθ. Τόν άρπαξε από τά μαλλιά και άνασήκωσε τό κεφάλι του. Βλέποντας τό αίμα πού είχε σκεπάσει τό πρόσωπό του και θεωρώντας τόν νεκρό, άφησε τό κεφάλι του νά ξαναπέση.

Πήδησε τότε γοργά στο αυτοκίνητό τους, πού άμέσως έκανε οπισθεν. Τά δυο αυτοκίνητα γώρισαν με διαπεραστικά τριζίματα μετάλλου. Σε λίγο τό αυτοκίνητο των δολοφόνων κατευθυνόταν μούγγρίζοντας πρὸς τήν πόλι.

Τότε ο Μάκ Γκράθ μούγγρισε και βυθίστηκε στην ευεργετική σιωπή ενός σκοτεινού γάους...

Περισσότερο από μισή ώρα πέρασε, πριν ο Μάκ Γκράθ άνοιξη τά μάτια του. Βρισκόταν μέσα σ’ ένα αυτοκίνητο-φορείο. ‘Ενας χειρουργος με άσπρη φόρμα του έδενε τό κεφάλι.

— ‘Ο Γκραϊύστοουν, μουρμούρισε. Τόν πυροβόλησαν στο κεφάλι. Τους είδα και δέν μπορούσα νά κάνω τίποτα.

— ‘Ο Βρετανικός φίλος σας είναι νεκρός, είπε ήρεμα ο χειρουργος. Τό ίδιο κι’ ο οδηγός

πού αυτοκινήτου σας. Έσεϊς τή γλυτώσατε φτηνά, Κάπταιν.

Ο Μάκ Γκράθ προσπάθησε νά ανασηκωθῆ μὰ δὲν μπόρεσε.

— Εἶμαι πολὺ ἄσκημα, γιὰ τρέ; μουρμούρισε ἀδύναμα.

— Ἐχετε μιά σφαῖρα στὸν δεξιὸ ὤμο σας, πού πρέπει νά ἐξαχθῆ, ἀπήντησε ὁ χειρουργός. Ἐπίσης ἴσως ἔχετε πάθει καμμιὰ μικρὴ διάσεισι ἀπὸ τὴ σφαῖρα πού πέοασε ξυστὰ ἀπὸ τὸ μέτω-

ζιωματικό. Θέλετε νά τον φωνάξω;

— Ὅχι, εἶπε γοργὰ ὁ Μάκ Γκράθ. Πρέπει νά ἔρθῃ ἐδῶ μόνος του. Δὲν θέλω νά ἀντιληφθῆ κανεὶς ὅτι δὲν εἶμαι ἀναίσθητος. Ἐξακολουθήστε νά μὲ περιποιῆσθε.

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ πέντε λεπτὰ ἕνας ὑπαστυνόμος μὲ στολὴ ἀνέβηκε στὸ ὄχημα. Ὁ

Ὁ Μπάτσος Ὁ Ἄγριος

πο σας. Σὲ μιά-δυὸ ἑβδομάδες θὰ εἶστε ἐν τάξει.

— Θὰ μπορούσα νά ἐπισκεφθῶ κάποιον πρὶν μὲ πάρετε στὸ νοσοκομεῖο; ρώτησε ὁ Μάκ Γκράθ. Πρόκειται γιὰ κάτι ἐξαιρετικὰ σοβαρὸ καὶ πρέπει νά γίνῃ μὲ ἄκρα προσογή.

— Νομίζω ὅτι θὰ μπορούσατε, ἀπήντησε ὁ γιατρός. Δὲν πρέπει ὅμως νά κουρασθῆτε πολὺ. Θὰ ἀναλάβετε ἐπίσης ἑσεῖς ὀλόκληρη τὴν εὐθύνη, ἂν σὰς συμβῆ τίποτε.

— Γιατρέ, εἶπε ὁ Μάκ Γκράθ. Ὑπάρχουν ἀστυνομικοὶ ἔξω ἀπὸ τὸ ὄχημα;

— Ναί, μὲ ἐπικεφαλῆς ἕναν ἀ-

χειρουργὸς τὸν ἔβαλε νά καθῆσθαι δίπλα στὸ φορεῖο. Ὁ Μάκ Γκράθ ἀνοίξε τὰ μάτια του καὶ τοῦ εἶπε ψιθυριστὰ:

— Κύριε ὑπαστυνόμε, εἶμαι ἐντελῶς καλά. Ἡ σφαῖρα δὲν ἀγγίξε τὸν ἐγκέφαλό μου. Τώρα, ἀκούστε... Θέλω νά κάνετε κάτι. Βρέστε ἕνα αὐτοκίνητο καὶ ἀναγώρηστε αἰμέσως. Κοντὰ στὴ γέφυρα, σταματήστε καὶ περιμένετε με. Θὰ ἔρθω μὲ τὸ νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο. Θὰ ἀφήσω ἐκεῖ τὸ αὐτοκίνητο αὐτὸ καὶ θὰ μῶδὸ στὸ δικό σας. Μὲ καταλάβετε;

— Ὅπως διατάξετε, Κάπταιν. Μὰ εἶστε βέβαιος ὅτι θὰ μπορούσατε...

— Ναι, ναι, είπε ο Μάκ Γκράθ. Γιατρέ, μπορούμε να ξεκινήσωμε σιγά-σιγά για τὸ νοσοκομείο. Θά συναντήσωμε τὸν κύριο ὑπαστυνόμο τῆ γέφυρα. Πέστε το αὐτὸ στὸν σωφὲρ καὶ τοῖστε του ὅτι δὲν πρέπει νὰ δείξη καμμιά ἐκπληξι τὴν ὥρα πού θά τοῦ τὸ λέτε.

Τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε ἀργά. Δὲν ξέρω γιὰ τί ἀκριβῶς πρόκειται. Κάπταιν, εἶπε ὁ χειρουργός, μὰ ἡ ὑπόθεσις εἶναι κατὰ μυστηριώδης.

Ὁ Μάκ Γκράθ ἔκλεισε κουρασμένος τὰ μάτια του.

— Γιατρέ, μουρμούρισε, δὺ ἀνθρώποι δολοφονήθηκαν κιόλας στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ καὶ ἡ ζωὴ ἑνὸς τρίτου βρίσκεται σὲ ἀμεσον κίνδυνο. Ὁ Θεὸς ξέρει πόσες ἄλλες ζωὲς θά κινδυνεύουν ἀκόμα. Εὐχαριστῶ πού δὲν μοῦ κάνετε πολλὰς ἐρωτήσεις. Δὲν θά μπορούσα νὰ ἀπαντήσω.

Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ νοσοκομειακὸ στὸ αὐτοκίνητο τῆς ἀστynomίας ἔγινε σ' ἕνα ἔρημο δρόμο, κοντὰ στὴ γέφυρα. Ὃταν σηκώθηκε, ὁ Μάκ Γκράθ κατάλαβε πόσο ἐξασθενημένος ἦταν, μὰ ἐννοοῦσε νὰ κάνῃ αὐτὸ πού εἶχε στὸ μυαλό του.

Ὁ ὑπαστυνόμος τὸν ὠδήγησε μέσα στὴν πόλι. Ὃταν προχώρησαν ἀρκετὰ, ὁ Μάκ Γκράθ τὸν παροσκάλεσε νὰ σταματήσῃ σὲ μιὰ γωνιά.

— Βγῆτε ἔξω, κύριε ὑπαστυνόμει, διέταξε ὁ Μάκ Γκράθ. Σὲ μιῇ ὥρᾳ τὸ αὐτοκίνητό σας θά βρίσκεται μπροστὰ στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἀστυνομίας. Ἐγὼ νὰ διεκπεραιώσω μιὰ προσωπικὴ ὑπόθεσι καὶ χρειάζομαι τὸ αὐτοκίνητο αὐτό.

Ὁ Μάκ Γκράθ γλύστρησε στὴ θέση τοῦ ὀδηγοῦ, γύρισε πρὸς τὸν νότο καὶ πῆρε τὴν κατεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Τόνου Κούην. Ὃχι ὁμῶς κατευθεῖαν. Ἐκάνε διάφορους ἐλιγμούς καὶ στριφογυρίσματα. Ὁ ὤμος του πονοῦσε πολὺ καὶ ἐνοιώθε ἀκόμα μιὰ ζαλάδα στὸ κεφάλι καὶ ἕνα ἀνυπόφορο κεφαλόπονο. Σὲ κάθε τράνταγμα τοῦ αὐτοκινή-

του μαγατρία ὀδύνης μῆγονταν στὸ σῶμα του. Ὁ Μάκ Γκράθ ἔσφιξε τὰ δόντια του καὶ ἐξακολούθησε τὸν δρόμο του.

Ὃταν τέλος βεβαιώθηκε ἀπολύτως ὅτι κανεὶς δὲν τὸν παρακολουθοῦσε, κατευθύνθηκε ὀλίγισα πρὸς τὸ σπίτι τοῦ Τόνου Κούην. Τῆ στιγμῇ πού φρενάρηζε μπροστὰ στὸ σπίτι, εἶδε ὅτι ἕνα μόνον φῶς ἦταν ἀναμμένο στὸ παράθυρό του καὶ ὅτι τὸ φῶς αὐτὸ ἔσβησε ἀμέσως.

Ὁ Μάκ Γκράθ πῆρε μιὰ βαθεῖαν ἀνάσα γεμάτη ἀγωνία. Ἴσως ὁ Τόνου Κούην βρισκόταν σὲ κίνδυνο. Ἴσως οἱ δολοφόνοι ἔμαθαν τὴ συνάντησι τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γκραιῦστοου καὶ τοῦ Κούην. Ὁ Μάκ Γκράθ ἔβγαλε τὸ περιστροφὸ του καὶ τὸ ἐπιθεώρησε γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δούλευε καλὰ.

ὋΤΑΝ ὁ Τόνου Κούην κι' ὁ Σιλκ Κίρμπυ ἔφθασαν στὸ σπίτι τοῦ Κούην, ἀμέσως ἔπειτα ἀπὸ τὴ συνομιλία τοῦ τελευταίου μὲ τὸν Γκραιῦστοου, ὁ Κούην μῆκε μέσα μόνος του, ἐνῶ ὁ Σιλκ ἔβαζε τὸ αὐτοκίνητο στὴ θέσι του.

Τὸ σπίτι τοῦ Κούην ἦταν μεγάλο. Εἶχε γτιστῇ σ' ἕνα οἰκόπεδο, πού ἦταν κάπως μεγάλο γιὰ ἕνα σπίτι πόλεως, καὶ βρισκόταν σὲ μιὰν ἀπὸ τὶς καλύτερες περιοχὰς τῆς πόλεως. Δίπλα στὸ σπίτι ὑπῆρχε ἕνα τεφλοσόκακο, πού γρησιμευε μόνον ὡς ἕνα εἶδος εἰσοδοῦ στὴν ἰδιοκτησία τοῦ Κούην.

ὉΞιὲς καὶ βελανιδιὲς πολλῶν δεκάδων γρόνων περικύκλωναν τὸ σπίτι. Χιλιάδες λουλούδια κάθε γρώματος, θάμνοι περιποιημένοι καὶ ψαλιδισμένοι κι' ἕνα ὀμορφο λιβάδι μὲ παγὺ κοντὸ γορτάρι, ἔδιναν εὐθυμία καὶ πρόσγαρη ὀμορφιά στὸν κῆπο αὐτόν. Ἐνας διάδρομος μὲ γαλίκια ὠδηγοῦσε ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα στὴν μπροστινὴ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. Μιὰ σανίδα καρφωμένη στὴν ἐξώπορτα εἶχε γραμμένο τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτῆτη:

«ANTONY KOYHN»

Στό πίσω μέρος του κήπου βρισκόταν ένα μικρό σπιτάκι για το καλοκαίρι με γοητευτική απλή γραμμή και σκιάδες ολόγυρα. Μόνο τέσσερις όμως άνθρωποι στον κόσμο γνώριζαν ότι το σπίτι αυτό έπαιξε σπουδαίο ρόλο στη δράση του Κούην.

Αφού έβαλε το αυτοκίνητο στη θέση του, ο Σιλκ Κίρμπυ μπήκε στο σπίτι και βρήκε τον Κούην καθισμένο στη βιβλιοθήκη του μπροστά στο άναμμένο τζάκι. Τα μάτια του Κούην είχαν αλλάξει έκφραση. Ήσαν τώρα ζωντανά και λαμπερά και γοργοκίνητα, χωρίς τη νεκρική και άσαλευτη έκφραση που είχαν για όλο τον κόσμο.

— Κάθισε, Σιλκ, είπε. Θέλω να κουβεντιάσω μαζί σου. Πρόκειται να ξεκινήσω για μιάν αποστολή, που δεν μ' άρξσει. Κι' όμως πρέπει να την φέρω με σε πέρας.

— Μάλιστα, κύριε, είπε ο Σιλκ. Καταλαβαίνω ότι η ιδέα αυτή δεν σάς ενθουσιάζει και τόσο πολύ. Δεν θά μπορούσατε να δράσετε ως Νυγτερίδα, χωρίς να αποκαλυφθήτε. "Αν η Νυγτερίδα κάνει την εμφάνισή της στη Φλόριντα στο διάστημα που θά βρίσκεστε εκεί, θά πιστέψουν όλοι ότι έσεεις κρύβεστε κάτω από τη μαύρη καλύπτρα της και περισσότερο απ' όλους ο Κάπταιν Μάκ Γκράθ.

— Άκριβώς, είπε ο Κούην. Και αν περιορισθώ στο να δράσω απλώς σαν ένας τυφλός, δεν θά κάνω με και πολλά πράγματα. "Αν υπήρχε κανένας τρόπος να... Μά όχι, δεν μπορούμε να τα κάξουμε όλα για όλα. "Εγείρες δικιο για τον Κάπταιν Μάκ Γκράθ, Σιλκ. Υποπτεύεται ότι έγω είμαι η Νυγτερίδα και, αν οι υποψίες του επιβεβαιωθούν από την εμφάνισή της Νυγτερίδας στη Φλόριντα, μπορεί να προβή ακόμα και στη σύλληψή μου. Σιλκ, φέρε μου άμέσως εδώ την Κάρολ και τον Μπατς. Πρέπει να προετοιμάσω με κάποιο κόλπο,

Η ΡΗΣΥΝΕΣΙΣ ΤΗΣ ΝΥΓΤΕΡΙΔΑΣ

ΣΙΛΚ ΚΙΡΜΠΥ έτρεξε στο τηλέφωνο, ενώ ο Κούην έγερνε πίσω στην πολυθρόνα του κλείνοντας τα μάτια. Ύγυνά οι δυο προσωπικότητές του είχαν συγκρουσθή, μά ποτέ τόσο έντονα όσο τώρα. Ήταν ένα μεγάλο πρόβλημα το πώς θά τά κατάφερνε να ξεγλυστρήσει από τη δύσκολη θέση, στην όποια βρισκόταν...

Ο Τόνου Κούην ήταν ένας εκλεγμένος ειδικός πληρεξούσιος της περιφέρειας, που ανέλαμβανε την ανάκριση και τη νομική δίωξη σε δύσκολες έγκληματικές υποθέσεις. "Ως Ειδικός Πληρεξούσιος είχε ολοκληρή την άστυνομία στη διάθεσή του. "Όλα τα όργανα του νόμου εργάζονταν για αυτόν και συνεργάζονταν μαζί του.

Μά ο Τόνου Κούην είχε και μιάν άλλη προσωπικότητα, που τα όργανα του Νόμου δεν ήξεραν: Ήταν η Νυγτερίδα, η τρομερή Μέμεσις των έγκληματιών. Και ως Νυγτερίδα κατεδίωκε το έγκλημα σαν ανεξάρτητος άστυνομικός, που καμμιά φορά γινόταν δικαστής και ένορκος μαζί και κατεδίκαζε ο ίδιος τους ανθρώπους που μάγονταν τον Νόμο. "Ως Νυγτερίδα παρεβίαζε τους νόμους, όταν έβρισκε ότι αυτό τον βοηθούσε στην καταδίωξη του έγκλήματος.

Υπήρχε ένα ένταλμα για τη σύλληψη της Νυγτερίδας και από καιρό τώρα ο Κάπταιν Μάκ Γκράθ προσπαθούσε με μανία να έκτελέσει το ένταλμα αυτό. Παραδεγόταν ότι η Νυγτερίδα έκανε καλό, μά επέμενε με τη συνηθισμένη του ξεροκεφαλιά ότι ήταν ένας παραβάτης του Νόμου, που έπρεπε να συλληφθή.

Η ιστορία του Τόνου Κούην ερωγίζε αρκετά χρόνια πριν από τη γοηγή εκείνη ο Τόνου Κούην ήταν Γενικός Διευθυντής της Ασφα-

λεια. Ήταν ένας εξυμνος και μαχητικός άνθρωπος του νόμου, που οι επιθέσεις του έναντιον του ύποκόσμου είχαν συντριπτικά και θεαματικά άποτελέσματα. Μιά μέρα στο δικαστήριο ο Τόνυ Κούην παρουσίαζε μερικά έγγραφα που απέδεικνυαν την ένοχη ένδοξο μεγαλοσύνη έγκληματίας. Μερικά μέλη της συμμορίας του κατηγορούμενου θέλησαν να καταστρέψουν τα έγγραφα αυτά ρίχνοντας επάνω τους άκουαφόρτι.

Ο Κούην προσπάθησε να έμψυχήσει την καταστροφή των εγγράφων και το άκουαφόρτι έπεσε στο πρόσωπό του. Τον έκαψε πολύ άσκημα και προκάλεσε τις μεγάλες ουλές που και τώρα άκόμα είχε στο πρόσωπό του. Σχεδόν την ίδια στιγμή τυφλώθηκε. Τόν εξέτασαν οι μεγαλύτεροι όφθαλμολόγοι της Αμερικής, μά όλοι τους δήλωσαν ότι ή όρασίς του είχε για πάντα καταστραφή. Ο Κούην παραιτήθηκε από τη θέση του και για πολλούς μήνες ταξίδεψε σ' όλο τον κόσμο, ψάχνοντας να βρή κανέναν χειρουργό, που να του ξαναδώσει το φώς του. Μά δέν έκανε τίποτα.

ΕΥΤΥΧΩΣ ό Τόνυ Κούην ήταν πλούσιος. Γύρισε λοιπόν πίσω στο σπίτι του και άργισε εκεί τη ζωή του τυφλού. Και ό Σιλκ Κίρμπυ, που είχε ταξιδέψει μαζί του σαν φίλος και σαν υπηρέτης, τον άκολουθήσε στο σπίτι του και έμεινε εκεί μαζί του.

Ο Σιλκ είχε κι' αυτός την ιστορία του. Στά νειάτα του ήταν διαρρήκτης και λωποδύτης, μά κάποτε που βρισκόταν σε μεγάλες άδεκαρίες μπήκε στον πειρασμό να πάη να κλέψη τόν σπίτι του Τόνυ Κούην. Αυτό που συνέβη εκείνη τη νύχτα, καθώς και αυτά που ό Κούην είχε πει στον Σιλκ, είχαν ως αποτέλεσμα τη μετάνοια του διαρρήκτη. Μπήκε στην ύπηρεσία του Κούην και τώρα ή άφοσίωσίς του στον άν-

θρώπο αυτόν ήταν σχεδόν φανατική.

Μετά την έπιστροφή του Τόνυ Κούην στο σπίτι του, ό πρώην Γενικός Διευθυντής της Άσφαλειας άρχισε να μελετά κάθε τι σχετικό με τη ζωή των τυφλών. Οι άλλες του αισθήσεις έγιναν όξείες. Μπορούσε τώρα να άκούη ήγους που δέν μπορούσε να τους διακρίνη τόν αυτί ένός κανονικού ανθρώπου. Η άφή του έγινε καταπληκτικά ευαίσθητη.

Όταν κάθε έλπίδα πώς θα ξανάβρισκε το φώς του γάθηκε, ό Κούην είχε μια περιεργη έπισκεψη μία νύχτα. Ένα άσυνήθιστα όμορφο κορίτσι, που λεγόταν Κάρολ Μπάλντουϊν, είχε έρθει, φέρνοντάς του μιάν ένδιαφέρουσα μά και άλλόκοτη πρόταση. Ο πατέρας της, είπε, που ήταν άξιωματικός της άστυνομίας, βρισκόταν σ' ένα νοσοκομείο τραυματισμένος από γκάγκστερς. Ο άξιωματικός αυτός ήταν θαυμαστής του Τόνυ Κούην και ήθελε να κάνει κάτι γι' αυτόν.

— Ο πατέρας μου δέν θα ζήσει, είπε ή Κάρολ. Τό ξέρει αυτό, όπως τό ξέρω κι' έγώ. Υπάρχει ένας έπαρχιακός χειρουργός, που πιστεύει ότι μπορεί να μεταφυτέψη τμήματα από τά μάτια του πατέρα μου στα δικιά σας μάτια και να σάς κάνει να άνακτήσετε την όρασί σας. Ο πατέρας μου είναι πρόθυμος να ύποβληθ ή στην έγχειρση αυτήν.

Ο Κούην δέχθηκε. Στην πρόταση του πατέρα της Κάρολ ύπήρχε ένας μόνο όρος, ότι δηλαδή αν ό Τόνυ Κούην άποκτούσε τό φώς του, θα είχε την ύπογραφή να συνεχίση την καταδίωξι του έγκλήματος. Ο Κούην ταξίδεψε μυστικά στο σπίτι του έπαρχιακού χειρουργου, υπέστη την έγχειρση και ξαναγύρισε στο σπίτι του με έπιδέσμους στα μάτια.

Πέρασαν έβδομάδες άναμονής γεμάτης άγωνία. Τέλος, ό Τόνυ Κούην έβγαλε τους έπιδέσμους. Έβλεπε! Έβλεπε και πάλι!

Κι' όχι μόνο έβλεπε, αλλά τώρα είχε και την ικανότητα να διακρίνη αδιόρατες αποχρώσεις, καθώς και αντικείμενα μέσα στο σκοτάδι. Αυτό ήταν ένα άνοητοπλόγιστο πλεονέκτημα στην καινούργια του σταδιοδρομία ως τιμωρού του έγκληματος.

ΕΙΧΕ μάθει στο διάστημα της υπηρεσίας του ως Γενικού Διευθυντού της Ασφαλείας ότι συχνά οι άνθρωποι του Νόμου έμποδίζονται στον άγωνα τους από τη σχολαστικότητα των νόμων. Γι' αυτό άποφάσισε να συνεχίσει τη μάχη του εναντίον των έγκληματιών ως άτομο, ντυμένος με μία μαύρη καλύπτρα και ένα μαύρο παράξενο κοστούμι, που τον έκανε να μοιάζει με νυχτερίδα. Με το όνομα αυτό έγινε γνωστός στους κύκλους του υποκόσμου και της αστυνομίας.

Είχε εγκαταστήσει ένα έγκληματολογικό εργαστήριο σε ένα μυστικό δωμάτιο, δίπλα στη βιβλιοθήκη του σπιτιού του, και είχε ανοίξει έναν υπόγειο διάδρομο από το εργαστήριο ως το μικρό σπιτάκι στο πίσω μέρος του κήπου. Από τον υπόγειο αυτόν διάδρομο μπορούσε να βγαίνει από το σπίτι του και να υπαίνη χωρίς να γίνεται αντιληπτός. Τον ίδιο δρόμο γρησιμποιούσε και η μικρή ομάδα των συνεργατών του.

Ο πρώτος από τους συνεργάτες του ήταν βέβαια ο Σιλκ Κίρμπυ, που άποδείχθηκε πραγματικά πολύτιμος. Η Κάρολ Μπάλντουϊν είχε έρθει από την έπαρσία της μετά τον θάνατο

του πατέρα της και είχε εξέλιγθη με την καθοδήγηση του Κούνην σε θαυμάσιο ντέτεκτιβ. Το τέταρτο μέλος της ομάδας του Τόνου Κούνην ήταν ένας γίγαντας, ο Τζάκ Ο' Λήρυ, που τον έλεγαν και Μπάτς. Ο Μπάτς δέν διακρινόταν για την εύκινησία του μυαλού του, μά αναπλήρωνε τή μειονέκτημά του αυτό μ' ένα αφάνταστο θάρρος, με άφοσίωση και με την τρομακτική δύναμή του.

Με τους τρεις αυτούς συνεργάτες, ο Τόνου Κούνην άρχισε τή σταυροφορία του και γρήγορα ο κόσμος των έγκληματιών κατάλαβαν ότι είχαν έναν έγθρό που τους πολεμούσε με τή ίδια τους τή όπλα.

Η Νυχτερίδα σκότωνε όταν αυτό ήταν αναγκαίο. Έκανε διαρρήξεις, άπαγωγές και γρησιμποιούσε κάθε μέσο νόμιμο ή παράνομο για να έπιτύχη τής σκοπούς του. Και, μολονότι η άστυνομία τον θαύμαζε για τή έκπληκτικά κατορθώματά, του δέν έπαυε να τον καταδιώκη ως έγκληματία.

Ο Κάπταιν Μάκ Γκράθ είχε, άγνωστο πώς, άποκτήσει την ύπαφια ότι ο Τόνου Κούνην ήταν η Νυχτερίδα και ότι δέν ήταν έντελώς τυφλός. Και είχε όρκισθή να συλλάβη τον μυστηριώδη αυτόν άνθρωπο. Μερικές φορές είχε φθάσει επικίνδυνα κοντά στον Κούνην και σχεδόν είχε πάρει στα χέρια του άποδείξεις για τή διπλή προσωπικότητά του. Μά ο Κούνην είχε κατορθώσει να ξεφύγει.

ΩΡΑ όμως η κατάσταση ήταν δύσκολη και ο Τόνου Κούνην φαινόταν αναγκασμένος να δράση ως Τόνου Κούνην και όχι ως Νυχτερίδα στην ύπόθεση του Γκραιύστοου, αν δέν ήθελε να φανερωθή η διπλή προσωπικότης του. Μά είχε ύποσχεθή στον Γκραιύστοου ότι θά έκανε ό,τι μπορούσε για να έλευθερώση τή μωρή της Λαϊδης Κίγκσφορντ. Και ήταν άποφασισμένος να δράση ως Νυχτερίδα

Ὁ Σιλκ μῆκε βιαστικά στή βιβλιοθήκη.

— Κάποιος βρίσκεται στό ἐργαστήριο, εἶπε σιγανά. Τό φως τοῦ κινδύνου ἀνάψε.

Ὁ Κούην σηκώθηκε ἀμέσως. Τραβῆξε κάτω ὅλα τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων. Πέταξε ἔπειτα τὸ παστούι του καί προώρῃσε γοργά πρὸς τὸν ταίγο, ποῦ ἦταν σκεπασμένος μὲ ράφια γεμάτα βιβλία. Ἀγγιξε ἕνα κουμπὶ καί μιά στενὴ πόρτα ἀνοίξε. Ὁ Τόνυ Κούην ὑπῆκε στό εὐρύχωρο ἐγκληματολογικὸ ἐργαστήριό του.

Τὸ ἐργαστήριο ἦταν ἐφωδιασμένο μὲ κάθε γνωστὴ ἐπιστημονικὴ συσκευή γιὰ τὴν καταδίωξι τοῦ ἐγκλήματος. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ μηχανεὲς ὑπεριωδῶν ἀκτίνων, μικροσκοπία διαφόρων τύπων καί μεγεθῶν, γημικὲς ρυτίες καί γημικὲς συσκευές. Ὑπῆρχε ἐπίσης μιά ὀλόκληρη βιβλιοθήκη μὲ ἑκατοντάδες ἐπιστημονικὰ συγγράμματα σχετικὰ μὲ τὸ ἐγκλημα, ἕνα μικρὸ ὄπλοστάσιο, καθὼς καί ἕνα ἀρχειο ὅπου ὑπῆρχαν οἱ φάκελλοὶ πολλῶν σπουδαίων ἐγκληματιῶν.

Ἐνα ξανθὸ κορίτσι προώρῃσε πρὸς τὸν Κούην μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτά. Αὐτὸς τὴ φίλησε, ἔβαλε τὸ χέρι του γύρω ἀπὸ τὴ λεπτὴ τῆς μέση καί τὴν κύτταξε στὰ καταγάλανα μάτια τῆς. Ἀναπνόνταν βαθεῖα ὁ Τόνυ κι' ἡ Κάρολ Μπάλντουϊν, μὰ ἀπὸ καιρὸ εἶγαν ὀποφασίσει νὰ ἀναβάλουν τὴν ἔνωσί τους γάρην τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀποστολῆς τους.

Ἐνας γίγαντας πρόβαλε ἀπὸ τὸ βαθὸς τοῦ ἐργαστηρίου. Στὸ ὕψος ξεπερνοῦσε τὰ δυὸ μέτρα καί τὸ πλάτος τῶν ὤμων του τὸν ἔκανε νὰ περνᾷ μιά συνηθισμένη πόρτα μὲ τὸ πλάϊ. Τὰ μπράτσα του ἦσαν ἐκπληκτικὰ μακρὰ καί τὰ χέρια του εἶγαν τὸ μέγεθος γαντιῶν πυγμαχίας. Ὅσο γιὰ τὸν λακμὲ τοῦ Μπάτς Ὁ Λήρυ, δὲν ὑπῆρχε σχεδόν. Τὸ κεφάλι του ἦταν ἀπ' εὐθείας καθιεμένο ἐπάνω στοὺς τετράγωνους ὤμους του.

— Κάθησε, Μπάτς, εἶπε ὁ

Κούην. Ἐγὼ νὰ σᾶς πῶ κάτι ἐσένα καί τῆς Κάρολ. Ἐχομε κάποιον πρόβλημα γιὰ λύσιμο. Ἴσως δὲν ὑπάρχει ἀπάντησις, μὰ τρία μαζὰ δουλεύοντας μαζὶ θὰ μπορούσαν ἴσως νὰ φέρουν κάποιον ἀποτέλεσμα. Ἐνα μωρὸ ὀκτῶ μηνῶν ἔγει ἀπαγχθῆ. Τὸ σημεῖο ἐπαφῆς τῶν κακοποιῶν μὲ τοὺς γονεῖς τοῦ μωροῦ εἶναι τὸ ξενοδογεῖο ὅπου σκοπεύω νὰ περάσω τίς διακοπές μου. Καί ἔγω ἀναλάβει τὴν ὑπόθεσι.

— Στὴ Φλόριντα; ρώτησε ἡ Κάρολ. Μὰ, Τόνυ, ἂν ἀναγκασθῆς νὰ δράσης ὡς Νυχτερίδα, θὰ καταλάβουν ὅτι ἡ Νυχτερίδα κι' ἐσὺ εἶστε ἕνα καί τὸ αὐτὸ πρόσωπο.

— Ἀκριβῶς αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα, εἶπε γαμογελώντας ὁ Κούην. Πῶς μπορεῖ νὰ λυθῆ; Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ξεύρω.

— Κυττάξετε, τὸν διέκοψε ὁ Μπάτς. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν πρόκειται νὰ δράσετε ὡς Νυχτερίδα ἢ ὡς Κούην, πρέπει νὰ μᾶς ἀφήσετε, ἐμένα καί τὴν Κάρολ, νὰ ἐρθῶμε μαζὶ σας νὰ δώσουμε ἕνα χέρι. Τὰ κεφάλια τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἀπάγουν μωρά, πρέπει νὰ σπάζουν κι' ἐγὼ εἶμαι ὁ καταλληλότερος ἀνθρώπος γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

ΚΟΥΗΝ χαμογέ-

λασε.

— Μὴ στενοχωριέσαι, εἶπε. Θάρθῃτε ὅποσδήποτε στὴ Φλόριντα ἐσὺ κι' ἡ Κάρολ. Χρειάζομαι τὴ βοήθειά σας καί τὴ χρειάζομαι ἀκόμα περισσότερο στὴν περίπτωση ποῦ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ μὴ δράσω ὡς Νυχτερίδα.

Ὁ Σιλκ Κίρμπυ μῆκε στὸ ἐργαστήρις. Φαινόταν ταραγμένος.

— Ἐνα αὐτοκίνητο τῆς ἀστυνομίας σταμάτησε ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι!, εἶπε. Ὁ Μάκ Γκράβ βγαίνει αὐτὴ τὴ στιγμή ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο αὐτό.

Τὰ μάτια τοῦ Κούην ἔλαμψαν. Σηκώθηκε.

— Τὸ βρήκα!, φώναξε. Μπάτς... φέρε τὰ ρούχα τῆς Νυχτερίδας! Ἐπειτα ἔλα στὴ βιβλιοθήκη. Ἐὰ προσπαθῶμε στὸ με-

ταξύ να καθυστερήσωμε τον Μάκ Γκράθ. "Αν μπορέσωμε να τον κάνωμε να πιστέψη ότι η Νυχτερίδα έχει μάθει την ύποθεσι της απαγωγής του μωρού, η παρουσία της Νυχτερίδας στη Φλόριντα δέν θά φανή ύποπτη.

—'Εν τάξει, είπε ο Μπάτς άνοιγοντας ένα γραματοκιβώτιο και βγάζοντας από μέσα τη στολή της Νυστερίδας. Μόνο πού η βιβλιοθήκη πρέπει να είναι πολύ σκοτεινή. Είμαι πολύ μεγαλόσωμος γιά να περάσω ως Νυχτερίδα.

— Θά είναι σκοτεινή, είπε ο Κούην. Καί, άκόμα περισσότερο, άπλως θά έμφανισθής. Δέν χρειάζεται να μιλήσης. Θά σταθώ δίπλα σου ή πίσω σου και θά μιλήσω έγώ γιά σένα. Σίλκ, σβήσε άμέσως τά φώτα.

Ο Σίλκ ύπήκουσε. Ο Κούην έτρεξε πρós την πολυθρόνα του μπροστά στο τζάκι της βιβλιοθήκης. Πήρε τό μαστούι του και τό έβαλε ανάμεσα στά πόδια του. Τά μάτια του πήραν μία νεκρή έκφρασι. "Ένα μόνο άσθενικό φωτάκι άναβε επάνω σ' ένα τραπέζι. Ο Σίλκ πήγε και στάθηκε πίσω από την κλειστή έξώπορτα και κύτταζε έξω μέσα από τό τζάκι.

— Κάτι έχει πάθει ο Μάκ Γκράθ!, ψιθύρισε. Βγήκε από τό αυτόκίνητο και κάθησε στο πεζούλι της δενδροστοιγίας. "Επειτα σηκώθηκε, προχώρησε και ξανακάθησε στα σκαλοπάτια.

Ο Μπάτς βγήκε από τη μυστική πόρτα κι' ο Κούην του έδωσε σχετικές οδηγίες. Ο Μπάτς έβγαλε τότε ένα περιστροφικό από την τσέπη του, κατέβασε την καλύπτρα στο πρόσωπό του και κόλλησε στον τοίχο του γύλ.

Τό κουδούνι άντήγησε. Ο Σίλκ άνοιξε την πόρτα. Ο Μάκ Γκράθ με γλωμό πρόσωπο μπήκε σέρνοντας τά πόδια του.

— Τό γέρι σου, Σίλκ, είπε άβέβαια. Δέν... δέν αισθάνομαι καλά. Μέ... με πυροβόλησαν.

— Άμέσως, κύριε, είπε ο Σίλκ και τόν βοήθησε. Φοβούμαι ότι θά νοιώσετε κι' άλλον κλονισμό

άποψε. "Έχομε... κάποιον έπισκέπτη.

Ο Σίλκ έκλεισε την πόρτα κι' η Νυχτερίδα πρόβαλε. Ο Μάκ Γκράθ κούνησε άπλως τό κεφάλι του. Ο Μπάτς, με τά ρούχα της Νυχτερίδας, φαινόταν σαν μία άμυδρή σκιά.

— Χάρηκα πού είστε εδώ, είπε ο Μάκ Γκράθ. Ξέρω ότι ο Τόνυ Κούην βρίσκεται κάτω άπ' αυτή την καλύπτρα, αλλά αυτό δέν με ενδιαφέρει. Ξέρω ότι θά μάς βοηθήσετε, Νυχτερίδα. Σάς χρειαζόμαστε και, αυτή τη φορά, ό,τι κι' αν κάνετε καλά θά κάνετε.

Η Νυχτερίδα έκανε ένα νόημα με τό περιστροφό του και ο Σίλκ ώδήγησε τον Μάκ Γκράθ στη βιβλιοθήκη. Βαθείά κατάπληξις ζωγραφίστηκε στο πρόσωπο του Κάπταιν, όταν είδε τον Κούην καθισμένο στην πολυθρόνα του. Καί τότε τό μοναδικό φώς έσβησε.

114 ΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

ο Κούην σηκώθηκε και προχώρησε άθόρυβα πρós τό μέρος όπου στεκόταν ο Μπάτς. Στάθηκε δίπλα του και είπε με τη φωνή πού χρησιμοποιούσε όταν έμφανιζόταν ως Νυχτερίδα:

— Ο Κούην μου μιλήσε γιά την ύποθεσι της απαγωγής. Κάπταιν Μάκ Γκράθ. Θέλω να σάς βοηθήσω και χάρηκα μ' αυτά πού μου είπατε. Τί σάς συνέβη; Είστε πληγωμένος;

Ο Σίλκ βρήκε μία πολυθρόνα στο σκοτάδι κι' έβαλε τον Μάκ Γκράθ να καθήση. Ο Κάπταιν έβγαλε έναν άναστεναγμό άνακουφισώς.

— Τόνυ, είπε μιλώντας πρós την κατεύθυνσι της πολυθρόνας όπου νόμιζε πώς ήταν καθισμένος ο Κούην, ο Έπιθεωρητής Γκραϊύστοουν είναι νεκρός. Νεκρός είναι επίσης και ο νεαρός Μπάρτον, πού σε ώδήγησε στο μέρος της συναντήσεώς μας. Μάς παρακολούθησαν. Δέν ξέρω όμως πού... "Ίσως από τό σπίτι όπου συναντηθήκαμε. Στην περίπτωση αυτήν οι κακούργοι ξέρουν ίσως ότι ο Γκραϊύστοουν

ήρθε σέ έπαφή και μέ σένα. Παντως δέν είμαι σίγουρος. Μάς έπετέθησαν στόν δρόμο και άργισαν νά πυροβολούν. Νομίζω έτι τραυματίσα έναν άπ' αυτούς. Μέν νόμισαν τελείως νεκρό κι' έτσι τή γλύτωσα. "Όσο για τόν Γκραιύστοου, τού φύτεψαν τρεις σφαίρες στό κεφάλι.

Ή φωνή τής Νυχτερίδας άκούε-
ε ηκε στά σκοτεινά.

— Ό Γκραιύστοου γνώνριζε κάτι πού τόν έκανε έπικίνδυνο. Ό Κούην μου είπε κάθε λέξι πού ό Γκραιύστοου τού είγε πη. Μήπως πρόσθεσε τίποτα τό σοβαρό στή διαδρομή σας πρós τό άεροδρόμιο;

— Είσαι πολύ έξυπνος. Νυχτερίδα, είπε ό Μάκ Γκράθ. Μερικές φορές μαντεύεις τόσο καλά, ώστε φθάνω νά πιστέψω ότι είσαι δυό και τρία πρόσωπα. Ό Γκραιύστοου είγε άργίσει νά μου μιλά για κάποιον πού βρισκόταν στό άεροπλάνο πού τόν μετέφερε άπό τή Φλόριντα στή Νέα Υόρκη. Τόν είγε δη και στό ξενοδογείο και τού θυμίζε έντονα κάτι... Μά δέν πρόλαβε νά μου πη περισσότερα.

— Θα πάω κι' έγώ στό ξενοδογείο τής Φλόριντας, είπε ή Νυχτερίδα. Θα κάνω ό,τι μπορέσω. Λυπούμαι, Κάπταιν, πού δέν μπορέιτε νάρθητε. Οι προσπάθειες πού κάνετε για νά μέ πιάσετε ποικίλλουν διασκεδαστικά τή ζωή μου. Μά τώρα βλέπω ότι είστε σοβαρά τραυματισμένος.

— Δέν θα πηγαίνα όπωσδήποτε, μουγγρισε ό Μάκ Γκράθ. Οι κακούργοι μέ γνωρίζουν και, αν κάνω τήν ευφάνισί μου εκεί πέρα, ίσως δολοφονήσουν τό μωρό. Πηγαίνετε όμως έσεις μαζί μέ τόν Κούην. Βοηθήστε τον όσο μπορείτε... Είμαι βλάκας. Θα έξασκολουθώ νά νομίζω, ώσπου νά πεθάνω, πώς έσεις κι' ό Κούην είστε τό ίδιο πρόσωπο, άκόμα κι' αν σας δώ, όπως άπόψε, τόν έγχε κοντά στόν άλλον στό φώς τής ημέρας.

Μιά πόρτα έκλεισε άπαλά. Ό Σιλκ προχώρησε μέσα στό σκοτάδι και άναψε τό φώς. Ή Νυ-

χτερίδα είγε εξαφανισθή. Ό Τόνι Κούην ήταν καθισμένος στήν πολυθρόνα του, γερμένος λιγο πρós τά έμπρός, σαν νά άκούγε μέ προσογή τά λόγια πού είγαν λεγθή.

Είστε βαρειά τραυματισμένος. Μάκ; ρώτησε ό Κούην.

— Άρκετά άσχημα. Μιά σφαίρα στόν ώμο. Θα γρειαστή νά γίνη έγχειρήσις. Ίσως μάλιστα νά έγώ πάθει και διάσεισι. Πρέπει νά πάω στό νοσοκομείο τό γρηγορώτερο.

— Σιλκ, είπε ό Κούην. Έτοιμάσε τό αυτοκίνητο. Θα μεταφέρης τόν Μάκ στό νοσοκομείο. Μπορούν νά στείλουν κανέναν αστυφύλακα νά πάρη τό αυτοκίνητο τής αστυνομίας, μέ τό όποιο ήρθε ό Μάκ. Γρήγορα!

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΓΕΙΟ

ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ του Μάκ Γκράθ κρεμάστηκε άτονα. Τό άριστερό του γέρι γώθηκε στήν τσέπη του, έβγαλε ένα πούρο και κατάφερε νά σκίση τή ζελατίνα πού τό πε-

ριτύλιγε. Έσφιξε τό πούρο ανάμεσα στό γείλη του και αισθάνθηκε καλύτερα.

— Ό Γκραιύστοου, είπε, δέν άνεγνώρισε τόν άνθρωπο πού είδε στό άεροπλάνο. Είγε άπλώς τήν έντύπωση ότι κάπου τόν είγε ξασαστανήσει. Αυτό τούλάχιστον συνετέρανα άπό τή μιση φράσι πού πρόλαβε νά έκστομίση. Ό άνθρωπος όμως πού βρισκόταν στό άεροπλάνο, φαίνεται ότι νόμισε πώς ό Γκραιύστοου τόν είγε άναγνώρισει και πώς μου είγε πη ποιός ήταν. Έπομένως έπρεπε νά πεθάνω κι' έγώ. Άς έλπίσωμε ότι δέν ξέρει πώς ό Γκραιύστοου; ήρθε σ' έπαφή μαζί σου.

— Αν τό ξέρη, είπε σκέλητικός ό Κούην, ή δουλειά μου έχει κάτω θα γίνη δύσκολη. Και επικίνδυνη. Δέν μέ νοιάζει για τόν έαυτό μου, μά δέν θέλω νά πάθη τίποτα τό μωρό έξ αίτίας μου.

Θά κάνω ὅ,τι μπορῶ. Μάκ. Καί ἡ Νυχτερίδα θά εἶναι μαζί μου. Κραταίει πάντα κι' αὐτός τὸν λόγο του.

— Τι ἔφερε τῆ Νυχτερίδα ἀπόψε ἐδῶ; ρώτησε ὁ Μάκ Γκράθ.

— Ἔμαθε τὸ ἐπεισόδιο τῆς δολοφονίας τοῦ Γκραιύστουον και, ἄν ξέρω πῶς, ὑποψιάστηκε ὅτι ἦσαν κι' ἐγώ ἀναμειγμένος στὴν ὑπόθεσι. Ἦρθε λοιπὸν ἐδῶ καί τοῦ διηγήθηκα ὀλόκληρη τὴν ἱστορία. Αὐτὴ τὴ φορά, Μάκ, ἡ δράσις τῆς Νυχτερίδας θά εἶναι δικαιολογημένη ὅ,τι κι' ἄν κάνη.

— Ἐὰ ἄκουσε, φαίνεται, καμμιά ραδιφωνικὴ ἔκπομπή γιὰ τὴ δολοφονία, εἶπε ὁ Μάκ Γκράθ. Ἐλπίζω ὅτι θά σκοτώσῃ καί θά σημαδέψῃ στὸ μέτωπο ὅλους τρεῖς κακούργους πού εἶναι ἀναμειγμένοι στὴν ἀπαγωγή τοῦ μωροῦ καί στὴ δολοφονία τοῦ Γκραιύστουον. Ἄν μποροῦσα νά ἔρθω στὴ Φλόριντα, θά τὸν βοηθοῦσα.

Ἡ σειρήνα τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Κούην ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ δρόμο. Ὁ Κούην σηκώθηκε, ἔσφιξε γερά τὸ μαστοῦνι του καί ἀπλώσε τὸ ἄλλο του χέρι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μάκ Γκράθ.

— Αὐτὴ τὴ φορά, Μάκ, εἶπε γὰ μογελῶντας, θά σέ βοηθήσω ἐγώ, Ἄκούμπησε ἐπάνω μου.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ἀδύναμα ὁ Μάκ Γκράθ. Καί καλὴ τύχη, Τόνυ. Τσάκισέ τους τους ἀνθρώπους αὐτούς. Νά θυμάσαι τί ἔκαναν στὸν Γκραιύστουον, τὸν καλύτερο ἀστυνομικὸ πού γνώρισα στὴ ζωὴ μου. Καί νά θυμάσαι τὸ μωρὸ καί τους γονεῖς του. Ἰδιαίτερα τὴ μητέρα, πού βρισκεται στὸ νοσοκομεῖο.

— Δὲν θά τὰ ξεγάσω ὅλα αὐτά, εἶπε σκυθρωπῶ ὁ Κούην. Ἐγώ ἢ ἡ Νυχτερίδα θά τους τσακίσωμε. Τὸ ὑπόσχομαι...

Ἡ ἘΠΟΜΕΝΗ

Μέρα ὁ Τόνυ Κούην κι' οἱ τρεῖς βοηθοὶ του βρισκονταν στὴ Φλόριντα, μολονότι ὅταν συναντήθηκαν — ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Σίλκ πού συνῶδευε τὸν Κούην — ὑποκρί-

θηκαν τοὺς τελείως ξέιους μεταξύ τους.

Ὅταν ὁ Κούην, ἀκουμπώντας στὸ μπράτσο τοῦ Σίλκ, μπήκε στὸν προβάλαμο τοῦ ξενοδοχείου, δὺὸ κλητήρες ἴσπει παραλάβουν τις ἀποσκευές του, πού ὅμως δὲν ἦσαν πολλές.

— Ἦρθα μὲ ἀεροπλάνο, ἐξηγήσε ὁ Κούην. Οἱ ὑπόλοιπες ἀποσκευές μου θά φθάσουν σὲ μιά - δὺὸ μέρες.

Ἡ Κάρολ Μπάλντουιν μὲ ἕνα περιοδικὸ κάτω ἀπὸ τὴ μασγάλη της καί γοητευτικὰ ντυμένη μὲ ἄσπρο ἀνδρικό πανταλόνι, πέρασε δίπλα τους καί ἀθελά της ἄγγιξε τὸν ὦμο τοῦ Κούην. Ἄνασκήρτησε ὅταν εἶδε ὅτι ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς ἦταν τυφλός.

— Λυποῦμαι... λυποῦμαι πολύ, εἶπε. Ἦταν δικό μου λάθος.

— Ὅχι, δεσποινίς, ἀπήντησε ὁ Κούην. Οἱ τυφλοὶ συνήθως σκοιντάφτον ἐπάνω στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Σὰς ζητῶ συγγνώμην.

Ἡ Κάρολ τοῦ γαμογέλασε καί βγήκε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Ὁ Σίλκ ὠδήγησε τὸν Κούην στὸ γραφεῖο.

— Ἡ Κάρολ ψιθύρισε στὸν Κούην, ἦρθε φαίνεται μὲ τὸ γτεσινοβραδυνὸ ἀεροπλάνο. Ἦταν πιὸ τυχερή.

Ὁ Κούην κούνησε τὸ κεφάλι του μὲ εὐχαρίστησι, σάμπως τὰ λόγια τοῦ Σίλκ νά ἀφοροῦσαν ἀσημαντα, μὰ διασκεδαστικά πράγματα. Ὁ Κουην ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ ὑπαλλήλου.

— Χάρηκα πού μπόρεσα νά ξαναρθῶ, εἶπε ὁ Κούην. Αὐτὸ εἶναι τὸ τρίτο του ταξίδι ἐδῶ καί ἐλπίζω πῶς δὲν θά εἶναι τὸ τελευταῖο. Μοῦ ἀρέσει ἡ ἡσυχία καί τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Ὁ ὑπάλληλος ἀναστενάξε.

— Δὲν εἶγαμε καί τὴσὴ ἡσυχία τις τελευταῖες μέρες, κύριε Κούην. Πρὶν ἀπὸ δὺὸ μέρες ὁ σωφὲρ ἐνὸς ταξί σκοτώθηκε φεύγοντας ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Συγκρούσθηκα μὲ ἕνα φορητὸ αὐτοκίνητο καί φαίνεται ὅτι οἱ μηχανεῖς τινάχθηκαν κυριλεκτικά στὸν ἀέρα.

Ὁ Κούην δὲν εἶδειξε τὸ ἐνδια

φερον που του προκάλεσε αυτή η είδηση.

— Εύτυχώς που σκοτώθηκε μόνο ένας. Είπε. "Η μήπως σκοτώθηκαν κι' άλλοι;

— Μόνο ο "ωφέρ. Ο οδηγός του φορτηγού, το είχε κλέψει. Μά, φαίνεται, δεν ήξερε και πολλά πράγματα από αυτοκίνητα, γιατί όταν είδε πώς υπήρχε κίνδυνος συγκρούσεως, πήδησε από το αυτοκίνητό του και εξαφανίστηκε. Στο ταξί δεν υπήρχε κανένας επιβάτης. Ο άνθρωπος που το είχε καλέσει είχε φύγει με άλλο αυτοκίνητο.

— Τρομερά πράγματα τὰ δυστυχήματα, είπε ο Κούην. Σίλκ, υπόγραψε, σέ παρακαλώ, την κάρτα έγγραφής.

(B) ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ξεπρωξε την κάρτα προς το μέρος του Σίλκ. "Πείτε είπε με χαμηλωμένη φωνή:

— "Άκουσα νά λένε ότι πρόκειται μάλλον για δολοφονία, παρά για δυστύχημα. Ο άνθρωπος που θά μετέφερε στην πόλι το ταξί, ήταν κάπως παράξενος "Άγγλος. Ήρθε στο ξενοδοχείο στις τρεις και μισή και έφυγε στις τέσσερις και είκοσι. Και, σάν νά μη φτάνουν όλα αυτά....

— Μη μου πείτε ότι συνέβησαν και άλλα έπεισόδια; φώναξε ο Κούην.

— Δυστυχώς. Μιά από τις καμαριέρες του ξενοδοχείου έχει εξαφανισθή από την ημέρα του δυστυχήματος. Δεν βρήκαμε ούτε ίχνος της. Χάθηκε φορώντας την άσπρη στολή της. Έλπίζω ότι τὰ πράγματα θά ήσυχάσουν γρήγορα για νά μπορούστε νά απολαύσετε τις διακοπές σας, κύριε Κούην.

— "Ας ελπίσωμε, είπε ο Κούην. Και τώρα ας πλυθώ λίγο και ας αλλάξω, για νά απολαύσω όσο φως του ήλιου μένει ακόμα. Είμαι έτοιμος, Σίλκ.

"Όταν βρέθηκαν τέλος μόνι τους στο διαμέρισμα που τους είχε παραχωρηθή, ο Σίλκ κλείδωσε την πόρτα.

— Το ταξί αυτό, είπε σιγανά,

επρόκειτο να μεταφέρει τον Γκραϊούστοουν στην πόλι. Νομίζω ότι το «δυστύχημα» ήταν μια απόπειρα να τον σκοτώσουν.

— Ναι, απήντησε ο Κούην. Αυτό τοποθετεί την ιστορία του Μάκ Γκράθ σέ λογική βάση. Ο Γκραϊούστοουν είδε εδώ κάποιον, τον οποίον είχε γνωρίσει άλλοτε, κι' ο άνθρωπος αυτός, βλέποντας ότι βρισκόταν σέ κίνδυνο, αποφάσισε νά δολοφονήσει τον Γκραϊούστοουν... Έχομε πολλή δουλειά μπροστά μας, Σίλκ. Η πρώτη μας δουλειά είναι νά προσπαθήσωμε νά μάθωμε ποιό είναι το παιδί.

Ο Σίλκ έξυσε το κεφάλι του. — Πώς άραγε μπορεί νά ξεχωρίση κανείς ένα Έγγλεζάκι από ένα Άμερικανόπουλο; Λέτε νά κλαίη με βρεταννική προφορά;

Ο Κούην γέλασε.

— Ίσως το μωρό νά φορά ρούχα με βρεταννική φόρμα, είπε. Πρέπει πρώτα νά τὰ δώ αυτά τὰ παιδιά και μάλιστα γρήγορα. "Α, και κάτι άλλο. Φρόντισε νά μάθης αν κανένας πελάτης του ξενοδοχείου έφυγε μαζί με τον Γκραϊούστοουν και δεν ξαναγύρισε ως σήμερα το πρωί.

— Θα κάνω ό,τι μπορέσω, υποσέθηκε ο Σίλκ. Μπορεί νά βοηθήση κι' η Κάρολ σ' αυτό αν μπορέσωμε νά έρθωμε σ' επαφή μαζί της χωρίς νά προκαλέσωμε υποψίες. Προσέχετε. "Αν σας δούν νά μιλάτε με τον Μπάτς και την Κάρολ και ύποπτευθούν τίποτα... κάτι μπορεί νά συμβη.

Ο Κούην άρχισε νά βγαίνει τὰ ρούχα του.

— Βγάλε τὰ καλοκαιρινά ρούχα, Σίλκ, είπε. Θα προσέχω. Περισσότερο ίσως από κάθε άλλη φορά. Η ζωή ενός παιδιού βρίσκεται σέ κίνδυνο. Πήρα όμως τὰ μέτρα μου. Θα έρθη σέ λίγο αεροπορικώς ένα δέμα. Περιέχει ένα φορητό ασύρματο τηλέφωνο. Η Κάρολ άνόρασε τρία. Έχει ένα στο δωμάτιό της κι' ο Άπιάτς άλλο ένα. Έτσι θα έχωμε πλήρη και ακίνδυνη έπικοινωνία μεταξύ μας.

— Τι σκέπτεσθε για την καμα-

ριέρα που ε'αφανίστηκε; ρώτησε ο Σίλκ. Λέτε να ήξερε κάτι σοβαρό και την δολοφόνησαν, όπως τον Γκραιύστοουν;

— Είμαι βέβαιος, Σίλκ. Νά, τι νομίζω ότι συνέβη: Ή καμαριέρα είδε αυτόν που άφησε το σημείωμα στο δωμάτιο του Γκραιύστοουν. Ή ίσως είχε πληρωθή για να βάλει ή ίδια το σημείωμα αυτό επάνω στο τραπέζι του Γκραιύστοουν. Οι άνθρωποι που βρίσκονται πίσω από τα εγκλήματα αυτά δείχνουν πολύ μικρή έκτιμησι για την ανθρώπινη ζωή. Γι' αυτό ακριβώς πρέπει κάθε βήμα μας να είναι προσεκτικό. Μπορούν να σκοτώσουν το μωρό στην παραμικρή ύποπτη κίνησί μας.

ΕΙΚΟΣΙ λεπτά αργότερα είχαν κατέβει και πάλι στον προθάλαμο του ξενοδοχείου. Ο Κούην χρειαζόταν μερικά πράγματα.

— Ένα αυτοκίνητο, είπε στον υπάλληλο. Εφέτος θα ήθελα να νοικιάσω και μία βελζινάκατο. Οι τυφλοί μπορούν να ψαρεύουν, ξέρετε. Και σκαπέω να ψαρέψω αρκετά εφέτος.

Ο υπάλληλος κράτησε σημείωσι.

— Θα φροντίσω άμέσως, κύριε Κούην, είπε. Θέλετε ξεχωριστό τραπεζάκι για δυο άτομα στην τραπεζαρία, όπως και τις άλλες γρονιές;

Ο Κούην γαμογέλασε.

— Όχι. Έπαφα πιά να αισθάνωμαι άμνηχανία μπροστά στον κόσμο για την άναπηρία μου. Προτιμώ το κοινό τραπέζι.

Ο Σίλκ ώδήγησε τον Γούην έξω στη βεράντα και άπο εκεί στην άκρολιμνιά. Έκει, γύρω άπο γυγάντια δέντρα, ήσαν στυπένοι κυκλικόι πάγκοι. Ή Κάρολ ήταν καθισμένη στον έναν άπ' αυτους. Προχώρησαν προς το μέρος της.

— Οδήγησέ με κάπου, Σίλκ, να καθίσω και να άπολαύσω τη λιακάδα, είπε ο Κούην δυνατά για να τον άκούσουν οι περιπατητάι.

Ο Σίλκ τον βοήθησε να καθίσει στο ίδιο κυκλικό πάγκο όπου καθοταν ή Κάρολ, μα στην άλλη μεριά του δέντρου. Ή Κάρολ είχε άνοιχτο μπροστά της ένα παριουδικό. Τα γείλη της κινήθηκαν τόσο ελαφρά, ώστε δεν θα μπορούσε κανείς να δη την κίνησί τους ή να άκούση τη φωνή ούτε άπο ένα μέτρο. Μα ο Κούην, με την έξαιρετικά άνεπτυγμένη άκοή του, άκουσε κάθε λέξι.

— Μου άρέσει πολύ εδω, Τόνυ. Είμαι ή Κλαίρ Τόμκινς άπό το Μιλωκι. Πήρα πριν άπο λίγο ένα τηλεγράφημα, όπου μου ε'υγονται καλή διασκέδασι και με προτρέπουν να γραψω στο σπίτι μου άν μου γρασιαστούν χρήματα. Το τηλεγράφημα είχε την ύπογραφή «Μπαμπάς, Μαμά». Μου το έστειλε μία φίλη μου άπο το Μιλωκι. Το διάβασα, το τσαλάκωσα και το πέταξα στο καλάθι των άγρήστων. Άν το διαβάσουν, δεν θα τους μεινη ή παραμικρή ύποψία.

Ο Κούην άρχισε τότε να μιλάη στον Σίλκ για τη λίμνη, για το τοπίο και άλλα παρόμοια. Όταν σταμάτησε, ή Κάρολ μίλησε κι' πάλι όπως πριν.

— Έγκατέστησα το ασύρματο τηλέφωνό μου. Θα είναι επίσης έτοιμος κι' ο Μπάτς, φαντάζομαι. Όταν φτάση το δικό σου, προσπάθησε να έρθης σ' έπαφή μαζί μου. Δεν άνακάλυψα ακόμα τίποτα, έκτος άπο το ότι ύπάρχει εδω ένας Άγγλος. Άρχισε κιόλας να μου κάνη τα γλυκά μάτια. Θα τον άφήσω να με πάη περίπατο με το φεγγάρι.

— Δεν μηύ άρέσει αυτό, μα νομίζω ότι θα ήταν καλό, είπε ο Κούην δυνατά στον Σίλκ. Άν πάμε σε κανέναν ίσκιο. Ο ήλιος καίει πολύ.

Το πρώτο μέρος της φράσεως αυτής προορζόταν για την Κάρολ και την έκανε να γαμογελάση. Ο Κούην κι' ο Σίλκ έογισαν να περπατούν κατά μήκος της άκρολιμνιάς παρακολουθώντας τους κολυμβητάς. Όταν κανείς δεν βρισκόταν κοντά τους, κουβέντιαζαν για τα προβλήματάς.

πού είχαν να αντιμετώπισουν.

— Τά πράγματα φαίνονται κάπως δύσκολα, Σίλκ, είπε ο Κούην. Δέν θά είναι εύκολο νά βγαίνω από τό διαμέρισμά μας μέ τή στολή τής Νυχτερίδας, χωρίς νά συναντήσω αδιάκριτα βλέμματα. Γι' αυτό νοίκιασα τή βενζινακάτο. Θά μέ πηγαίνει στή βενζινακάτο μέ μιά βορκούλα. Θά ανοιγόμαστε και θά άγκυροβολούμε στά ανοιγτά. "Επειτα θά αλλάζουμε ρούχα. Έσύ θά φορής τά δικά μου και θά κάθεται ψαρεύοντας ή ρεμβάζοντας, ενώ ενώ μέ τά ρούχα τής Νυχτερίδας θά μπαίνω στή βαρκούλα και θά βγαίνω σέ καμμιάν έρημη γωνιά τής άκτής. Θά ένεργούμε κυρίως τή νύχτα. "Άλλως τε τό σκοτάδι είναι τό καλύτερο στοιχείο γιά τή Νυχτερίδα... Είναι νομιζώ τώρα ώρα γιά τό γεύμα. "Ας γυρίσωμε σιγά - σιγά, Σίλκ...

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΩΡΑ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ δέν ήταν μεγάλο. Άκόμα και τίς μέρες τής μεγάλης συρροής δέν γωσούσε περισσότερα από έξήντα πρόσωπα. Πολλοί άπ' αυτούς έτοιγαν έξω, σέ διάφορα εστιατόρια. Στήν τραπεζαρία ο Κούην μέτρησε δεκατέσσερα άτομα. Οκτώ άπ' αυτούς ήσαν καθισμένοι σ' ένα μεγάλο τραπέζι.

Ο διευθυντής του ξενοδοχείου σηκώθηκε βιαστικά γιά νά ύποδενθί τόν Κούην και νά τόν συστήση στους άλλους. Στο τραπέζι όπληγαν τρία ζευγάρια που άνταποκρίνονταν στήν περιγραφή του Γκραϊύστου. Ο διευθυντής του ξενοδοχείου ήταν ο Έβδοςος στό τραπέζι κι' ο άγδοςος ήταν ένας μεσόκοπος άνδρας μέ ένα άκριβο σακκάκι σπόρ. Τό όνομά του ήταν Μώρν Κόπιν και τό μικρά μάτια του ζύγισαν τόν Σίλκ και τόν Κούην μέ όχι και πολύ καλές διαθέσεις.

Ο Κούην κάθισε σέ μιά κα-

ρέκλα κι' ο Σίλκ σέ μιάν άλλη. Ο Κούην, διατηρώντας τή νεκρή έκφραση τών ματιών του, έξέτασε τό τραπέζι, όπου καθόταν ή Κάρολ μέ έναν μεγαλόσωμο ήλιοψημένο και όμορφον άνδρα. Η Κάρολ, ενώ έσκυβε πρós τό μέρος του συνοδοϋ της μιλώντας μαζί του, έρριξε μιά ματιά γεμάτη σημασία πρós τό μέρος του Κούην.

Η τροφή ήταν καλή και άφθονη. Ο Κούην άργισε μιά συζήτηση μέ τόν Τζιμ Ντάρυ που βρισκόταν δίπλα του. Ο Ντάρυ ήταν ο πατέρας του ένός από τά τρία μωρά και δέν ήταν άπίθανο τό μωρό του νά ήταν τό μωρό τής Λαίδης Κίγκσφορντ.

Ο Κούην σημάτισε τήν έντύπωση ότι ο Τζιμ Ντάρυ ήταν ένας άνθρωπος που δούλευε σκληρά και πού γιά πρώτη φορά έκανε μιά τόσο άνετη ζωή. Όπως κι' ο Νώε Τσέις, είνε κι' αυτός κερδίσει σέ διαγωνισμό τό ταξίδι του αυτό. Τό τρίτο ζευγάρι, ο κύριος και ή κυρία Χάνκ Μπέικερ, βρίσκονταν στό ξενοδοχείο πριν γίνη ή άπαγωγή. Αυτό τους απήλλασε από κάθε ύποψία.

Άμέσως μετά τό γεύμα, ο Κούην ζήτησε συγγνώμη και άποσύρθηκε στό δωμάτιό του. Τό δέμα από τή Ν. Υόρκη είχε φθάσει και ο Σίλκ τό άνοιξε βιαστικά. "Ένα όμορφο φορητό άσύρματο τηλέφωνο πρόβαλε μπροστά του.

ΚΟΥΗΝ

Τό μήκος κύματος που είχε συμφωνήσει μέ τόν Μπάτς. Πάτησε ένα κουμπί. Στόν δέκτη του Μπάτς, που ήταν έγκατεστημένος σ' ένα ξενοδοχείο στήν άπέναντι όγθη τής λίμνης, άναβόσβηνε ένα φωτάκι. Η φωνή του Μπάτς άντήγηση.

— Τί γίνεται, Μπάτς; ρώτησε ο Κούην. Πώς πηγαίνει ή δουλειά;

— Καλά γιά τήν ώρα. Κάτω τίς σχετικές βόλτες και άνιγνεύσεις, αλλά δέν έμαθα ακόμα τίποτα.

— Η ύπόθεση ισ φαίνεται, ότι

Ο Κούην του έσφιξε δυνατά τὸ μπράτσο καὶ τὸ ὄπλο ξέφυγε ἀπὸ τὰ χέρια του.

πλέκεται γύρω ἀπὸ τὸ ξενοδογεῖο ὅπου μένω ἐγὼ μαζί με τὴν Κάρολ καὶ τὸν Σίλκ, εἶπε ὁ Κούην. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ παιδί βρίσκεται ἐδῶ. Νά, τώρα οἱ πρῶτες διαταγές, Μπάτς. Ὅσο πιὸ γρήγορα ἰσχυροῦν — χωρὶς ὄχι νὰ προκαλέσης ὑποψίες — πιάσε σκέψεις με κάποιον Μῶρν Κόπιν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν μοῦ φαίνεται νὰ ἀνήκει στὴν κατηγορία ἐκείνων, πού περνοῦν τὶς διακοπές τους σ' ἕνα τόσο ἡσυχο μέρος χωρὶς λόγο. Εἶναι φτιαγμένοι μᾶλλον γιὰ γαρτοπαίγνια καὶ καμπαρέ. Κάνε τον νὰ νομίσῃ ὅτι ἡ κρύβεσσι ἐδῶ ἢ ἐνεῖς ἀφθονα γρήματα ἀπὸ κάποια βρωμοδουλειὰ πού ἔκανες στὴ Νέα Ὑόρκη.

— Καλά, ἀπάντησε ὁ Μπάτς. Ξέρω ποῖς εἶναι ὁ Κόπιν. Ἐπισκεψοῦμαι με κάποιον πού ξέρει πρόσωπα καὶ πράγματα ἐδῶ. Ἀνάμεσα σ' ἄλλους μοῦ ἔδειξε καὶ τὸν Κόπιν.

— Ὡραία, εἶπε ὁ Κούην. Ὁταν θέλεις νὰ ἔρθῃς σ' ἐπαφή μαζί μου, πάτησε τὸ κουμπὶ τοῦ

τηλεφώνου σου. Ἐνα φωτάκι θὰ ἀνάψῃ στὸ δικό μου τηλέφωνο καὶ θὰ με εἰδοποιήσῃ. Ἄν βρῆς τὸ φωτάκι τοῦ τηλεφώνου σου ἀναμμένο, νὰ ξέρῃς ὅτι θὰ προσπαθῶ νὰ σὲ πάρω στὸ τηλέφωνο. Πρόσεξε, Μπάτς. Μὴν ξεγινᾶς ὅτι, ἂν παραπατήσωμε, τὸ παιδί μπορεῖ νὰ δολοφονηθῇ.

— Ἄν ἀγγίξουν αὐτὸ τὸ παιδί, εἶπε ἀργὰ ὁ Μπάτς, θὰ βρῶ τοὺς ἀνθρώπους πού τὸ ἔκαναν αὐτὸ καὶ θὰ τοὺς κόψω κομμάτια. Ἀφήστε τὸν Κόπιν σ' ἐμένα.

Ὁ Κούην ἄλλαξε μῆκος κύματος καὶ προσπάθησε νὰ συνδεθῇ με τὴν Κάρολ. Δὲν πήρε ἀπάντησι. Ἡ Κάρολ δὲν βρισκόταν, φαίνεται στὸ δωμάτιό της.

— Πρέπει νὰ κινηθοῦμε γοργά, εἶπε στὸν Σίλκ. Πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ μάθωμε τί ἔγινε ἡ κομμοριέρα πού ἐξασφάνισθηκε. Ἐπειτα πρέπει νὰ ἐξακριβώσωμε ἂν ἡ σύγκρουσις τῶν αὐτοκινήτων ἦταν ἀποπειρα δολοφονίας ἀντίον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Γκραϊούστοουν. Δὲν πρέπει νὰ νάνωμε καιρὸ.

— Ναι, είπε ο Σίλκ. Πότε πρόκειται να έρθη εδώ ο πατέρας του μωρού για να πληρώσει τα λύτρα:

— Δεν ξέρω. Πρέπει να τηλεφωνήσης στον Κάπταιν Μάκ Γκράβ. Όχι όμως από το ξενοδοχείο.

— Υπάρχει και κάτι άλλο που πρέπει να κάνωμε, είπε ο Σίλκ. Πρέπει να ανακαλύψωμε γιατί σκότωσαν τον επιθεωρητή Γκραϊύστοουν. Γιατί δεν τον άφησαν να γυρίση στο Λονδίνο όπως τον διέταξαν. Αν ανεγνωρίσε κάποιον, αυτός ο κάποιος δεν μπορεί να έγη άλλοθι για τη νύχτα της δολοφονίας του Γκραϊύστοουν.

ΚΟΥΗΝ κύτταξε

σκεπτικός τον Σίλκ.

— Το σκέφθηκα αυτό, είπε. Προσπάθησε να μάθης ποιός πελάτης του ξενοδοχείου ταξίδεψε με το αεροπλάνο του Γκραϊύστοουν για τη Νέα Υόρκη. Κατέβρα μόνος σου κάτω τώρα. Πες στους άλλους ότι είμαι κουρασμένος και αναπαύομαι. Προσπάθησε να συγκεντρώσης όσο πιο πολλές πληροφορίες μπορείς. Γύρισε εδώ κατά τα μεσάνυχτα.

Ο Σίλκ γαμογέλασε.

— Δηλαδή, είπε, την ώρα που ή Νυχτερίδα θα πετάξη μέσα στη νύχτα...

Ο Σίλκ γύρισε στις έντεκάμιση και έφερε μερικά νέα.

— Όλοι στο ξενοδοχείο αποσύρθηκαν στα δωμάτιά τους, είπε. Κουβέντισσα με δυο από τους γονείς των μωρών. Ο Τζιμ Ντάου και η γυναίκα του και ο Νάε Τζέις και η γυναίκα του, μαζί με τα παιδιά τους, έφθασαν εδώ ακριβώς μετά την απαγωγή. Όπως ξέρωμε, ο κύριος και η κυρία Χάιν Μπέικερ ήρθαν εδώ δυο εβδομάδες πριν από την απαγωγή.

— Τι'οτα νέα από τον Κόπιν;

— Έπιασε γνωριμία με τον Μπάιτ. Έκαναν ένα καλό περίπατο μαζί. Υποθέτω λοιπόν ότι ο Μπάιτς θα ξέρη περισσότερα

από μένα. Έγώ πάντως πιστεύω ότι ο Κόπιν είναι ένας παλιάνθρωπος. Ή κρύβε.αι εδώ ή σγεδιάζει κάτι. Υπάρχει επίσης ο άνθρωπος που κάνει κόρτε στην Κάρολ. Λέγεται Χάρριγκτον και είναι Βρεταννός. Στο διαβατήριό του υπάγουν και μεξικανικές σφραγίδες. Πρέπει επομένως να έγη έπισκεφθῆ το Μεξικό, πριν έλθῆ εδώ. Ήρθε στο ξενοδοχείο τρεις μέρες μετά την απαγωγή.

— Μόνος; ρώτησε ο Κούην.

— Όχι, κύριε. Ένει έναν υπηρέτη μαζί του. Έναν κάποιο Λίντιν. Πολύ μονογικό τύπο. Στέκει πάντα παράμερα. Είναι πραγματικός τύπος υπηρέτη ενός Βρεταννού τζέντλεμαν. Δεν ξέρω γιατί, μα νομίζω ότι με κάνα-δυο κεράσματα ο Λίντιν θα μπορούσε να μιλήρη. Έτσι όμως βγαίνει με τους περισσότερους ανθρώπους του τύπου του. Πάντως ο Χάρριγκτον κι' ο Κόπιν βόσκονταν εδώ την ημέρα της δολοφονίας του Γκραϊύστοουν στη Νέα Υόρκη.

Ο Κούην άναψε το τσιμπούκι του, τράβηξε μερικές ρουφηξιές και έγειρε πίσω στην πολυθρόνα του.

— Θα αφήσωμε την υπόθεση των άλλοθι προσωρινώς για άλλη φορά. Το σπουδαίο είναι να βρούμε το παιδί. Τρία παιδιά υπάρχουν εδώ, όλα τ'ε ίδιας ηλικίας και του ίδιου φύλου. Και τα τρία έφθασαν εδώ την έποχη επάνω - κάτω της απαγωγής, εκτός από το παιδί των Μπέικερ. Δεν αποκλείεται όμως και αυτό ν' αντικαταστάθηκε αργότερα από το παιδί του Λόρδου Κίγκφορντ, ενώ το πραγματικό παιδί τους βρίσκεται κάπου άλλουού αυτή τη στιγμή.

Ο Σίλκ συμφωρούθηκε.

— Γιατί άραγε δεν έκρυψαν απλώς το παιδί κάπου, αλλά το έφεραν εδώ;

— Γιατί ο πατέρας πρόκειται να έρθῆ εδώ, είπε ο Κούην. Δεν ένει δη ποτέ τόν γιο του και δεν πιστεύω ότι θα μπορούσε να τον αναγνωρίση. Ξέροντας όμως

οτι το παιδι του είναι ένα από αυτά τὰ τρία, θά κυριευθή από άνυπομονησία και θά ένεργήση με γρηγοράδα. Θά πληρώση άμέσως. Οι κακούργοι χρησιμοποιοούν, καθώς βλέπει, άρκετή ψυχολογία, Σίλκ. Πρέπει να βρούμε τὸ παιδί, να τὸ έλευθερώσωμε και να έμποδίσωμε την πληρωμή τῶν λύτρων. Δέν θά είναι εύκολο αυτό.

ΚΟΥΗΝ σηκώθηκε και προχώρησε προς τὸ ντουλάπι. "Έβγαλε από εκεί μία καρτρίνα, πού είχε ένα καμηλό στο έσωτερικό της. Άνάμεσα στο καμηλό και στη φύδρα βρίσκονταν τὰ ρούχα τῆς Νυγτερίδας.

Τὸ σακκάκι, τὸ πουκάμισο, τὸ πανταλόνι, ἡ γραβάτα κι' ἡ καλύπτρα ἦσαν φτιαγμένα από λεπτότασο ύφασμα και έπιαναν πολὺ λίγο γῶρο.

Ὁ Κούην έβγαλε τὰ ρούχα του και άργισε να ντύεται. Ὁταν κατέβασε την καλύπτρα στο κεφάλι του, άκόμα κι' ὁ Σίλκ ένοιωσε έναν άόριστο φόβο. Ἡ εμφάνισις τῆς Νυγτερίδας ἦταν πραγματικά τρομακτική. Ἡ Νυγτερίδα έβγαλε ένα βαρὺ περιστροφὸ από ένα συρτάρι και τὸ έχωσε στην τσέπη τῆς μαύρης φορεσιάς. "Επειτα εἶπε σιγανὸ στον Σίλκ.

— "Άν έρθη κανείς, βρίσκομαι στο κρεβάτι. Κοιμάμαι. Δέν θά με ξυπνήσης, γιατί εἶμαι πολὺ κουρασμένος. Άκριβῶς κάτω από τὸ δωμάτιο αυτό βρίσκεται τὸ δωμάτιο τῆς Κάρολ. "Εγὼ ένα κλειδί. "Αν βρεθῶ σέ δύσκολη θέση, θά μπῶ στο δωμάτιό της και θά άνεβῶ στο διαμερισμά μας από τὸ παράθυρό της. "Εσὺ να βρίσκσαι στο παράθυρο έτοιμος να με τραβήξης επάνω.

— Θά εἶμαι στη θέση, μου, όποσινέθηκε ὁ Σίλκ. "Υπάρχει έπίσης μία σκαλα κινδύνου στο πίσω μέρος. Μπορείτε να τὴ χρησιμοποιήσετε με ασφάλεια.

— Καλά, έκανε ἡ Νυγτερίδα. Πηγαίνω τώρα να εξακριβώσω τί συνέβη στην καμαριέρα πού εἶνε εξαφανισθῆ. Δέν θ' άργήσω.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΑΛΤΟ

ΝΥΚΤΕΡΙΔΑ έσβησε όλα τὰ φῶτα του διαμερισμάτος του, πλησίσε στην πόρτα κι' έστησε τ' αυτό του. Ἡ έξασκημένη άκοή του δέν συνέλαβε κανέναν ἦγο. "Άνοιξε την πόρτα άπαλά. Ὁ διάδρομος ἦταν άδειος. Χαιρέτησε τὸν Σίλκ μ' ένα κούνημα τοῦ κεφαλιού και γλύστρησε έξω. Πέρασε τὸν διάδρομο γοργά χωρίς να κάνη περισσότερο θόρυβο από μία τραυματική νυγτερίδα.

Κατέβηκε από τὴ σκάλα τῆς ύπηρεσίας και στο τερμα τῆς βρήκε μία πόρτα πού έβγαζε σ' ένα δωμάτιο, πού οι τριγοι του ἦσαν γεμάτοι ντουλάπια.

Τὸ δωμάτιο ἦταν σκοτεινὸ, μα αυτό δέν έμπόδιζε καθόλου τὴ Νυγτερίδα. Τὰ μάτια του Κούην είχαν τὴν ιδιότητα να βλέπουν μέσα και στο πιὸ πυκνὸ σκοτάδι. Μπήκε στο δωμάτιο, έκλεισεν άπαλά τὴν πόρτα πίσω του και άρτισε τὴν έρευνα.

Τὸ πάτωμα ἦταν έντελῶς καθαρό, γεγονός πού έδειχνε ὅτι είχε σκουπισθῆ έπειτα από τὴν έξαφάνισι τῆς καμαριέρας πού είχε συμβῆ σαράντη ὀκτώ ὧρες πριν. Μά οι υπηρέτριες σπανίως περνοῦν τὴ σκούπα τους κάτω από τὰ έπιπλα. Ὁ "Ανθρωπος - Νυγτερίδα έπεσε στα τέσσερα και κύτταξε κάτω από τὰ ντουλάπια. "Απλωσε τὸ χέρι και τραβήξε μιάν άρμασθιά κλειδιά. Ἦσαν επτά κλειδιά περασμένα σ' έναν κρίκο, μαζί με ένα μικρὸ έλασμα, ὅπου ἦταν γραμμένο:

«Μάρθα Κάνιγκα».

"Ἦταν τὸ ὄνομα τῆς καμαριέρας, πού είχε εξαφανισθῆ! Τί δουλειά είχαν κάτω από τὸ ντουλάπι; Τὰ είχε ρίξει άραγε ἡ Ἰδία; Κι' άν ναί, γιατί τὸ είχε κάνει αυτό;

Δέν πῶκε τίποτ' άλλο κάτω από τὰ ντουλάπια. Ἡ Νυγτερίδα έφερε τότε μία καρέκλα κοντὰ

στά ντουλάπια και κότταξε στην κορφή τους. Έκει βρήκε κάτι πολύ περίεργο. Ήταν ένα σεϊτόνι κομματιασμένο. Έλειπε περίπου τὸ ἕνα τρίτο του.

— Μ' αὐτὸ τὴν ἔδεσαν καὶ τὴ φίμωσαν φαίνεται, μουρμούρισε ὁ Ἀνθρώπος - Νυκτερίδα.

ΠΡΧΙΣΕ τότε νὰ ἐξετάζη προσεκτικὰ τὸ ξύλινο πτώμα καὶ εἶδε τώρα ὅτι ὑπῆρχαν δυὸ ἐλαφρὲς γρατσουνιές, ποὺ ὤδηγοῦσαν ἀπὸ τὰ ντουλάπια στὴν πόρτα. Ήταν σὰν νὰ εἶγαν ναραγθῆ ἀπὸ δυὸ τακουῖνια. Ἔσπασε τὸ αὐτὶ του στὴν πόρτα, τὴν ἀνοίξε καὶ εἶδε ὅτι οἱ γρατσουνιές συνεχίζονταν στὸν στενὸ διάδρομο ἔξω.

Ήταν εὐκόλο νὰ ἀκολουθήσῃ κανεὶς τὰ σημάδια αὐτά. Ὁ Ἀνθρώπος - Νυκτερίδα τὸ παρατήρησε αὐτὸ ἀμέσως καὶ γρύλλισε κάτω ἀπὸ τὴν καλύπτρα του. Ἐνας δολοφόνος τῆς ὀλκῆς τῶν ἀπαγωγέων τοῦ γιου τοῦ λόρδου Κίγκφορντ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν περισσότερο προσεκτικὸς.

Ἡ Νυκτερίδα ἔφθασε στὸ πίσω μέρος τοῦ ξενοδοχείου καὶ βγῆκε σὲ μιὰ πλατειὰ αὐλὴ σκεπασμένη ἀπὸ πυκνὸ γορτάρι. Τὸ γορτάρι φαίνονταν τσαλαπατημένο καὶ τὰ ἴγνη ἦσαν πολὺ καθαρά. Ἀπὸ τὴν αὐλὴ βγῆκε στὴν ἀνοιχτὴ ἐξοχὴ, ὅπου μέσα στὸ σκοτάδι τὰ ἀλλόκοτα μάτια τῆς Νυκτερίδας δὲν ἔγασαν οὔτε στιγμή τὰ ἴγνη τῶν τακουϊνῶν.

Ἡ μυρωδιά ἐνὸς βάλτου ἔγινε ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὴν ἀνεπτυγμένη ὄσφρησι τῆς Νυκτερίδας. Προγώρησε καὶ γιὰ πρῶτὴ φορὰ ἀνεκάλυψε πατημασιές μαζὶ μὲ τὶς νοατζουνιές. Τεράστιες πατημασιές, ποὺ μόνον σ' ἕναν γίνανταν σὰν τὸν Μάτσε θὰ ὑπορούσαν ν' ἀνέκουν. Ἀλλὰ μιὰ πῖο προσεκτικὴ ἐξέταση ἀπέδειξε ὅτι σ' αὐτὸς ποὺ εἶνε σῦρε τὸ σῶμα τῆς καμαριέρας, φορούσε μπόττες τοῦ νεροῦ ἐπάνω ἀπὸ τὰ παπούτσια του.

Μπήκε στὴν περιοχὴ τοῦ βάλτου καὶ ποονώρησε τετρακόσια περίπου μέτρα, πρὶν ἀνακαλύψῃ

τὸ σημεῖο ὅπου σταματοῦσαν τὰ ἴγνη. Ὁ δολοφόνος μὲ τὶς λαστιγένιες μπόττες εἶγε προωρῆσει ἄρκετὰ μέσα στὸ νερὸ καὶ εἶγε ξαναβγῆ πῖο πέρα παίρνοντας πάλι τὸν δρόμο πρὸς τὸ ξενοδοχεῖο.

Τὰ μάτια τοῦ Ἀνθρώπου - Νυκτερίδα ἐξέτασαν τὰ γύρω μὲ προσοχὴ. Ἐπειτα ἀκούμησε στὸν κορμὸ ἐνὸς δέντρου καὶ ἐβγαλε τὰ παπούτσια του καὶ τὶς κάλτσες του. Τύλιξε ἔπειτα ψηλὰ τὸ πανταλόνι του καὶ μῆκε ἀποφασιστικὰ μέσα στὸ νερὸ.

Δὲν γρειάστηκε πολλὴ ὥρα γιὰ νὰ βρῆ αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε.

Κάπτειν Μὰξ Γκράβ.

ἘΛΙΓΟ ἔβραζε μέσα ἀπὸ τὸ νερὸ ἕνα πῶμα. Ήταν τὸ πῶμα τῆς καμαριέρας, δεμένο καὶ φιμωμένο μὲ λουοίδες ἀπὸ σεϊτόνι. (*) Εἶγε στραγγαλισθῆ ἀπὸ κάποιον ποὺ ἔπρεπε νὰ ἦταν τεχνίτης στὴ δουλειά αὐτή. Σήκωσε τὸ πῶμα ψηλὰ καὶ τὸ τράβηξε πρὸς τὸ στεγνὸ ἔδαφος.

Ὁ Ἀνθρώπος - Νυκτερίδα ἔψαξε γοργὰ στὶς τσέπες τῆς καμαριέρας. Δὲν περιεῖγαν ἀπολύτως τίποτα. Σηκώθηκε ἀργὰ γεμάτος σκέψεις. Ἡ δυστυρισμένη γυναίκα εἶγε σκοτωθῆ, εἰτεῖδη εἶγε δὴ ἢ εἶγε ἀκούσει κάτι. Τὶ ὅμως; Ήταν τὸ ἴδιο πράγμα γιὰ

(*) Βλέπε εἰκόνα ἐξωφύλλου.

τό όποιο είχε δολοφονηθή ό Έπιθεωρητής Γκραιύστοου;

Καί γιατί ό δολοφόνος είχε τόσο έπίπόλαια αφήσει πίσω του τέτοια ίχνη; Άκόμα κι' ένας άπλός χωροφύλακας θά μπορούσε νά τά άκολουθήση με εύκολία.

Η Νυχτερίδα γύρισε στό μέρος όπου είχε αφήσει τά παπούτσια και τίς κάλτσες. Άκούμπησε στόν κορμό ένός πεύκου και τά φόρεσε γοργά. "Επειτα έσκυψε νά φορέση τά κορζόνια.

Η κίνησης αυτή έσωσε τή ζωή τής Νυχτερίδας. Μιά σφαίρα σφύριξε ξαφνικά έπάνω άπ' τό κεφάλι του ντέτεκτιβ.

Μέ μιάν άστραπιαία κίνηση ό "Άνθρωπος - Νυχτερίδα βρέθηκε πίσω από τό δέντρο με τό περιστρα στο δεξί γέρι. "Ήξερε τήν κατεύθυνσι από τήν όποία είχε έρθει ή σφαίρα κι' έμεινε άκίνητος με τ' αυτιά τετωμένα.

"Άκουσε τότε τρίξιμο γόρτων. Τό περιστροφο του Νυχτερίδα ύμώθηκε και έκπυρσοκρότησε. "Όταν ό κρότος τής έκπυρσοκροτήσεως ήσύγασε, βήματα γοργά άκούστηκαν μέσα στην έρημιά. Η Νυχτερίδα ώρμησε πίσω από τόν άγνωστο με άπίστευτη ταχύτητα.

Γιά μιá στιγμή νόμισε ότι είδε τόν δολοφόνο. Μιά σκιά φυγαλέα και άκαθόριστη, που γάθηκε, διαλύθηκε μέσα στη νύχτα. Ό άνθρωπος αυτός γνώριζε θαυμάσια τόν βάλτο. "Ήξερε ποιá σημεία ήσαν άσφαλή νά παιγήση κανείς και ποιá όγι και έτρεψε μέσα στο σκοτάδι τόσο γοργά, όσο κι' ή Νυχτερίδα.

Η Νυχτερίδα σταμάτησε ξαφνικά. "Αν ό δολοφόνος γνώριζε κανένα μονοπάτι που ώδηγούσε κυκλικά στο ξενοδοχείο, θά μπορούσε νά φθάση εκεί πριν άπό τή Νυχτερίδα και νά παραμονέψη κουμμένος κίπου! Τό μυστικό τής Νυχτερίδας θά φανεωνόταν έτσι και ή ζωή του Τόνυ Κούην θά διακινδύνευε....

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ γύρισε και τράβηξε προς τό ξενο-

δοχείο. Γιογώρωσε γοργά και άθόρυβα. Πότε - πότε τό έδαφος βούλιαζε κάτω από τά πόδια τής Νυχτερίδας πλαταγίζοντας. Μπήκε στην αυλή και ώρμησε μέσα στο κτίριο του ξενοδοχείου από τήν πόρτα τής ύπηρεσίας. Άνέβηκε τρέγοντας τίς σκάλες ώς τό δεύτερο πάτωμα και στάθηκε έξω από τό γώλ. "Έστησε τό αυτί του, δέν άκουσε τίποτα και προχώρησε μέσα στον διάδρομο προς τό δωμάτιο τής Κάρολ.

Τό άνοιξε με ένα κλειδι που ό Σιλκ έπίστρατευόντας τίς παλιές γνώσεις του από τήν έποχή που ήταν διαρρήκτης, είχε κιάλας έτοιμάσει για μιá τέτοια περίπτωση. Τό δωμάτιο ήταν σκοτεινό κι' έρημο. Η Κάρολ θά ήταν κάπου έξω.

Η Νυχτερίδα έτρεξε στο παράθυρο, τό σήκωσε άθόρυβα και κύτταξε έξω. Η νύχτα ήταν κρτάμαυρη και συννεφιασμένη. Οι τοίγοι του ξενοδοχείου είχαν ένα βαθυγάλαζο γρώμα, που στο σκοτάδι φαινόταν μαύρο. Η μαύρη φορεσιά του Άνθρώπου - Νυχτερίδα δέν θά ξεχώριζε επάνω του.

Άνέβηκε στο περβάζι του παράθυρου και άπλώσε τά χέρια του προς τά έπάνω. Είδε τόν Σιλκ σκυμμένον στο δικό του παράθυρο νά του άπλώνη τά χέρια. Άρπαξε τούς καρπούς των χεριών του Σιλκ και μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ή Νυχτερίδα βρισκόταν και πάλι μέσα στο διαμέρισμα του Τόνυ Κούην.

Μέ μονιώςη ταχύτητα ό Τόνυ Κούην έβγαλε από πάνω του τα ρούχα τής Νυχτερίδας και φόρεσε τίς πιτζάμες του, ενώ ό Σιλκ του ανέφερε μεοικά νέα:

— Μας ύποπτεύονται, είπε. Κάποιος βρίσκειται σ' ό στο νώλμισή ώρα τώρα. Άπό τήν ώρα σγεδόν που φύγατε, έφθασε ώς εδώ ή μυρωδιά τσιγάρων και δυό φορές άκουσα ν' άνάβουν σπίρατα.

— Άκουσε τους δυό πυροβολισμούς έξω στον Ρ' λτο; ρώτησε ό Κούην.

— Ναι, πολύ καθαρά. Άκου-

σα επίσης μερικούς να σηκώνονται και να ανοίγουν τα παράθυρά τους. Είμαι όμως βέβαιος ότι κανείς δεν σάς είδε.

— 'Αφού οι πυροβολισμοί ξύπνησαν άλλους, δεν βλέπω γιατί να μην ξύπνησαν κι' εμάς, είπε ο Κούην. "Ας βγούμε στο γώλ. Θέλω να δώ ποιός είναι αυτός που παραφυλάει έξω από το δωμάτιό μας. Και θέλω να δῆ κι' αυτός ότι Βοσκομαι εδῶ.

Ο ΣΙΛΚ ΕΔΩΣΕ

στον Κούην το άσπρο μπαστούνι του και ξεκλείδωσε την πόρτα. Βγήκε έξω και ο Κούην τον άκολουθησε γτυπώντας γάμω το μπαστούνι του και κρατώντας τα μάτια του άκίνητα και καρφωμένα δλόδισια μπροστά.

Στά κάγκελα του κεφαλόσκαλου ήταν άκουμπισμένος ένας άνθρωπος. Ήταν ο Μώρν Κόπιν!

Γιά πρώτη φορά ο Κούην πρόσεξε πόσο μικρόσωμος ήταν ο Κόπιν. "Ενα τσιγάρο κρεμόταν από τα χείλη του και το πρόσωπό του ήταν άπαθές.

— 'Ακούσαμε πυροβολισμούς, είπε ο Σίλκ. Συνέβη τίποτα;

Ο Κόπιν δεν έβγαλε το τσιγάρο από το στόμα του.

— Πυροβολισμούς; Δεν άκουσα τίποτα. Τί λέτε, παίζομε χαρτιά; Πλαγιαίζουν όλοι με τις κότες εδῶ...

— Λυπούμαι, είπε ο Σίλκ, που δεν θά μπορέσω να σάς κάνω παρέα άπόψε. Φαίνεται ότι κάναμε λάθος για τους πυροβολισμούς.

— "Όχι, είπε ο Κόπιν. Κι' άλλοι τους άκουσαν. Ο όηθρέτης του "Αγγλου βγήκε από το δωμάτιό του και με ρώτησε. Το ίδιο κι' ο κ. Μπέικερ.

— Κάποιος, φαίνεται, βγήκε κυνήγι τη νύχτα, είπε ο Κούην. "Ας πείσωμε πάλι να κοιμηθούμε. Σίλκ. Εύχαριστούμε, κύριε Κόπιν.

Αυτή τη φοοά ο Κόπιν έβγαλε το τσιγάρο από το στόμα του.

— Μά... είστε τυφλός! Πώς καταλάβατε ποιός είμαι;

— Ο Κούην χαμογέλασε.

— Μάς συνέστησαν στο τραπέζι, θυμάστε; Σας άκουσα να μιλάτε. Ή προφορά σας είναι τόσο άξιοσημείωτη και ή φωνή σας τόσο γλυκειά, ώστε δεν σας ξεγασα. Καληνύχτα σας, κύριε.

Μπήκαν στο διαμέρισμά τους και ο Σίλκ έκλεισε και κλείδωσε την πόρτα και έσβησε τα φώτα. Πέρασαν κι' οι δυο στην κρεβατοκάμαρα. Ο Κούην έβγαλε το ασύρματο τηλέφωνο και το συντόνισε στο μήκος κύματος που είχε συμφωνήσει με τον Μπάτς.

— Αύριο το άπόγευμα, είπε ο Κούην στον Μπάτς, κάνε έναν περίπατο στον βάλτο, που άπλώνεται πίσω από το ξενοδογείο μου, θά βρής εκεί το πτώμα μίας καμαριέρας πεντακόσια μέτρα από το σημείο όπου άρχίζει ο βάλτος. Θά αναφέρης άμέσως ότι βρήκες το πτώμα στις τοπικές άργές. Θά μπορούσε επίσης να κανονίσει έτσι τα πράγματα, ώστε να είναι κι' ο Κόπιν μαζί σου. Παρακολούθησε την αντίδρασι που θά παρουσιάση και την έκφρασι του προσώπου του, όταν θά άντικρύση το πτώμα.

— Κατά τύχη, είπε ο Μπάτς, έχω ένα ραντεβού με τον Κόπιν αύριο. Πιστεύω ότι είναι άναμεμιγμένος στην ύπόθεσι και φαίνεται ότι ήταν τελευταία στο Μεξικό, γιατί το σακκάκι του έχει μάρκα Μεξικανικού καταστήματος.

— Περιφίημα, είπε ο Κούην. Καληνύχτα.

Ο Κούην διέκοψε τη συνδιάλεξι, περίμενε μερικά λεπτά κι' έπειτα συντόνισε το τηλέφωνο στο μήκος κύματος που είχε συμφωνήσει με την Κάρολ.

Η ΚΑΡΟΛ του ά-

πήνησε άμέσως.

— Πέρασα το βράδυ μου με τον κ. Χάρριγκτον, είπε. "Εμεινά μαζί του στη βεράντα από τις έννεα ως τα μεσάνυχτα.

— Ήταν μαζί σου σ' όλο αυτό το διάστημα; ρώτησε ο Κούην.

— "Όχι. Πήγε στο διαμέρισμά

του να φέρη ποτά. Στο ξενοδοχείο δεν έχουν ποτέ. Τηλεφώνησε πρώτα στον υπηρέτη του να τά έτοιμάση κι' έπειτα ανέβηκε στο διαμέρισμά του, όπου έμεινε δέκα λεπτά περίπου.

— "Άκουσες τούς πυροβολισμούς;

— Ναι. Τη στιγμή ακριβώς που τούς άκουσα, είδα τον Χάρριγκτον να κατεβαίνει με τά ποτά.

— Χυί, γρύλλισε ο Κούην. Τιποτ' άλλο ένδιαφέρον;

— Τίποτα. Ο Χάρριγκτον μου μίλησε για την Άγγλια και ιδιαίτερα για τό Λονδίνο. Μου είπε ότι έδω κι' ένα μήνα ήταν στο Μεξικό, ακριβώς πριν γίνη η άιαπαγωγή.

— Κράτα τον από κοντά, είπε ο Κούην. Μην τόν άφήνης από τά μάτια σου. Ίσως να μην έχη καμιά σχέση με την ύπόθεση της άπαγωγής. Θά μπορούσα σγεδόν να όρκισθώ ότι πραγματικά δεν είναι μέλος της συμμορίας. Όμως η ζωή ενός παιδιού κινδυνεύει και δεν πρέπει να άποκλείω κανένα ένδεχομένο.

— Και κάτι άλλο. Τόνυ, είπε η Κάρολ. Ένας καινούργιος έπισκέπτης έφθασε στο ξενοδοχείο, κατά τις δέκα. Λέγεται Άλμπερτ Στόνταρντ. Δεν μου άρέσει καθόλου.

— Εύχαριστώ, είπε ο Κούην. Θά τόν δούμε τόν κ. Στόνταρντ τό πρωί. Βρήκα, ξέρεις, Κάρολ, την καμπαριέρα. Την έδολοφόνησαν! Πρόσεχε λοιπόν τόν έαυτό σου, γιατί οι άνθρωποι αυτοί δεν παίζου...

Ο Κούην διέκοψε τη συνδιάλεξι και είπε σκεπτικά:

— Ο Χάρριγκτον ήταν με την Κάρολ, επομένως δεν είναι ο άνθρωπος που με πυροβόλησε. Ο Λίντον, ο υπηρέτης, ήταν στο διαμέρισμά του. Ο Χάρριγκτον τού τηλεφώνησε να έτοιμάση τά ποτά. Μά ακόμα κι' αν η συνδιάλεξι αυτή ήταν πλαστή, έχομε τη μαρτυρία του Κόπιν ότι ο Λίντον βνήκε από τό διαμέρισμα και ρώτησε τί συνέβαινε. Όσο για τόν ίδιο τόν Κόπιν, ήταν σ' όλο αυτό τό διάστημα στο χωρ

καπνίζοντας τσιγάρα. Ποιοί μένουν σαν ύποπτοι; Κανένα ζευγάρι από τούς γονείς τών μωρών, ίσως:

— Δεν μου φαίνονται ύποπτοι, είπε άργά ο Σιλκ. Οι άπαγωγείς είναι η χειρότερη ράτσα τού ύπεκόσμου. Μάλλον ο Κόπιν θά ταίριαζε. Νομίζω ότι για ένα δολλάριο θά μπορούσε και να σκοτώση άνθρωπο ακόμα.

— Όλοι τούς έχουν από ένα άλλοστι!, μούγγρισε ο Κούην. Όλοι τούς! Δεν κάνομε μεγάλες προδύσεις, Σιλκ. Γι' αυτό θά ξαναβγώ άπόψε. Η δολοφονία της καμπαριέρας είναι σοβαρή. Είχε φαίνεται, στά γέρια της κάποιο πολύ έπικίνδυνο στοιχείο. Αν καταφέρωμε να ανακαλύψωμε ποιά ήταν τό στοιχείο αυτό, ίσως τό μυστήριο άοχίση να ξεδιαλύνεται.

ΤΑ ΕΛΠΙΟΥΤΣΑΚΙΑ

Η ΣΚΙΑ πέρασε γοργά μέσα από τόν προθάλαμο τού ξενοδοχείου και έξαφανίσθη κε πίσω από τό γραφείο. Δεν ύπήρχε καμιά τηλεφωνήτρια στο τηλεφωνικό κέντρο του ξενοδοχείου και τό ξενοδοχείο δεν χρησιμοποιούσε νυκτοφύλακες.

Η Νυχτερίδα δούλεψε γοργά. Βρήκε τόν κατάλογο τών ύπαλληλων τού ξενοδοχείου και ξεδιάλεξε την κάρτα της Μάρθας Κάννικαμ, της δολοφονημένης καμπαριέρας. Η κάρτα περιείχε τη διεύθυνσί της στο χωριό, που βρισκόταν κοντά στο ξενοδοχείο, και άνέφερε σαν την πιο στενή συγγενή της την άδελφή της.

Τό χωριό απέιγε μισό μίλι άπό τό ξενοδοχείο. Όταν η Νυχτερίδα έφθασε στα πρώτα σπίτια τού χωριού, μπήκε στη σκιά τών δρόμων και τράβηξε προς την κατεύθυνσι τού σπιτιού της Μάρθας Κάννικαμ.

Τό σπίτι αυτό ήταν μιά μονόροφη μονοκατοικία με τέσσερα δωμάτια. Σ' ένα από τά παλά-

θυσα φαινόταν φως. Ἡ Νυχτερίδα προώρθησε πρὸς τὴν πίσω πόρτα. Δὲν ἦταν κλειδωμένη. Μῆλκε σὲ μιά καθαρή κουζίνα, πλησίασε σὲ μιά πόρτα καὶ τὴν ἀνοίξε λίγο.

Μέσα στὸ ἄλλο δωμάτιο εἶδε μίαν ἡλικιωμένη γυναῖκα πού, καθισμένη μπροστὰ στὸ παράθυρο, κύτταζε ἔξω μέσα στὴν κατασκότεινη νύχτα.

Ὅταν ἡ Νυχτερίδα μῆλκε στὸ δωμάτιο, ἡ γυναῖκα ἄφησε μιά κραυγὴ τρόμου καὶ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά της.

— Σὰς ζητῶ συγγνώμη πού σὰς τρόμαξα, εἶπε ἡ Νυχτερίδα. Δὲν ἤρθα νὰ σὰς κάνω κακὸ. Ἦρθα γιὰ νὰ σὰς μιλήσω γιὰ τὴν ἀδελφὴ σας.

— Τὴ Μάρθα; φώναξε ἡ γυναῖκα. Τὴ βρήκατε; Ποίος εἶστε; Γιατί φοράτε αὐτὴ τὴν κουκούλα; Τί τὴν κάνατε τὴ Μάρθα;

— Καθῆστε, παρακαλῶ, εἶπε ἀπαλὰ ἡ Νυχτερίδα. Ἴσως ἔχετε ἀκούσει γιὰ μένα. Εἶμαι ἡ Νυχτερίδα.

— Naί, ἔγω ἀκούσει γιὰ σὰς. Λέει ὅτι εἶστε ἕνα εἶδος ντέτεκτιβ.

— Naί, εἶπε ἡ Νυχτερίδα καὶ πρόσθεσε: Σὰς φέρνω ἄσκημα ἕνα γιὰ τὴν ἀδελφὴ σας.

Η Η ΓΥΝΑΙΚΑ ξανακάθησε ἀργά.

Ἡ Μάρθα εἶναι νεκρὴ!, εἶπε μὲ μονότονη φωνή. Τὸ κατάλαβα ἐγώ! Εἶχα ἕνα προαἶσθημα. Τὸ εἶπα στὸν Σερίφη σήμερα τὸ πρωὶ καὶ γέλασε μαζί μου.

— Τὴν δολοφόνησαν.

— Τὴν δολοφόνησαν; Μὰ γιατί; Ἡ παρουσία μας εἶναι μικρὴ καὶ ἡ Μάρθα δὲν εἶχε ἐχθρούς.

— Ἐκανε μερικὸς τώρα τελευταία. Χρειάζομαι τὴ βοήθειά σας γιὰ νὰ ἀνακαλύψω τοὺς δολοφόνους. Προσέξτε μόνο ἕνα πράγμα. Μὴν πῆτε σὲ κανέναν εἴπατο γιὰ τὴν ἐπίσκεψί μου, γιατί ἡ ζωὴ σας κινδυνεύει.

— Καταλαβαίνω, εἶπε αὐτὴ. Πῶς μπορῶ ὅμως νὰ σὰς βοηθήσω;

— Ἡ ἀδελφὴ σας ἐξαφανίσθηκε ἐδῶ καὶ δυὸ μέρες. Τὴν ἴδια μέρα ἕνας σωφὲρ σκοτώθηκε σὲ μιά σύγκρουσι ἐνὸς ταξί μὲ ἕνα κλεμμένο φορτηγὸ αὐτοκίνητο. Δὲν εἶν' ἔτσι;

— Naί. Τὴν εἶδα γιὰ τελευταία φορά το ἀπόγευμα ἐκεῖνο. Ἦρθε σπιτί ἀπροσδόκητα.

— Σὰς εἶπε γιατί; Ἐμεινε πολὺ; Τί ἔκανε ἐδῶ;

— Πῆγε στὸ δωμάτιό της. Τὴν ἄκουσα νὰ ἀνοίγῃ ἕνα συρτάρι τοῦ γραφείου. Βγῆκε ἔπειτα καὶ φαινόταν πολὺ τρομαγμένη. Τὴ ρώτησα τί συμβαίνει καὶ μοῦ ἀπήντησε ὅτι ξέγασε ἀπλῶς τὰ κλειδιά της.

— Ψάξατε στὸ δωμάτιό της μετὰ τὴν ἐξαφάνισί της; ρώτησέ ἡ Νυχτερίδα.

— Naί. Βρήκα ἕνα πράγμα, πού ἔβρω ὅτι δὲν ἀῆλκε σ' αὐτὴν καὶ πού θὰ τὸ ἔβριλε στὸ συρτάρι τοῦ γραφείου, ὅταν τὴν ἄκουσα νὰ τὸ ἀνοίγῃ. Περιμένετε...θὰ σὰς τὸ δείξω.

Καὶ ἡ γυναῖκα μῆλκε σ' ἕνα διπλανὸ δωμάτιο. Ὅταν βγῆκε, κρατοῦσε στὰ χέρια της ἕνα ζευγάρι παπουτσάκια μωροῦ. Ἡ Νυχτερίδα τὰ πῆρε καὶ τὰ ἔξτασε. Ἦταν σνεδὸν καινούργια καὶ εἶχαν μέσα τους μίαν ἐτικέττα πού ἔλεγε ὅτι εἶχαν κατασκευασθῆ στὴν Ἀγγλία καὶ εἶχαν ποιότητα ἀπὸ ἕνα κατάστημα τοῦ Λονδίνου.

Η Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ ἔδωσε τὰ παπουτσάκια στὴ γυναῖκα.

— Ἡ σημασία τους εἶναι ἐξαιρετικὰ σπουδαία, εἶπε ἡ γυναῖκα. Κρύψτε τα μὲ προσογὴ. Μὴς Κανιγκσμ, θὰ μπορούσατε ἄρκε νὰ κάνετε πολλὰ πράγματα γιὰ τὴ σύλληψι τῶν ἀνθρώπων πού δολοφόνησαν τὴν ἀδελφὴ σας;

— Νομίζω, εἶπε αὐτὴ μὲ σταθερὴ φωνή, ὅτι θὰ μπορούσα νὰ κάνω τὰ πάντα.

— Ἐγὼτε δουλεύει ποτὲ στὸ ξενοδοχείο;

— Πολλὲς φοοές. Γιατί;

— Μπορεῖτε νὰ πᾶτε ἐκεῖ αὔριο τὸ πρωὶ καὶ νὰ πῆτε ὅτι δέχεσθε

ιά αντίκαταστήσετε την αδελφή σας όσο να γυρίση;

— Καί βέβαια.

— Ώραιο. Ἡ ἀδελφή σας δολοφονήθηκε, γιατί ἀνακάλυψε τήν ταυτότητα τῶν γκαγκστερς πού ἀπήγαγαν ἕνα μωρό ὀκτώ μηνῶν στό Μεξικό. Ἐγουν φέρει ἐδῶ τὸ μωρό καί περιμένουν γιά τὰ λύτρα. Στὸ ξενοδοχεῖο ὑπάρχουν τώρα τρία μωρά. Ἴσως ἔ-

ποδιῶν τους, μὲ ἕνα ἄσπρο γαρτί καί μὲ λίγο μελάνι, πού θά τὸ ξεπλύνω ἀμέσως μόλις τελειώσω.

— Ὅταν θά ἔχετε πάρει πιά τὰ ἀποτυπώματα, γράψτε στό καθέ-να τους τὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ ἐπὶ τὸ ὁποῖο ἀντικεῖ, τυλιξτε τα ὅ-λα μαζί καί πηγαίnete στό δια-μέρισμα ἐνός Τόνου Κούην. Εἶναι τυφλός. Μπροῦμε νὰ τοῦ ἔχωμε

Ἡ Κάρωλ Μπάλντουϊν

να ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ μωρά εἶναι τὸ μωρό πού ἀπήγαγε.

— Καί τὰ παπουτσάκια ἀνήκουν στοῦ μωροῦ αὐτοῦ; ρώτησε αὐτή.

— Ἀκριβῶς. Νά, τί πρέπει νὰ προσπαθήσετε νὰ κάνετε. Θά προσφερθῆτε νὰ φυλάξετε τὰ μωρά. Οἱ γονεῖς τους μὲ γαρά θά δέγονταν μιὰ τέτοια προσφορά γιά νὰ πάνε νὰ κολυμπήσουν λίγο. Καί τότε θά κάνετε τὸ ἔξῃς...

Ἡ μίς Κάνιγκσμ ἀκούσε μὲ προσοχή καί κούνησε τὸ κεφάλι της.

— Κατάλοβα, εἶπε ὅταν ἡ Νυχτερίδα τελείωσε. Ὅταν μείνω μόνος μὲ τὰ μωρά θά τοὺς πάρω τὰ δακτυλικά τῶν ἀποτυπώματα καί τὰ ἀποτυπώματα τῶν

ἐμπιστοσύνη. Μπᾶτε μέσα καί γῶστε τὰ γαρτιά κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι του...

ΕΚΕΙΝΗ κύτταξε τὴ Νυχτερίδα στὰ μάτια.

— Θά γίνῃ ὅπως εἶπατε, ὑποσχέθηκε. Θά εἶμαι πολὺ προσεκτική.

— Χμ, ἔκανε ἡ Νυχτερίδα. Ἄν φερθῆτε κάπως ἀπρόσεκτα, ἴσως νὰ μὴ ζήσετε πολὺ ἀκόμα. Φροντίστε νὰ τελειώσετε αὔριο τὸ πρῶν. Τὸ ἀπόγευμα θά μάθετε ὅτι βρέθηκε τὸ πτώμα τῆς ἀδελφῆς σας. Γυρίστε τότε στοῦ σπιτι σας.

Ἡ μίς Κάνιγκσμ πλησίασε στοῦ παράθυρο καί κατέβασε τίς κουρτίνες.

— Μπορείτε να μείνετε ησυχός, είπε. Θά κάνω ό,τι μπορώ για να... "Α!

Γύρισε τό κεφάλι της κι' έβγαλε μιά κραυγή έκπληξεως. Δέν είχε άκούσει κανέναν θόρυβο κι' όμως ό άλλόκοτος έπισκέπτης της είχε έξαφανισθή.

...Γυρίζοντας στό ξενοδοχείο ή Νυχτερίδα σκεπτόταν γοργά. 'Η Μάρθα Κάνιγκαμ ήταν νεκρή. Καί είχε φέρεϊ στό σπίτι της ένα ζευγάρι άγγλικά παπουτσάκια. Έπομένως ή είχε άνακαλύψει τήν ταυτότητα του μωρού ή είχε βρη μερικά από τά ρούχα του. Είγε, φαίνεται, έπισης καταλάβει τί είχε συμβή. 'Ισως είχε διαβάσει τό σημείωμα πού οι άπαγωγείς άφησαν στό δωμάτιο του Γκραϊύστου και είχε δη ποιός τό είχε βάλει εκεί.

'Η δολοφονία της ήταν άιόδειξίς ότι τό μωρό βρισκόταν στό ξενοδοχείο. Ποιό όμως ήταν; 'Αν ή άδελφή της καμαριέρας έκανε καλά τή δουλειά της, θά μπορούσαν ίσως να έξακριβώσουν τούλάχιστον ποιά από τά τρία μωρά είχαν γεννηθή στις 'Ηνωμένες Πολιτείες.

'Η Νυχτερίδα προχώρησε πρός τήν κατεύθυνσι ένός σκοτεινού και σιωπηλού σπιτιού. Τό διαπεραστικά ματια του νυκτερινού μυστηριώδους περιπατητού διέκριναν ότι ό κήπος του σπιτιού ήταν άπεριποίητος και τά παραθυρόφυλλα κλειστά και ότι ένα σύρμα τηλεφώνου συνέδεε τό σπίτι με έναν τηλεγραφικό στύλο.

'Η Νυχτερίδα πλησίασε στην πίσω πόρτα. Έστησε τό αυτί του για μιά στιγμή και έπειτα έξέτασε τήν κλειδαριά. Από μιάν έσωτερική τσέπη έβγαλε μερικά λεπτόατα διαρκηκτικά εργαλεία. Σε λίγες στιγμές ή πόρτα είχε άνοιξει.

Υ ΠΗΡΧΕ άφθονη σκόνη παντού μέσα στην κουζίνα. 'Η Νυχτερίδα προχώρησε και μέσα στό γώλ βρήκε τό τηλέφωνο.

Σήκωσε τό άκουστικό και τό άκουσε να βουίζει. Πήρε τόν άρι-

θμό ένός νοσοκομείου τής Νέας Υόρκης και ζήτησε τόν Κάπταιν Μάκ Γκράθ.

— Έμπρός, άκούστηκε ή φωνή του τραυματισμένου γτέτε-κτιβ.

'Η Νυχτερίδα έγινε για μιά στιγμή και πάλι Τόνυ Κούην.

— Πώς είσαι, Μάκ; ρώτησε. Κούην έδω. 'Ο Σιλκ κι' έγώ βρήκαμε ένα τηλέφωνο από τό όποιο μπορούμε να σου τηλεφωνήμε έλευθερα.

— Είμαι καλά, Τόνυ, άπήντησε ό Μάκ Γκράθ. Μου έβγαλαν σήμερα τή σφαιρα. Πώς τά κάτε εκεί κάτω;

— Νομίζω ότι βάλामε στό χέρι κάτι αξιόλογο. Έγουν γίνει δυό δολοφονίες έδω. 'Η μιά άφορμήσε τόν Γκραϊύστου, μά σκοτώθηκε ένας τρίτος. 'Η άλλη ήταν ή δολοφονία μιάς καμαριέρας, πού — φαίνεται — άκουσε ή είδε κάτι.

— Τό μωρό του Κίγκσφορντ είναι εκεί; Στο ξενοδοχείο σας; ρώτησε ό Μάκ Γκράθ.

— Νομίζω. Πρόκειται πάντως να πάρω τά άποτυπώματα των τριών μωρών πού βρίσκονται έδω και θά σου τά στείλω άεροπορικώς, μαζί με τά όνόματα και τά νοσοκομεία όπου γεννηθηκαν.

— Καλά, είπε ό Μάκ. Θά στείλω ανθρώπους μου με τά άποτυπώματα στα νοσοκομεία αυτά και θά σε ειδοποιήσω για τά άποτελέσματα των έρευνών.

— Πότε θά έρθη ό πατέρας του μωρού, ό λόρδος Κίγκσφορντ; ρώτησε ό Κούην. Δέχτηκε τελικά να πληρώση τά λύτρα;

— Έφυγε από τό Λονδίνο χτές τή νύχτα και άμέσως μόλις γράση στη Νέα Υόρκη, θά ξεκινήση για τή Φλόριντα. Θά πληρώση, Τόνυ. Έμαθε τί συνέβη στον Γκραϊύστου και έχει τρομοκρατηθή. Έχει τά γρήματα μαζί του. Τόνυ, αν αυτοί οι παλιάνθρωποι μάς ξεφύγουν, δέν θά παρηγορηθώ ποτέ.

... ..
'Ο Κούην κι' ό Σιλκ κατέβηκαν τό πρωί με τόν άνελκυστή-

ρα στὸν προθάλαμο τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ Κούην, κρατώντας τὸν Σίλκ ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ κινώντας μπροστά του τὸ ἄσπρο μπαστοῦνι του, προώρῃσε πρὸς τὸ γραφεῖο. Τὸ πρῶτο πρόσωπο ποῦ ἀντίκρουσε ἐκεῖ ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποῦ τοῦ εἶπε περιγράφει ἡ Κάρολ τὴν περασμένη νύχτα, ὁ Ἄλμπερτ Στόνταρντ. Ἡ ὄψις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ δὲν ἄρεσε καθόλου στὸν Κούην.

Ὁ Στόνταρντ εἶπε μέτριο ἀνάστημα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν κοκκινωπὸ καὶ τὰ μάτια του βαθουλωτά. Τὰ ρούχα του ἦσαν φτηνά.

Χωρὶς νὰ κουνήσει τὰ γέιλη του ὁ Κούην ψιθύρισε στὸν Σίλκ:

— Βάλε με νὰ καθῆσω δίπλα στὸν Στόνταρντ. Ἐπειτα πῆγαινε ν' ἀγοράσῃς μιὰν ἡφμερίδα. Ἐγὼ θί: τὸν ψάξω.

Ὁ Στόνταρντ κύτταξε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὸν Κούην καὶ τὸν Σίλκ νὰ πλησιάζουν. Ὁ Σίλκ ἔβλεπε τὸν Κούην δίπλα στὸν Στόνταρντ κι' ἔφυγε λέγοντας ὅτι θὰ γυρίσῃ ἀμέσως.

Ὁ Κούην κούνησε τὸ κεφάλι του καὶ ἀκούμπησε τὴ μύτη τοῦ μπαστοῦνιού του στὸ παρκέτο τοῦ προθαλάμου. Τὸ μπαστοῦνι γλυστήρησε καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὰ γέρια του. Ὁ Κούην ἄπλωσε σπασμωδικὰ τὰ γέρια του νὰ τὸ πιάσῃ καὶ τὰ γέρια του συνήνησαν τὸν Στόνταρντ, ποῦ ἔσπευσε νὰ πιάσῃ γερὰ τὸν «τυφλὸ» γιὰ νὰ μὴν πέσῃ καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ μπαστοῦνι του. Δὲν κατάλαβε ὅμως ὁ ξένος ὅτι μέσα στὶς λίγες αὐτὲς στιγμὲς τὰ γέρια τοῦ Κούην ἔψαξαν τὶς τσέπες του καὶ ἀνεκάλυψαν τὸ περίστροφο, ποῦ εἶχε ἐπάνω του.

— Σὰς ζητῶ συγγνώμη, εἶπε ὁ Κούην.

— Παρακαλῶ, κύριε. Χάρηκα λέγομαι Μπερτ Στόνταρντ, ἀπὸ τὴ Νέα ὎ρκη. ἤρθα ἐδῶ γιὰ ν' ἀπανασθῶ μιά-δυὸ μέρες.

— Χάρηκα πολὺ, εἶπε ὁ Κούην. Ὁ Στόνταρντ σφύριξε σιγανὰ ἀνάμεσα στὰ δόντια του.

— Ἄ! Ἐσεῖς εἶστε ὁ Τόνυ Κού

ην; Ναι, τώρα θυμάμαι. Ἐγὼ δὴ τὴ φωτογράφησα.

Ὁ Κούην γέλασε.

— Ναι, ὅταν δὴ κανεὶς μιὰ φορά τὸ πρόσωπό μου δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ξεχάσῃ... Ἄ! Ἐσὺ εἶσαι, Σίλκ; Κύριε Στόνταρντ, θὰ προευματίσωμε τώρα. Θέλετε νὰ προευματίσετε μαζί μας;

— Εὐχαριστῶ, ἐγὼ φάει κιόλας, εἶπε ὁ Στόνταρντ. Καμμιάν ἄλλη φορά.

Ὁ Κούην μὲ τὸν Σίλκ προώρῃσε πρὸς τὴν τραπεζαρία.

— Ὁ φίλος εἶναι λουράκι, εἶπε σιγανὰ ὁ Κούην. Ἐγεί ἕνα περίστροφο σὴ μιά του τσέπη κι' ἕνα κουτί μὲ σφαῖρες σὲ μιὰν ἄλλη. Τὸ κοστοῦμι του προέρχεται ἀπὸ λαϊκὸ κατάστημα, καθὼς καὶ ἡ γραβάτα του. Δὲν εἶμαι σίγουρος τί ἀκριβῶς εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός.

— Ἀφοῦ ἔνει περίστροφο, εἶπε ὁ Σίλκ, αὐτὸ θὰ πῆ ὅτι δὲν ἔχει καλοὺς σκοπούς... Τὴν ὥρα, ξέρετε, ποῦ ἀγόραξα τὴν ἡφμερίδα, εἶδα τὴν ἀδελφὴ τῆς καμαριέρας νὰ μπαίνει στὸ ξενοδοχεῖο ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ὕπηρεσίας. Τὸλάχιστον ἀνταποκριν ὁ τ α ν στὴν περιγραφή ποῦ μοῦ εἶχατε δώσει γι' αὐτήν.

Ὁ ΠΡΟΣΩΠΟ τοῦ

Κούην ἔλαμψε.

— Ὠραῖα, εἶπε. Ἐπειτα ἀπὸ τὸ πρόγευμα θὰ ἀποσυρθῶ στὸ διαμέρισμα. Στους ἄλλους θὰ πῆς ὅτι δὲν κοιμήθηκα καλά καὶ εἶμαι ἀδιάθετος. Πρέπει νὰ σταλοῦν τὰ ἀποτυπώματα ἀμέσως μόλις τὰ πάρωμε.

Ἡ Κάρολ κι' ὁ Χάρρυγκτον μῆκαν στὴν τραπεζαρία. Ἡ Κάρολ δὲν κύτταξε κἀν πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ Κούην. Ὁ Χάρρυγκτον γελούσε πλατειὰ καὶ κρατοῦσε σφιγτὰ τὸ μπράτσο τῆς Κάρολ. Ξοπίσω της πῆγαινε ὁ Λίντον, ὁ μικρόσωπος ὑπέρτης του. Τὸ πρόσωπό του εἶχε τὴν ἀπάθεια πέτρας.

Ὁ Λίντον βοήθησε τὴν Κάρολ νὰ καθῆσῃ κι' ἔπειτα ἔτρεξε νὰ βοηθήσῃ τὸν Χάρρυγκτον. Ὅταν τὸ γκαρσόνι ἔφερε τὸ φαγητό, ὁ

Λίντον τὸ σερβίρισε ἐπιδέξια. Ἐπειτα στάθηκε ὄρθιος κοντὰ στὸ τραπέζι, ἐνῶ ὁ Χάρριγκτον κι' ἡ Κάρολ ἔτρωγαν εὐθυσια.

— Ἀπὸ δῶ πού κάθομαι, εἶπε ὁ Σιλκ στὸν Κούην, βλέπω ποιοὶ μπαينوβγαίνουν ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ξενοδοχείου. Αὐτὴ τῆ στιγμή βγαίνουν ἔξω μὲ κοστούμια μπά νιου δυδ ἀπὸ τὰ ζευγάρια τῶν γονέων. Ἡ ἀδελφὴ τῆ καμαριέρας κάνει καλὰ τὴ δουλειὰ τῆς, φαίνεται...

Μισὴ ὥρα ἀργότερα, ὁ Κούην βρισκόταν μόνος μέσα στὸ διαμέρισμά του, καθισμένος κοντὰ στὸ παράθυρο. Ἐνα γτύπημα ἀκούστηκε στὴν πόρτα.

— Ἐμπρός!, φώναξε νυσταγμένη ὁ Κούην.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς δολοφονημένης καμαριέρας μῆκε στὸ δωμάτιο. Κρατοῦσε κάμποσες πετσέτες. Ἐρριξε ἕνα διαπεραστικὸ βλέμμα στὸν Κούην καὶ μῆκε στὸ λουτρό. Ἐκεῖ κρέμασε καθαρὲς πετσέτες, μάζεψε τὶς λερωμένες καὶ ξαναμπῆκε στὸ δωμάτιο ὅπου βρισκόταν ὁ Κούην. Ἄρχισε νὰ στρώη τὰ κρεβάτια.

Ὁ Κούην κυττάζοντας ὀλόγισα μπροστά, δὲν κουνήθηκε καὶ δὲν μίλησε. Ἡ γυναίκα ἔρριξε μίαν ἀκόμα ματιὰ πρὸς τὸ μέρος του, ἔβγαλε μέσα ἀπὸ τὶς πετσέτες μερικὰ γαρτιά καὶ τὰ ἔχωσε κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι τοῦ κρεβατιοῦ τοῦ Κούην.

Τέλειωσε τὸ στρώσιμο τῶν κρεβατιῶν καὶ ἔφυγε. Οὔτε αὐτὴ, οὔτε ὁ Κούην πρόφεραν τὴν παραμικρὴ λέξι. Ὁ Κούην σηκώθηκε καὶ προώρησε πρὸς τὸ κρεβάτι. Ἐβγαλε τὰ γαρτιά ἀπὸ τὸ μαξιλάρι καὶ τὰ ἀνοίξε.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ εἶγε κάνει περίφημη δουλειὰ. Τὰ ἀπετυπώματα ἦσαν καθαρά καὶ ἐπάνω σὲ κάθε γαρτί ἦταν γραμμένο τὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ στὸ ὁποῖο ἀνήκαν.

Ἐνα γτύπημα ἀκούστηκε στὴν πόρτα. Ὁ Κούην δίπλωσε βιαστικὰ τὰ γαρτιά καὶ τὰ ἔβαλε στὴν τσέπη του. Κάθησε ἔπειτα στὴν πολυθρόνα του κοντὰ στὸ παράθυρο καὶ φώναξε:

— Ἐμπρός!

(Τὸ τέλος στὸ ἐρχόμενο)

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΣΩΝ

Λόγω τοῦ ὅτι ἡ ἐκτύπωση τοῦ ἀνά χεῖρας τεύχους ἀρχισε τὸ περασμένο Σάββατο, τὴν ἰδίαν ἡμέρα δηλαδή πού ἐκυκλοφόρησε τὸ περασμένο τεύχος μὲ τὴν ἀναγραφὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Δημοψηφίσματος, δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἔχωμε νὰ ἀνακοινώσωμε τίποτα νεώτερο γιὰ τὰ μετὰ τὴν κλήρωσι.

Ἡ παράδοσις τῶν ἐπάθλων στοὺς τυχεροὺς τῆς κληρώσεως πού ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ χθὲς Παρασκευὴ 6 Ἰουνίου, θὰ συνεχισθῆ βατο, Δευτέρα, 9—1 καὶ 5—7 μ.μ. σα στὸ διάστημα αὐτὸ πρέπει νὰ σπεύσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἔρθουν σ' ἐπαφὴ μὲ τὴ Διεύθυνσι τῆς «Μάσκας» εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε μὲ γράμμα τους γιὰ νὰ διευκρινίσουν τὸν τρόπο τῆς παραλαβῆς τῶν βραβείων. Ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ γίνεται ἡ δῆλωσις τῆς

Διευθύνσεως τῆς «Μάσκας» ὅτι κανένα εἶδος ἐπάθλου δὲν μπορεῖ νὰ μετατραπῆ σὲ ἄλλο, γι' αὐτὸ οἱ τυχόν σχετικὲς προτάσεις δὲν θὰ εἰσακουσθοῦν. Π. χ. ἕνας πού ἐκέρδισε «ἕναν δευτέρον τόμο «Μάσκας» ἀξίας 15.000 δρχ.» δὲν μπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀντ' αὐτοῦ μίαν τρίτην συνδρομὴ ἢ τὸ ἀντίτιμο σὲ μετρητά.

Ἐπίσης ὑπεθυμιζομε τὴν ὑποχρέωσι τῶν «τυχερῶν» νὰ μᾶς ἀποστείλουν γιὰν εὐκρινῆ φωτογραφία τους γιὰν δημοσίευσιν στὸ περιοδικό.

Ἄλληλογραφία καὶ παρουσιάσεις ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν κ. Ἄπ. Ν. Μαγγανάρη, Διευθυντὴν τῆς «Μάσκας», Χρυσοσηλαωτίσης 3, Ἀθῆναι. Ἡμέρες καὶ ὥρες γραφείου: Παρασκευὴ, Σάββατο, Δευτέρα, 9—1 καὶ 5—7 μ.μ.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΛΙΜΝΙΑΣ

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΕΛΟΣ

ΚΟΥΗΝ είδε τον άνθρωπο που μπήκε, μολοντί ο έπισκέπτης του ήταν σίγουρος ότι τὰ νεκρά, άπλανή έκεινα μάτια δέν έβλεπαν καθόλου.

Ήταν ο Μώρν Κόπιν, τον όποιον ο Κούην ύποπτευόταν ήδη έντονα. Στο ένα του χέρι ο Κόπιν κρατούχε μιάν ήλεκτρική σκούπα και στο άλλο ένα πιστόλι έπενδυμένο με νίκελ.

— Καθαριστής, είπε αλλάζοντας τη φωνή του. Ήρθα να καθαρίσω τὰ γαλιά, κύριε.

— "Ω, σπουδαία, είπε ο Κούην. Κάνετε τη δουλειά σας. "Όταν γρειαστή να μετακινηθώ, είδοποιήστε με.

Ο Κόπιν μουρμούρισε κάτι και έβαλε έμπρός την ήλεκτρική σκούπα. Ή μηχανή μουγγρισε. Ήταν παλιά και γρειαζόταν λάδιμα. Ο Κόπιν την έσπρωξε δεξιά κι' άριστερά μέσα στο δωμάτιο με κάπως περίεργον τρόπο. "Όταν έφτανε σε μιá πολυθρόνα, έγωνε το χέρι του κι' έψαχνε κάτω από τὰ μαξηλαράκια. "Όταν πλησίαζε σε κανένα έπιπλο, με το ένα γέρι χειριζόταν τη σκούπα και με το άλλο άνοιγε τὰ συστάρια και τὰ έψαχνε. Είχε βάλει τώρα το πιστόλι του στην τσέπη.

Πήγε κοντά στο κρεβάτι, έρριξε μιá ματιά στον Κούην κι' έπειτα άφησε την ήλεκτρική σκούπα και τον πλησίασε γοργά. Ο θόρυβος της μηχανής σκέπαζε τον ήχο των βημάτων του. "Άπλωσε το χέρι του και το κατέβασε προς το πρόσωπο του Κούην. Ο Κούην

δέν κινήθηκε και ένα τραγουδάκι που σιγομουρμούριζε δέν σταμάτησε.

Ο Κόπιν φάνηκε ικανοποιημένος. Γύρισε στο κρεβάτι και το έψαξε καλά. Το πρόσωπό του σκοτείνιαζε όλο και πιό πολύ άπό τη λύσσα που τον είχε κυριεύσει. "Άνοιξε το ντουλάπι όπου βρίσκονταν οι βαλίτσες του Κούην.

Ο Κούην κράτησε την άνασπνή του και ή καρδιά του γχύτησε δυνατά. Ή μιá από τις βαλίτσες περιείχε το άσύρματο τηλέφωνο. Μά ο Κόπιν δέν τις άνοιξε. Φοβήθηκε ίσως μήπως είχε μείνει περισσότερο άπ' όσο έπρεπε στο διαμέρισμα του Κούην.

Σταμάτησε λοιπόν τη μηχανή, τη σήκωσε μουρμουρίζοντας κάτι και βγήκε κλείνοντας με δύναμη την πόρτα πίσω του.

Ο Κούην γαμογέλασε ικανοποιημένος και γάιδεψε την τσέπη όπου είνε βάλει τὰ γαρτιά με τὰ άποτυπώματα.

ΗΚΩΘΗΚΕ κλείδωσε την πόρτα και άνοιξε τη βαλίτσα με το άσύρματο τηλέφωνο. Το συντόνισε στο μήκος κύματος της Κάρολ.

Πέρασαν πέντε λεπτά πριν ή Κάρολ άπαντήση.

— Ξέρεις, Τόνυ, είπε τέλος, ό Χάρριγκτον μου πρότεινε κιόλας γάμο!

— Έλπίζω, άπήντησε ο Κούην, ότι ό Χάρριγκτον είναι ό άνθρωπος που άπηγαγε το μωρό, για να βρω έτσι μιάν εύκαιρία να τον δείρω. Κάρολ, άκουσε, Πρό-

κείται για κάτι σοβαρό. Στο ξενοδοχείο βρίσκεται αυτή τη στιγμή μία καμαριέρα, που λέγεται Κάνιγκαμ. Είναι αδελφή της γυναικας που δολοφονήθηκε και με βοήθησε σε κάτι σημαντικό. Βρίσκεται τώρα σε μεγάλο κίνδυνο. Πρέπει να την βρης γωρίς να σε αντίληφθῆ κανείς. Πές της να φύγη άμέσως από το ξενοδοχείο, χωρίς καν να καθυστερήση για να αλλάξῃ ρούχα. Να φύγη άμέσως, αλλά να μὴ πάῃ σπίτι της. Κάνε γρήγορα και ανάφερέ μου τί ἔγινε.

Ἡ Κάρολ τοῦ τηλεφώνησε δέκα λεπτά ἀργότερα.

— Ἐφυγε κιόλας, Τόνυ, εἶπε. Θά πάῃ νὰ μείνῃ στὸ σπίτι μιᾶς φίλης της.

Ὁ Κούην ἀνέπνευσε ἀνακουφισμένος.

— Ὁραία, εἶπε. Ἀρκετὲς δολοφονίες εἶγαμε ἐδῶ μὲνι τώρα. Τὴν εἶδε ὁ Κόπιν νὰ παίρνῃ τὰ ἀποτυπώματα τῶν μωρῶν. Ἦρθε μάλιστα καὶ ἔκανε ἔρευνα στὸ δωμάτιό μου. Τὸν Χάρριγκτον, πῶς τὸν βλέπεις;

— Δὲν...ξέρω, εἶπε ἡ Κάρολ. Βρισκόταν στὸ Μεξικὸ τὸν καιρὸ τῆς ἀπαγωγῆς καὶ ἔφθασε ἐδῶ ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ τὸν Γκραϊούστοουν. Ἐχει, φυσικά, σχέσεις μὲ πολλοὺς Βρεταννοὺς καὶ δὲν μιλάει πολὺ γιὰ τὸν ἑαυτοῦ. Ἐχει λεφτά... πολλὰ λεφτά... καὶ φαίνεται κοσμοπολίτης...

— Τί ζητεῖ ἄραγε σὲ ἕνα μικρὸ καὶ παράμερο μέρος ἀν κ' αὐτό; εἶπε ὁ Κούην. Θά δῶμε.

— Αὐτὴ τῆ στιγμῆ, ὁ Σίλκ, εἶπε ἡ Κάρολ, κουβεντιάζει μὲ τὸν Λίντον, τὸν ὑπὴρῆτῆ τοῦ Χάρριγκτον. Ἄς ἐλπίσωμε ὅτι θά ἔχη μεγαλύτερη ἐπιτυχία ἀπὸ μένα.

— Συνέγισε τὴ δουλειά σου, εἶπε, ὁ Κούην, καὶ ἀνάφερε ἀμέσως σὲ μένα ἢ στὸν Σίλκ κάθε νεώτερο στοιχείο ποῦ θά πέση στὴν ἀντίληψί σου. Ἀντίο, Κάρολ.

Ὁ Κούην ἔκρυψε τὸ ἀσύρματο τηλέφωνο καὶ κάθησε στὸ τραπέζι. Ἐκλείσε τὰ γαρτιά μὲ τὰ ἀποτυπώματα σ' ἕνα φάκελλο, ἔγραψε ἐπάνω τῆ διεύθυνσι τοῦ Κάπταιν Μάκ Γκράθ, πρόσθεσε τὴ

λέξι «κατεπεῖγον» καὶ κόλλησε ἕνα ἀεροπορικὸ γραμματόσημο. Τηλεφώνησε ἔπειτα στὸ θυρωρεῖο καὶ ζήτησε νὰ τοῦ στείλουν τὸν Σίλκ.

ΣΕ ΛΙΓΟ ὁ Σίλκ μῆκε στὸ διαμέρισμα τοῦ Κούην.

— Πρόσεξε, τοῦ εἶπε αὐτὸς δείχνοντάς του τὸν φάκελλο. Ὁ Κόπιν προσπάθησε κιόλας νὰ μοῦ πάρῃ τὰ γαρτιά ποῦ βρίσκονται σ' αὐτὸ τὸν φάκελλο. Ἴσως σὲ ὑποπτευθοῦν καὶ θελήσῃ νὰ σοῦ τὸν πάρουν. Ταχυδρόμησέ τον ἀμέσως. Φαντάζομαι ὅτι τὸ αὐτοκίνητο ποῦ νοικιάσαμε θὰ εἶναι ἔτοιμο. Πήγαινε μ' αὐτὸ στὸ ἀεροδρόμιό καὶ στείλε τὸ μὲ τὸ πρῶτο ἀεροπλάνο. Ὁ Μάκ Γκράθ πρέπει νὰ τὸ λάβῃ ἀπόψε.

Ὁ Σίλκ ἔγωσε τὸν φάκελλο στὴν τσέπη του καὶ πρόσθεσε ἕνα περιστροφὸ στὰ ἀντικείμενα ποῦ κουβαλοῦσε μαζί του.

— Κουβεντιάσα μὲ τὸν Λίντον, εἶπε. Εἶναι ἡμερὸς τύπος, ἀλλὰ καὶ ἐπιθετικός, μὲ τὸν τρόπο του. Φαίνεται ὅτι δὲν συμπαθεῖ καὶ πολὺ τὸν Χάρριγκτον... Πέρασαν δυὸ ἑβδομάδες στὴν Πόλι τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἔφυγαν τόσο ξαφνικά, ὥστε ὁ Λίντον δὲν πρόλαβε νὰ ἐτοιμάσῃ τίς ἀποσκευές τους ὅπως ἔπρεπε. Ὁ Χάρριγκτον κρατᾷ ἕνα διαμέρισμα στὸ Λονδίνο καὶ, φαίνεται, ὅτι ὁ Λίντον δὲν ἐπιδοκιμάζει μερικοὺς ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ κυρίου του.

— Γιατί; ρώτησε ὁ Κούην.

— Ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Λίντον εἶπε, «δὲν εἶναι τζέντλεμαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί». Ὁ Χάρριγκτον τὸν πληρώνει καλά, ἀλλὰ τὸν ξεθεώνει στὴ δουλειά. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι πιὸ ὑποπτος εἶναι ὁ καινούργιος ἐπισκέπτης, ὁ Στόνταρντ. Ἐγὼ τὴν ἐντύπωσι ὅτι μάς παρακολουθεῖ.

Τὰ φρούδια τοῦ Κούην ἀνάσηκώθησαν.

— Αὐτὸ εἶναι ἐνδιαφέρον. Πῶς τὸ κατάλαβες;

— Φρόντισε νὰ πληροφορηθῇ ἄν βρίσκεστε στὸ διαμέρισμά σας. Ἐπειτα ἦρθε στὴν βεράντα καὶ κάθησε κοντὰ σὲ μένα καὶ στὸν

Λίντον, προσπαθώντας να ακούση τί λέγαμε. Άλλάξαμε θέσι και ό Στόνταρντ μάς μιλάθηκε. — Έν μου ό άόεσι καθόλου αυτό.

— Ούτε έμένα, γρύλλισε ό Κούην. Πρόσεξε να μη σε ακολουθήση κανείς, καθώς θα ηγαίνης στο άεροδρόμιο. Άν προσπαθήση κανείς να σου πάρη τά χαρτιά, χρησιμοποίησε τό περιστροφό σου. Πήγαυνε.

Ό Σιλκ βγήκε κι ό Κούην κλειδωσε την πόρτα πίσω του. Έπειτα γύρισε στο παράθυρο που έβλεπε στη λίμνη. Η Κάρολ κι ό Χάρριγκτον ήσαν ξαπλωμένοι στην άμμουδιά κάτω από μία μεγάλη όμπρέλλα. Ό Λίντον δέν φαινόταν πουθενά. Τό ίδιο κι ό Κόπιν κι ό Στόνταρντ.

Σχεδόν μιά ώρα άργότερα ό Κούην είδε τόν Κόπιν και τόν Μπάτς να μπαίνουν τρέγοντας στο ξενοδοχείο. Έπειτα από λίγο ό διευθυντής του ξενοδοχείου βγήκε συνοδευόμενος από έναν κλητήρα και έτρεξε προς την κατεύθυνσι του βάλτου.

Ό Μπάτς είχε έκτελέσει τίς διαταγές του. Τό πτώμα τής καμαριέρας είχε άνακαλυφθῆ.

Ο ΝΟΜΟΣ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ

Ο ΜΠΑΡΥ Φόλσομ, ό σερίφης τής περιοχής, ήταν άργός, πολύ άργός, μα έξαιρετικά έπίμονος στη δουλειά του. Ήταν έξηντα χρονών, φαλακρός, κοντόπαχος, και ήταν περισσότερο συνηθισμένος με έγκλήματα, όπως οί διαρρήξεις, τό μεθύσι, οί οικογενειακοί καυγάδες, παρά με δολοφονίες.

Έκανε πλήθος έρωτήσεις για τό ξενοδοχείο και τούς ανθρώπους που εργαζόνταν και έμεναν σ' αυτό και τελικά καθώρισε τέσσερις ανθρώπους για άνάκρισι. Ό ένας ήταν ό Χάρριγκτον που δέν έμεινε περισσότερο από πέντε λεπτά με τόν σερίφη στο δωμάτιο που είχε άφιερωθῆ στις άνακρίσεις.

Ό υπάλληλος του ξενοδοχείου

ήταν ό δεύτερος. Τρίτος μῆκε ό Λίντον. Ό Τόνυ Κούην, ό τέταρτος, κάθονταν κοντά στην πόρτα του δωματίου περιμένοντας τη σειρά του. Η πόρτα ήταν, βέβαια, κλεισμένη, μα τό ξύλο της ήταν λεπτό και ένα συνηθισμένο αυτό θα μπορούσε να άκούση ένα μουρμούρισμα φωνών. Μα για τά αυτιά του Κούην, που τόσο είχαν γυμνασθῆ στο διάστημα που αυτός ήταν τυφλός, τό μουρμούρισμα αυτό είχε έννοια. Άκουγε σχεδόν κάθε λέξι.

— Πολλοί μου είπαν, κύριε Λίντον, άκουσε τόν Φόλσομ να λέη, ότι έσεις και η Μάρθα Κανιγκανι είπατε κανέι γνωριμία. Είναι αυτό σωστό;

— Μάλιστα, κύριε, άπάντησε ό Λίντον. Ήμαστε φίλοι. Άπλη γνωριμία, μπωώ να προσθέσω. Μας είχε τραβήξει η όμοιότης τής ζωής μας. Ήμαστε κι οί δυό ύπηρέτες.

— Πότε την είδατε για τελευταία φορά;

— Τό άπόγευμα τής ήμέρας που ύποτίθεται ότι εξαφανίστηκε. Συναντηθήκαμε στο τέταρτο πάτωμα, όπου ό κύριός μου έχει ένα διαμέρισμα. Έπρόκειτο να γυρίση στο σπίτι της. Συμφωνήσαμε να συναντηθούμε τό βράδυ, αν κατάφερα να βγώ έξω.

— Όταν σας άφησε τί κάνατε;

— Η φωνή του Λίντον πήρε άγανακτημένο ύφος.

— Είμαι ύπηρέτης του κ. Χάρριγκτον, είπε. Κάθε στιγμή τής ήμέρας και τής νύχτας πρέπει να είμαι στη διάθεσί του. Γύρισα στο διαμέρισμά μας και σιδέρωσα τά ρούχα του.

— Ό Χάρριγκτον βρισκόταν στο διαμέρισμα, όταν μῆκατε; — Μάλιστα. Και ούτε αυτός, ούτε έγώ, βνήκαμε έξω για μιάν όλόκληρη ώρα. Έπειτα ό κ. Χάρριγκτον βγήκε για να κινή έναν περίπατο.

— Έν τάξει, Λίντον, μπορείτε να ηγαίνετε, είπε ό Φόλσομ.

Ό Σιλκ κι ό Κούην μῆκαν έπειτα από τόν Λίντον στο δωμάτιο του σερίφη.

— Ξέσω ποιός είστε, κύριε Κούην, είπε ο σερίφης. Χρειάζομαι τη βοήθειά σας. Ποιός νομίζετε ότι σκότωσε τη Μάρθα Κάνιγκαμ;

— Θά ήθ-λα να μπορούσα να απαντήσω, είπε ο Κούην. Μά δεν ξέρω...

— Θά με βοηθήσετε να βρω το δολοφόνο;

— Θά κάνω ό,τι μπορώ, σερίφη.

Ο Φόλσομ κούνησε το κεφάλι του.

— Εύχαριστώ, είπε. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί σκότωσαν τη Μάρθα Κάνιγκαμ. Το κίνητρο της δολοφονίας της φαίνεται στενά συνδεδεμένο με την ταυτότητα του δολοφόνου.

— Υποπτεύεσθε κανέναν; ρώτησε ο Κούην.

ΦΟΛΣΟΜ ξέμεινε για λίγο σκεπτικός και έπειτα είπε:

— Χμ! Ο Λίντον, ο υπηρέτης του Χάρριγκτον, όμολογεί ότι βγήκε περίπατο δυό φερξ με τη Μάρθα και ότι είχαν σχέσεις. Δεν μπορεί όμως να καταδικάσει κανείς γι' αυτό έναν άνθρωπο.

— Τι ακριβώς θέλετε να κανω εγώ; ρώτησε ο Κούην.

— Να έχετε τ' αυτιά σας ανοιχτά. Αν δεν κατορθώσω να λύσω το μυστήριο μέσα στις επόμενες είκοσι τέσσερες ώρες, θά αναγκασθώ να καλέσω την αυτονομία της Πολιτείας.

— Θά κάνω ό,τι μπορώ, είπε ο Κούην και σηκώθηκε να φύγη.

... Δέκα λεπτά αργότερα ο Κούην ήταν καθισμένος στη βεράντα μόνος. Ο Σιλκ είχε καταφέρει να πιάση κουβέντα με τον Στόνταρντ και άπομαι: ρυνόταν μαζί του προς την ακρολιμνιά. Ο Κούην τους παρακολουθούσε με το βλέμμα, μολονότι τὰ μάτια του φαίνονταν περισσότερο από άλλοτε νεκρά.

Η έκφρασις τών ματιών αούτων δεν άλλαξε, όταν ο Κόπιν έκανε την εμφάνισί του. Ο Κόπιν κύταξε προς τὸ μέρος του Σιλκ κι' έπειτα προχώρησε και κάθησε δί-

πλα στον Κούην.

— Τι λέτε για τὴ δολοφονία; ρώτησε.

Ο Κούην κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Προσπαθῶ να μὴν τὰ σκέπτομαι όλα αυτά, ἀπήντησε. Ἦρθα ἐδῶ να ξεκουραστώ σωματικά και ψυχικά.

Ο Κόπιν έσκυψε κοντά του και είπε σιγανά και ἐμπιστευτικά:

— Βέβαια, σὰς καταλαβαίνω. Μά στοιχηματίζω ότι, αν μπορούσατε να ἀνακαλύψετε τὰ ἴχνη του ἐγκληματία, δεν θά γάνατε τὴν εὐκαιρία.

— Και τί ξέρετε ἐσείς, κ. Κόπιν, για τὸν δολοφόνο;

— Νομίζω ότι ξέρω ποῦ ἔγινε τὸ ἐγκλημα. Αυτό σὰς ἐνδιαφέρει;

— Αυτό θά ἐνδιέφερε περισσότερο τὸν σερίφη, είπε ο Κούην.

— Δεν μου ἀρέσουν αὐτοί οἱ σερίφηδες, είπε ο Κόπιν. Πάντως δεν μ' ἐρώτησε. Θαυμάζω όμως τὸν τρόπο με τὸν ὅποιον ἐργάζεσθε ἐσείς, κ. Κούην. Θέλετε να ἀκούσετε όλα ὅσα ξέρω;

— Ἔστω. Σὰς ἀκούω.

Ο Κόπιν κύταξε πάλι προς τὴν κατεύθυνσι του Σιλκ και ἀργίσε:

— Εἶδα τὴ Μάρθα Κάνιγκαμ να φύγη ἀπὸ τὸ ξενοδοχείο λίγο πρὶν δολοφονηθῆ. Πήγαινε να συναντήση κάποιον. Όταν τὴν εἶδα για τελευταία φορά, προχωροῦσε προς τὸν βάλτο, ὅπου βρήκα τὸ πτώμα της ἐγῶ μαζί με ἕναν φίλο μου. Ἀφοῦ ἀνέφερα τὴν ἀνακάλυψι του πτώματός της, γύρισα στὸν βάλτο και ἐρευνήσα. Ἐκεῖ ὑπάρχει προς τὰ δυτικά μιὰ καλύβα. Πρὸς τὰ ἐκεῖ πήγαινε ἡ Μάρθα και ἐκεῖ πρέπει να τὴν σκότωσαν.

Τὸ ψέμα ἦταν ὀλοφάνερο, μὲ ο Κούην δεν ἐβειξε καμμιά δυσπιστία. Κάτι σχεδίαζε ο Κόπιν, τί όμως:

— Ἴσως, είπε ο Κούην, αν μὲ ὀδηγήσετε στὴν καλύβα αὐτή και παίξετε ρόλο ματιῶν για μένα, μπορεῖ να ἀνακαλύψωμε κάτι. Συμφωνῶ με τὴ γνώμη σας ότι ο σερίφης Φόλσομ δεν εἶναι και τόσο ἱκανός.

— Περιφνημα, είπε ο Κόπιν. "Εγω μερικές δουλειές να κάνω πρώτα. Θα γυρίσω σε μισή ώρα. Συμφωνοί;

— Θα σάς περιμένω εδώ, είπε ο Κούην.

Ο Κόπιν γαμογέλασε με ικανοποίηση και έφυγε.

Ο Κούην έβγαλε ένα τσιγάρο, τὸ άναψε και καπνίζοντάς το βυθίστηκε σε σκέψεις, προσπαθώντας να καταλάβει τί έσήμαινε ή πασάξενη συμπεριφορά του Κόπιν.

Η ιστορία του Κόπιν ότι είχε δὴ τὴ Μάρθα Κάνιγκαμ να πηγαίνει πρὸς τὸν βάλτο ήταν ψευτική. Ο Κούην ήξερε ότι ή Μάρθα είχε δολοφονηθῆ ή τουλάχιστον δεθῆ μέσα στο δωμάτιο με τὸ ντουλάπι και είχε συρθῆ έπειτα από τὸν δολοφόνο ὡς τὸν βάλτο. Μιά τέτοια δουλειά δὲν μπορούσε να είχε γίνει στο φῶς τῆς ἡμέρας.

Ο Κόπιν έλεγε ψέματα και είχε σοβαρὸ λόγο να τὸ κάνει αυτό. Φοβόταν, φαίνεται, τὴν παρουσία ενός διακεκριμένου δικώκτου του έγκλήματος, ὅπως ο Τόνυ Κούην, και σχεδίαζε ἴσως να τὸν έξοντώσει.

Ο Κούην ήταν άποφασισμένος να συνοδεύσει τὸν Κόπιν, μολοντί ή περιπέτεια αυτή φαινόταν από τὴν άργῆ της κιόλας θανάσιμα επικίνδυνη.

Κάποιοι κάθησε στην πολυθρόνα από τὴν ὁποία είχε σηκωθῆ ο Κόπιν. Ήταν ο Λίντον, ὁ ὕπνρέρτης, και φαινόταν ταραγμένος.

— Μπορῶ να σάς μιλήσω, κύριε; ρώτησε. Είμαι ὁ Λίντον, ὁ ὕπνρέρτης του κ. Χάρριγκτον.

— Βεβαίως, είπε ο Κούην. Ο Σιλκ μου έχει μιλήσει για σάς. Σάς θεωρεῖ ὡς θαυμάσιο άνθρωπο.

— Εὐχαριστῶ. Πρόκειται για τὴ δολοφονία. Φοβούμαι ὅτι ὁ σερίφης με θεωρεῖ ἔνοχο. Πιστέψτε με ὅτι είμαι άθῶος. Τὴ συμπαθούσα τὴ Μάρθα. Δὲν ήταν και τόσο ὁμορφη, μά είχε καλὴ καρδιά. Κάναμε καλὴ συντροφιά.

Ο Κούην δὲν άπάντησε άμέ-

σως. "Επειτα ρώτησε:

— Τί φοβάστε; "Αν είστε άθῶος, δὲν έχετε τίποτα να φοβηθῆτε.

— Δὲν ξέρω καλά τὸυς νόμους τῆς γῶρας αυτής, βλέπετε. Και δὲν θά ήθελα να με βάλουν φυλακή. Είστε άνθρωπος του νόμου και νόμισα ὅτι θά μπορούσατε να μου δώσετε μιὰ συμβουλή: Είμαι πρόθυμος να πληρώσω.

— Δὲν πρόκειται να πληρωσετε, είπε ο Κούην. "Ακούστε. "Εφ' ὅσον ὁ σερίφης ὀλοσομ δὲν έχει κανένα θετικό στοιχείο εναντίον σας, δὲν μπορεί να σάς συλλάβη. Κι' αν είναι άρκετά άνόητος και σάς συλλάβη γωρίς άποδείξεις, θά σάς βγάλω έγῶ από τὴ φυλακή. Σάς τὸ ὑπόσχομαι.

— Σάς ευγνωμονῶ, κύριε, είπε ὁ Λίντον. Θα σάς παρακαλούσα επίσης να μὴν αναφέρετε τίποτα από ὅλ' αυτά στον κ. Χάρριγκτον. Θα ήταν ικανός να με άπολύσει.

— Μείνετε ήσυγος, Λίντον, τὸν διαβεβαίωσε ὁ Κούην.

ΤΟ ΣΗΠΤΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ο ΠΡΟΣΩΠΟ του Λίντον έλασμφε. Ο ὕπνρέρτης του Χάρριγκτον πετάχτηκε ὀρθιος και έξαφανίστηκε γωρίς να προφέρῆ λέξη.

"Επειτα από δυὸ - τρία λεπτά φάνηκε πάλι και έβγαλε ένα μεγάλο κουτί με τσιγάρα στα γέρια του Κούην.

— Είναι τῆς μάρκας που καπνίζετε, κύριε. Δὲν μπορῶ να εκφράσω καλύτερα τῆς ευχαριστίες μου. Δὲν είμαι πλούσιος.

— Εὐχαριστῶ πολὺ, Λίντον, είπε ὁ Κούην γαμογελώντας.

Ο Λίντον έμοιαζε με ένα εὐτυγισμένο παιδί δεκαέξη γρονών. πὸυ τὸυ δώρισαν ένα ολοκαίνουργιο ποδηλάτο. Ὑποκλίθηκε και έφυγε βιαστικά. Ο Κούην κατάλαβε τὸν λόγο τῆς έξαφνικῆς αυτής αναγωρήσεως. Ο Χάρριγκτον κι' ή Κάρολ με ρούχα μάνιου προχωρούσαν άργά

πρὸς τὴν εἴσοδο τοῦ ξενοδοχείου.

Καθὼς πλησίαζαν στὴ βεράντα, ὁ Κούην ἀρχισε νὰ γυπα ἀνυπόμονα τὸ μπαστοῦνι του στὰ πλακάκια. Κάθε γτύπημα εἶχε τὴ σημασία του καὶ ὄλα μαζί σημαίναν, σύμφωνα μ' ἕναν μυστικὸ κώδικα, ποῦ μόνο ὁ Κούην κι οἱ συνεργάτες του ἤξεραν, τὰ ἐξῆς:

«Πές στὸν Σιλκ ὅτι εἶμαι μὲ τὸν Κόπιν».

Ἡ Κάρολ κούνησε ἀδιόρατα τὸ κεφάλι τῆς κι' ὁ Κούην αἰσθάνθηκε τὸν ἐαυτὸ του πιὸ ἡσυχο.

Ὁ Κόπιν ἐμφανίσθηκε σὲ μισὴ ὥρα ἀκριβῶς. Φαίνόταν λαχανιασμένος σὰν νὰ εἶχε περπατήσει γοργά. Ἐπίασε τὸν Κούην ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὸν κατέβασε ἀπὸ τὴ βεράντα.

Καθὼς ἀπομακρύνονταν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ὁ Κούην εἶδε τὸν Μπέρτ Στόνιαντ νὰ στέκεται πιὸ κει καὶ νὰ τοὺς κυττάζει μὲ προσοχή.

Στὸ δρόμο τοὺς πρὸς τὸν βάλτο δὲν μίλησαν καὶ πολὺ. Κυρίως μιλοῦσε ὁ Κόπιν γιὰ διάφορα ζητήματα, ἴσως γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Κούην νὰ σκέπτεται.

Σὲ λίγο ὁ Κούην εἶδε τὴν καλύβα γιὰ τὴν ὁποία τοῦ εἶχε μιλήσει ὁ Κόπιν. Ἦταν μιά παράγκα μ' ἕνα δωμάτιο. Τὰ παράθυρα ἦσαν καλοκλεισμένα καὶ ὀλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα ἦταν ξεβαμμένο καὶ μὲ ἀθλια ἐμφάνισι.

— Ἡ καλύβα βρίσκεται ἀκριβῶς μπροστὰ μας τώρα, εἶπε ὁ Κόπιν. Ἐδῶ, νομίζω, συνήθιζαν νὰ συναντῶνται ὁ Λίντον κι' ἡ νεκρή. Ἴσως βροῦμε κανένα ἱχνος.

— Ἀς ρίξωμὲ μιά ματιὰ, εἶπε ὁ Κούην.

Σταμάτησαν μπροστὰ στὴν πόρτα τῆς καλύβας. Ὁ Κόπιν ἀπλώσε τὸ χέρι του καὶ ἀνοίξε τὴν πόρτα.

Τὸ ἐσωτερικὸ τῆς καλύβας ἦταν ἐπιπλωμένο μὲ φτηνά ἐπιπλα καὶ καθίσματα. Στὸ δωμάτιο ὑπῆρχε ἕνα τζάκι, ὅπου μιά φωτιά ἦταν ἀναμμένη.

— Μυρίζει καπνὸ, εἶπε ὁ Κούην.

— Κάποιος ἦταν ἐδῶ φαίνεται,

μούγγρισε ὁ Κόπιν. Ἐχουν ἀνάψει τὸ τζάκι. Ἀς βιαστοῦμε.

ΣΤὴν ΚΑΛΥΒΑ μὴ κε μόνο ὁ Κούην, ἐνῶ ὁ Κόπιν ἔμεινε γιὰ λίγο ἀπέξω κυττάζοντας μὲ προσοχὴ πρὸς ὄλες τῆς κατεϋθύνσεις. Ἐπειτα μῆκε κι' αὐτός.

— Καθῆστε, εἶπε στὸν Κούην. Ἐδῶ εἶναι μιά ἀνετη πολυθρόνα. Κοντὰ στὴ φωτιά. Κάνει ψύχρα σήμερα.

Ὁ Κούην κάθησε. Ὁ Κόπιν προώρρησε τότε πρὸς τὴν πόρτα. Ἐκεῖ στάθηκε καὶ γύρισε καὶ κύτταξε πρὸς τὸ μέρος τοῦ τζακιοῦ, μὲ κάποια νευρικότητα στὴν ἐκφρασί του. Ὁ Κούην κυττάξε κι' αὐτὸς πρὸς τὸ ἴδιο μέρος, ἀλλὰ δὲν εἶδε τίποτα.

— Κυρίε Κούην, εἶπε ξαφνικά μὲ ταραχὴ ὁ Κόπιν. Εἶδα κάποιον νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τῆς καλύβας κι' ἔπειτα νὰ στρίβῃ πρὸς τὸν βάλτο. Ἐνας ξένος, ἀγνωστος ἄνθρωπος. Τρέχω νὰ τὸν προλάβω.

— Πηγαίνετε, εἶπε ὁ Κούην. Μόνο ὅταν γυρίσετε, φωνάξτε τὸ ὄνομά σας, γιὰτι μπορεῖ νὰ σὰς κατεβάσω τὸ μπαστοῦνι αὐτὸ στὸ κεφάλι μὲ ἀσκημα ἀποτελέσματα.

— Θὰ γυρίσω σὲ λίγα λεπτά, εἶπε ὁ Κόπιν. Θὰ κλείσω τὴν πόρτα σάμπως κανεὶς νὰ μὴ βρῖσκεται ἐδῶ μέσα.

Ὁ Κόπιν ἐκλείσει τὴν πόρτα κι' ἕνας μικρὸς μεταλλικὸς ἦχος ἀκούστηκε. Ὁ Κούην δὲν κουνήθηκε, μὰ ἡ καρδιά του γοροπηδοῦσε, γιὰτι ἤξερε ὅτι ὁ Κόπιν τὸν εἶχε κλειδώσει. Γιατί; Ἦταν εὐκολώτατο — ἀκόμα καὶ σ' ἕναν τυφλὸ — νὰ σπᾶσῃ ἕνα παράθυρο καὶ νὰ φύγῃ.

Σίγουρα, ὁ Κόπιν δὲν εἶχε δῆ κανέναν νὰ πλησιάσῃ στὴν καλύβα. Γιατί ὅμως εἶχε βγῆ ἔξω; Γιατί εἶχαν ἀνάψει τὴ φωτιά, ἀφοῦ ἡ μέρα δὲν ἦταν καὶ τόσο ψυχρὴ; Μήπως τὴν εἶχε ἀνάψει ὁ ἴδιος ὁ Κόπιν, πρὶν ἔρθουν ἐδῶ; Γιατί ὅμως;

Κάτι, κατὶ τρομερὸ καὶ ἀφάνταστο κρυβόταν πίσω ἀπὸ ὄλα αὐτά. Ὁ Κούην τὸ διαισθανόταν

αυτό. "Αν ο Κόπιν είχε αποφασίσει να εξοντώσει έναν άνθρωπο σαν τον Τόνυ Κούην, έπρεπε βέβαια να ενεργήσει έτσι ώστε να μην κινηθεί καμμιάν ύποψια. Κι' ο Κόπιν ήταν ικανός να έπινοήσει κάτι διαβολικό.

Τά νεύρα του Κούην τεντώνονταν όλο και πιο πολύ. Το μόνο όμως που μπορούσε ήταν να κάθεται στην πολυθρόνα του και να ύποκρίνεται τον τυφλό. Ο Κόπιν μπορεί να παρακολουθούσε τις κινήσεις του από καμμιά γαραμάδα κι' αν καταλάβαινε ότι δέν ήταν τυφλός, ήταν όριστικά χαμένος.

Ποτέ άλλοτε δέν είχε ξαναβρεθεί σε τόσο δύσκολη θέση. Ο Τόνυ Κούην ένοιωθε κιόλας ρίγη τρόμου να διατρέχουν τη σπονδυλική του στήλη. Θα άισθανόταν καλύτερα, αν είχε και μιá δλόκληρη συμμορία από άδυσώπητους δολοφόνους. Μά να κάθεται εκεί ακίνητος και να περιμένη μη ξέροντας πότε και πώς θα όρμηση επάνω του ο Θάνατος, ήταν κάτι που τσάκιζε τά νεύρα.

Κρύος ιδρώτας φάνηκε στο μέτωπό του. Για μιá στιγμή ήταν έτοιμος να πηδήσει από την πολυθρόνα του, να τρέξει προς την πόρτα, να τη σπάσει και να φύγει χωρίς να νοιαστή για τις συνέπειες. Μά συγκρατήθηκε. "Ίσως από στιγμή σε στιγμή να έρχόταν ο Σίλκ. Η Κάρολ θα τον είχε ειδοποιήσει και ο Σίλκ δέν θ' άργούσε να ανακαλύψει ποιά κατεύθυνσι είχε πάρει ο Κούην με τον Κόπιν.

ΑΦΝΙΚΑ ο Κούην άνασκήρτησε. Το αύτι του είχε συλλάβει έναν έλαφρο ήχο έξω από την καλύβα. Κάποιος περπατούσε απέξω. Κάποιος που δέν ήθελε να τον άκούσουν.

Ο Κούην γύρισε άποτομα την πολυθρόνα του έτσι, ώστε να αντίκρψει τά τρία παράθυρα της καλύβας. Η ράχη ήταν τώρα στραμμένη προς το τζάκι.

Άπό τις γαραμάδες των παραθύρων έμπαιναν άκτινές φωτός.

Σε μιá στιγμή μιá από τις άκτινές αυτές χάθηκε. "Ένα μάτι είχε κολλήσει στη γαραμάδα. Ο Κούην έσφιξε δυνατά το μαστούνι του.

Η άκτινα ξαναφάνηκε. Το μάτι είχε, φαίνεται, άποσυρθεί. Ο Κούην πήρε μιá βαθειάν άνάσα και περίμενε ν' άκούση την πόρτα να τρίξει. Άκουσε πραγματικά ένα τρίξιμο, μα αύτη τη φορά δέν προερχόταν από την πόρτα και έμοιαζε σαν να άνακάτευαν ξερά φασόλια σε μιá λεκάνη.

Κάτι άγγιξε το πόδι του Κούην. Ο Κούην γαμήλωσε το βλέμμα του και είδε έναν τεράστιο... κροταλία να βγαίνει κάτω από την καρέκλα του!

Γύρισε το κεφάλι του προς τά πίσω και είδε άλλους τρεις κροταλίες να βγαίνουν από μιá τρύπα κάτω από το τζάκι!

Ο Κούην έβρεξε τά χείλη του με τη γλώσσα του. "Αν σάλευε, αν κατά τύχη πατούσε κανένα από τά τρομερά αυτά έρπετά, θα τον δάγκωναν. Και βέβαια, κανείς δέν θα κατηγορούσε τον Κόπιν για τον θάνατό του.

Ο Κούην σκέφθηκε τότε ότι ίσως ο Κούην είχε μαζέψει τά φίδια (ήταν ακόμα ή εποχή της χειμερινής νάρκης τους) και τά είχε βάσει κοντά στο τζάκι για να συνέλθουν με τη ζέστη και να του έπιτεθούν, ή είχε τυχαία άνακαλύψει ότι το τζάκι της καλύβας ήταν φωλιά κροταλιών και είχε παρασύρει τον Κούην εκεί μέσα για να τον δολοφονήσει άκίνδυνα.

"Ένα ακόμα έρπετό βγήκε άπό την τρύπα. Πέντε κροταλίες! Δέν μπορούσε να πηδήσει προς την πόρτα, γιατί αύτό θα ξυπνούσε σίγουρα τά πεινασμένα και μισοαρκωμένα φίδια και θα προκαλούσε την επίθεσί τους. "Έξ άλλου ή πόρτα ήταν κλειδωμένη. Ο Κούην δέν μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο παρά να κάθεται εκεί ακίνητος και να προσεύχεται...

Μέσα στον τρόπο του, ο Κούην δέν ξεγνοούσε και τον άλλο κιν-

δυνο πού τόν άπειλούσε, τόν άνθρωπο πού περιφερόταν γύρω άπό τήν καλύβα κρυφοκυττάζοντας άπό τά παράθυρα.

"Αν ό άνθρωπος αυτός ήταν ό Κόπιν, βλέποντας ότι ό Κούην έμεινε άκίνητος άποφεύγοντας έτσι τά δαγκώματα τών έρπετων, θά προσπαθούσε νά έξοργήση τούς κροταλίες με θόρυβο ή πετώντας κανένα αντικείμενο.

"Ένα γρατζούνισμα άκούστηκε στό παράθυρο πού βρισκόταν πρός τ' άριστερά του...

ΕΙΔΕ τότε ένα ξύλο νά γώνεται ανάμεσα στό δυό παραθυρόφυλλα σάν μοχλός και νά τά παραμερίζη σιγά - σιγά. Αυτό ήταν. Ό Κόπιν θά άνοιγε τό παράθυρο και θά πετούσε πέτρες στό έρπετά, πού τρομαγμένα θά δάγκωναν ό,τι έβρισκαν μπροστά τους.

"Ό Κούην έσφιεζε τά δόντια του. "Έβλεπε ότι έπρεπε πιά νά πάψη νά ύποκρίνεται τόν τυφλό. Κι' αν άναγκαζόταν νά άποκαλυφθή και αν ό Κόπιν δέν ήταν κερανοβόλα γοργός ό σερίφης Φόλοσοι θά έβρισκε ένα κτώμα ενός κακούργου με ένα κομμάτι μαύρον λευκοπλάστη κολλημένο στό μέτωπό του. Αυτό ήταν τό σημάδι τής Νυχτερίδας, πού βρισκόταν κολλημένο στό μέτωπο κάθε ανθρώπου πού ή Νυχτερίδα άναγκαζόταν νά σκοτώση!

Κι' όμως ή Νυχτερίδα δέν ήθελε νά σκοτώση αυτό τόν δολοφόνο, πού του είχε στήσει μιά τόσο διαβολική παγίδα. Γιατί ό Κόπιν ίσως ήταν πιδ πολύτιμος ως ζωντανός παρά ως νεκρός.

Άκίνητος, σιωπηλός, με τά δόντια σφιγμένα και τίς φλέβες φουσκωμένες, ό Τόνυ Κούην περίμενε, περίμενε. Και τά μάτια του, πού δέν είχαν χάσει τή νευρική τους έκφραση, παρακολουθούσαν τά έρπετά πού σάλευαν άργά όλόνυρά του...

ΡΑΝΤΕΒΟΡ ΜΕ ΣΦΑΙΡΕΣ

Ο ΠΑΡΑΘΥΡΟ έτριξε περισσότερο και ό ξύλινος μοχλός γώθηκε πιδ βαθειά ανάμεσα στό παραθυρόφυλλα. Ό Κούην άποφάσισε νά τά παίξη όλα για όλα.

— Κάποιος είναι έξω!, φώναξε. Είμαι τυφλός. Χρειάζομαι βοήθεια! Είμαι, νομίζω, κροταλίες όλόγυρά μου. Τούς άκουσα και τούς άγγιξα. Παρακαλώ, προσπαθήστε ν' άνοιξετε τήν πόρτα!

— Μείνετε άκίνητος, Κούην, άπήντησε ένα ψιθύρισμα. Είδα κι' έγώ τά έρπετά. Πρέπει νά δράσωμε κερανοβόλα. Άκούστε με προσεκτικά. Όταν δώ τά έρπετά νά ξεμακραίνουν άπό τήν πολυθρόνα σας, θά φωνάξω.

— Καλά, είπε ό Κούην. Τί πρέπει νά κάνω;

— Δέν έξρω τί μπορεί νά κάνει ένας τυφλός, Κούην, μά πρέπει νά κάνετε ό,τι σας πώ. Η ζωή σας έξαρτάται άπό αυτό. Όταν φωνάξω, άνεβήτε στην πολυθρόνα σας και κρατήστε τήν ίσορροπία σας. Κινηθήτε όσο πιδ γοργά μπορείτε, άλλα και προσεκτικά. "Αν πέσετε, είστε χαμένος.

— Ποιός είστε; ρώτησε ό Κούην.

— Δέν έχει σημασία αυτό. Έτοιμαστήτε. "Ένας μόνο κροταλίας βρίσκεται τώρα κοντά στό πόδια σας... Φεύγει... Έτοιμος; Έμπρός!

"Ό Κούην σηκώθηκε, γύρισε κι' έβαλε τό ένα του πόδι επάνω στην πολυθρόνα. Στηρίχθηκε στό μπαστούνι του με τό δεξί του χέρι και άρπαξε τή ράχη τής πολυθρόνας με τό άριστερό. Μιά στιγμή άργότερα βρισκόταν όρθιος επάνω στην πολυθρόνα.

"Άκουσε μιά μικρή κραυγή γαράς άπ' έξω και τόν ήχο ποδιών πού έτρεγαν πρός τήν πόρτα. "Ένας πυροβολισμός άντήχησε, έπειτα άλλοι δυό και ή κλειδαριά έσπασε. Η πόρτα άνοιξε διάπλατα.

Στό κατώφλι στεκόταν ὁ Μπέρτ Στόνταρντ μὲ ἕνα περιστροφὸ στοὺ γέρι. Ἐρριξε μιὰ ματιά στον Κούην πού δὲν φανέρωσε κανένα σημάδι ἀναγνωρίσεως. Ἐπειτα τὸ περιστροφὸ νὰ μῆλωσε καὶ ξέσασε φλόγα. Ἐνας ἀπὸ τοὺς κροταλίες σαρτάρησε κι' ἔμεινε νεκρός.

— Τώρα!, οὐρλιασε ὁ Στόνταρντ. Κατεβῆτε! Γυρίστε λίγο ἀριστερὰ καὶ προωρῆστε πρὸς τὸν ἦνο τῆς φωνῆς μου! Ναι. Ἔτσι! Γοῆγοσα!

Ὁ Κούην κατέβηκε ἀπὸ τὴν πολυθρόνα, γύρισε πρὸς τὰ ἀριστερὰ, σάλεψε τὸ μπαστούνι του ἐμπρὸς του, σκόνταξε στὸ κατώφλι καὶ βγήκε!

Τῆς ΞΑΚΟΛ Ο ΥΘ Η-
ΣΕ νὰ προωρῆ. Μὲ ἐκπληξι εἶδε τὸν Στόνταρντ νὰ γυρίζει καὶ νὰ φεύγῃ τρέγοντας. Ὁ Κούην τοῦ φώναξε νὰ σταθῇ, μὰ αὐτὸς δὲν ἀπήντησε. Ἦταν φανερό ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἀναγνωρισθῇ.

Καὶ τότε ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του. Ἦταν ὁ Σίλκ, πού ἐργάταν τρέγοντας.

— Ἡ Κάρολ μὲ εἰδοποίησε!, εἶπε λαχανιασμένος. Δὲν ἤξερε ὅμως πρὸς ποιά κατεύθυνσι εἶχατε τραβήξει. Ρώτησα... Μὰ... τί σὰς συνέβη; Εἶστε γλωμὸς σὰν νεκρός.

— Σὰν νεκρός; γρύλλισε ὁ Κούην. Σίλκ, ἔφθασα τόσο κοντὰ στοὺς νεκρούς, ὥστε γέρασα κατὰ δέκα τοῦλάχιστον χρόνια. Ὁ Κόπιν μὲ κλείδωσε σὲ μιὰ καλύβα μὲ κροταλίες. Μὲ ἔσωσε ὁ Στόνταρντ...

— Ὁ Στόνταρντ!, φώναξε ὁ Σίλκ. Μὰ... ἦταν μαζί μου στὴν ἀμμουδιά. Σὲ μιὰ στιγμή γύρισα πρὸς τὸ μέρος του, μὰ εἶχε ἔξαφανισθῇ!

— Μὲ εἶδε νὰ φεύγω μὲ τὸν Κόπιν. Σίλκ... Περπάτα πιὸ γρήγορα! Ὅταν πλησιάσωμε στοὺ ξενοδογεῖο, τρέξε ἐσὺ πρώτος νὰ μοῦ ἐτοιμάσης ἕνα γερὸ ποτό...

...Στὴν ἀπέναντι ὄχθη τῆς λίμνης, ὁ Μπάτς Ὁ' Λήρου ἔκανε συγγένε ἐπισκέψεις στοὺ δωμάτιο του.

Περίμενε ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ τὸν πάρη στοὺ τηλεφῶνο ὁ Κούην.

Ὁ Μπάτς ἦταν κῆπως στενογωρημένος, γιατί εἶχε προσέξει τὴν ἀπουσία τοῦ Κόπιν καὶ δὲν μπορούσε νὰ ξερῇ τί ἀκριβῶς συνέβαινε.

Μὰ κι' ἕνα ἄλλο πρᾶγμα τὸν ἔβαζε σὲ σκέψεις. Στὸ διάστημα τῆς νύχτας πέντε ἄνθρωποι εἶγαν νοικιάσει δωμάτια στοὺ ξενοδογεῖο του. Μολονότι ὁ Μπάτς δὲν γνώριζε κανέναν ἀπ' αὐτούς, ἀνεγνώρισε ὅμως τοὺς τύπους πού ἀντιπροσώπευαν. Ἦσαν ὅλοι μπράβοι, στρατειολημέτες ἀπὸ τὸν ὑπόκοσμο κάποιος μεγάλης πόλεως.

Ὅταν ὁ Μπάτς προσπάθησε νὰ κάνῃ γνωριμία μὲ ἕναν ἀπ' αὐτούς, ἡ ὑποδοχὴ δὲν ἦταν καθόλου εὐγενική.

Εἶχε σκοτεινιάσει, ὅταν ὁ Μπάτς ἐπισκέφθηκε καὶ πάλι τὸ δωμάτιό του. Τὸ φωτάκι στοὺ τηλεφῶνο του ἦταν ἀναμμένο, δειγνόμενος ὅτι ὁ Κούην προσπαθεῖσε νὰ ἔρθῃ σὲ ἐπαφὴ μαζί του.

— Ὁ Σίλκ κι' ἐγώ, ἄκουσε τὴ φωνὴ τοῦ Κούην βρισκόμαστε αὐτὴ τὴ στιγμή ἐπάνω στὴ βενζινακάτο πού ἐγὼ νοικιάσει. Ἐχομε φθάσει στὴ μέση τῆς λίμνης. Ὁ φίλος σου ὁ Κόπιν ἀποπειράθηκε νὰ μὲ δολοφονήσῃ τὸ ἀπόγευμα. Τὸν εἶδες καθόλου τελευταῖα;

Ο ΜΠΑΤΣ ἀγρίεψε.

— Δὲν τὸν εἶδα καθόλου, μὰ δότε μοι ἐντολὴ καὶ τοῦ σπάζω τὸ κεφάλι σὰν καρύδι μόλις τὸν ἀντικρύσω, μούγγρισε.

— Δὲν ἤρθε ἀκόμα ἡ ὥρα, Μπάτς. Τίποτα νεώτερο;

— Πέντε ἀλῆτες ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους ἐδῶ. Ὑποψιάζομαι ὅτι δουλεύουν γιὰ τὸν Κόπιν, ἀν καὶ δὲν εἶμαι βέβαιος. Εἶναι ὅλοι τους ἕνας κι' ἕνας.

— Χμ!, μουρμούρισε ὁ Κούην. Ὁ πατέρας τοῦ μωροῦ θὰ ἔρθῃ αὔριο ἐδῶ μὲ τὰ λύτρα. Ἄν ὁ Κόπιν εἶναι ὁ ἀπαγωγέας, τοὺς μάζεψε ὅλους αὐτούς γιὰ ἐνίσχυσι. Παρακολούθησε τοῦ Μπάτς.

Ένας μαύρος λευκοπλάστης σε σχήμα νυχτερίδας ήταν κολλημένος στο μέτωπο του γκάγκστερ.

Θέλω να μου τους περιγράψης λεπτομερώς. Πρέπει να συναντηθούμε σε λίγο.

—Όποτε θέλετε, είπε ο Μπάτς. Όσο για τους πέντε φίλους, μπορώ να τους περιποιηθώ έτσι, ποί-

νά τους αναγνωρίση και ένα παιδάκι.

—Όχι ακόμα, Μπάτς. Θά έρθη ή ώρα. Άκουσέ με τώρα. Στη νότια όγθη της λίμνης υπάρχει ένα περίπτερο που τό χρησιμο-

ποιούν δι' έκδρομείς. Θά εἶσαι ἐκεῖ σέ δυό ὧρες ἀκριβῶς. Καλή ἀνάμωσι.

Ὁ Μπάτς ἄφησε τό ἀκουστικό καί ἔκραψε τό ἀσύρματο τηλέφωνο. Προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα, μὰ τὴ στιγμή πού ἀγγίξε τό πόμολο, κάποιοι μετακινήθηκε ἀπέξω. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς πέντε νεοφερμένους στεκόταν στὸ κεφαλόσκαλο, ἀνάβοντας ἀθῶα ἕνα τσιγάρο.

Ὁ Μπάτς σκέφθηκε γιὰ μιὰ στιγμή νὰ κάνῃ τὸν ἀνθρώπο αὐτὸν ἀνίκανο νὰ μεταδώσῃ στοὺς ἄλλους ὅτι εἶχε ἀκούσει τὸν Μπάτς νὰ μιλάῃ μόνος του δυνατά. Μὰ θυμήθηκε τὶς διαταγὰς τοῦ Κούην καί συγκρατήθηκε.

Ὁ Μπάτς δειπνῆσε, ἔχοντας διαρκῶς τὴν ἐντύπωσι ὅτι τὸν κατασκόπευαν. Σὲ κάθε στιγμή ἕνας ἀπὸ τοὺς πέντε μπράβους βρισκόταν κοντὰ του.

Ὁ Κόπιν δὲν ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του παρὰ μόνον κατὰ τὶς ἐννεά — μιῆ ὥρα πρὶν ἀπὸ τὸ ραντεβού τοῦ Μπάτς μὲ τὸν Κούην — καί τὸ πρόσωπό του ἦταν ἡ προσωποποίηση τῆς λύσσης.

Ὁ Μπάτς βῆκε ἀπὸ τὸ ξενοδογεῖο καί ἀρχισε νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ σημεῖο τοῦ ραντεβού του. Ὅταν ξεμάκρυνε ἀπὸ τὸ ξενοδογεῖο, ἀρχισε νὰ περπατᾷ πὺ γρήγορα, μὰ μὴ ἔχοντας μάτια σὰν τῆς Νυχτερίδας σὲ λίγο ἀναγκάσθηκε νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ταχύτητά του. Τὸ σκοτάδι ἦταν γεροπιαστό...

ΜΑΚΡΥΑ κλωνάρια κισσῶν, πού κρέμονταν ἀπὸ τὰ δέντρα, γυλοῦσαν πού καί πού τὸν Μπάτς στὸ πρόσωπο καί τὸν ἔκαναν νὰ ἀνασκιρτᾷ ἀπὸ φόβο. Στὸν οὐρανὸ δὲν ἔλαμπε τὸ φεγγάρι καί κανένα ἄστρο δὲν φαίνόταν. Τὰ σύννεφα ἦσαν χαμηλά καί βαρειά καί κάπου πολὺ μακριὰ ἀκούγονταν βροντές. Ἦταν μιὰ νύχτα κατάλληλη γιὰ παγίδα.

Ξαφνικά ὁ Μπάτς σταμάτησε κί' ἔμεινε ἀσάλευτος. Κάποιο ξερόκλαδο ἔτριξε πίσω του. Τὸν παρακολουθοῦσαν! Μούγγρισε

καί συνέγισε τὸν δρόμο του. Δὲν τοὺς φοβόταν τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς. Τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τρομάξῃ τὸν Μπάτς περισσότερο ἀπὸ μιὰ στιγμή, μὰ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν μιὰ ἐνδεχόμενη ἀπειλή ἐναντίον τῆς Νυχτερίδας.

Τὸ περίπτερο ὅπου θά συναντιόταν μὲ τὴ Νυχτερίδα θαμποφάνηκε μέσα στὸ σκοτάδι. Ἦταν εὐκόλο νὰ τὸ περικυκλώσῃ, κανεὶς, κί' ἂν ὁ Μπάτς κί' ἡ Νυχτερίδα παγιδεύονταν ἐκεῖ μέσα, θά βρισκόταν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι.

Ὁ Μπάτς ἄρπαξε ἕνα κλαδί μὲ τὸ τεράστιο γέρι του καί τὸ τράβηξε τσακίζοντάς το. Ὁ ἦχος τοῦ ἀντήγησε μέσα στὴ νύχτα σὰν πιστολιά. Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ περιπτέρου ἀκούστηκε ἕνα σιγανὸ σφύριγμα. Ἡ Νυχτερίδα εἶχε ἀκούσει. Μὰ ἴσως ἦταν κίόλας ἀργά. Ἴσως οἱ γκάκστερς εἶχαν κίόλας περικυκλώσει τὸ περίπτερο. Τί νὰ ἔκανε ὁ Μπάτς; Ἄν ἔτρεχε πρὸς τὸ περίπτερο, τὰ πράγματα θά γίνονταν χειρότερα. Ἄν φώναζε, κινδύνευε νὰ τὸν σκοτώσουν σὰν κοτσόφι.

Ἄκουσε βήματα νὰ πλησιάζουν. Τότε ὁ Μπάτς ἀνοίξε τὸ στόμα του καί ἄφησε ἕνα μούγγρισμα πού πλημμύρισε τὴ νύχτα.

— Προσοχή! Μὰς περικυκλώνουν! Φύγε!

Τὴν ἴδια στιγμή ἕνα περιστροφὸ γάβγισε. Ἡ σφαῖρα πέρασε σφυρίζοντας δίπλα στὸν Μπάτς, πού ἔπεσε ἀμέσως μπρούμυτα. Κί' ἄλλες σφαῖρες ἔσκιαν τὸ σκοτάδι, προσπαθώντας νὰ τὸν βροῦν καί τέλος ἕνα ἠλεκτρικὸ φανάρι ἔλαμψε.

Βρισκόταν τώρα τρία χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὰ ξενοδογεῖα μέσα σ' ἕνα πικνόφυτο ἀγριο δάσος. Ὁ Μπάτς δὲν ἤξερε ἂν ἡ Νυχτερίδα εἶχε μπορέσει νὰ ξεφύγῃ. Ἴσως βρισκόταν ἀκόμα στὸ περίπτερο ἢ κάπου ἄλλοῦ ἐκεῖ κοντὰ. Δὲν θά ἄφηνε ποτὲ μόνον του τὸν Μπάτς σὲ τέτοιον κίνδυνο.

Μιὰ δέσμη ἀκτίνων ἔσκισε τὸ σκοτάδι καί πέρασε ἕνα μέτρ

κοντά στο μέρος όπου ήταν ξαπλωμένος ο Μπάτς. Ο άνθρωπος που κρατούσε το φανάρι πλησίαζε. Δεν φρόντιζαν τώρα να κρύψουν την παρουσία τους...

**ΕΝΑ ΠΤΩΜΑ
ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ**

ΡΟΣΕΚΤΙΚΑ, άργά, ο Μπάτς άνασηκώθηκε με τις παλάμες άκουμπισμένες στο γώμα και με τά γόνατα ύψωμένα, έτοιμος νά τιναχτή σαν αϊλουρος. Ο άνθρωπος με τó φανάρι έρχόταν όλο και πιό κοντά. "Όχι μακρυνά, πίσω του, έρχονταν οι άλλοι.

"Όταν έφτασε σέ άπόστασι πέντε ως έξη μέτρων, ό Μπάτς πήδησε. "Ο άλλος τόν άκουσε και δοκίμασε νά γυριση, μά ήταν πιά άργά. Δοκίμασε νά φωνάξη, μά σιδερένια δάχτυλα τόν άρπαξαν από τόν λαϊμό πνίγοντάς τον.

Τό άλλο χέρι τού Μπάτς τύλιξε τή μέση τού ανθρώπου και τόν σήκωσε ψηλά, επάνω από τó έδαφος, όπου μπορούσε νά κλωτσά και νά σπαρταρά γωρίς νά κάνη κανέναν θόρυβο. "Όταν τó σώμα του έπαψε πιά νά σαλεύη, ό Μπάτς τó άκούμπησε άπαλά γάμα.

Τό φανάρι είχε σβήσει. "Ο Μπάτς άνασήκωσε τó κεφάλι τού άναίσθητου ανθρώπου, έσφίξε τήν τεράστια γροθιά του, άγγιξε μ' αυτή τó σαγόνι τού μπράβου, τήν τράβηξε πίσω και έδωσε ένα από τά τρομερά γυσιήματα, γιά τά όποια ό Μπάτς ήταν διασημος. "Ο άνθρωπος αυτός θά ήταν εκτός μάχης γιά πολύ, πολύν καιρό...

"Ο Μπάτς τόν έσπρωξε και τόν έγωσε κάτω από ένα θάμνο. "Επειτα στερέωσε τó φανάρι σ' ένα κλαδί, γιά νά μπορέση νά βρη άργότερα τó σώμα, και ξεμάκρυνε όσο πιό άθόρυβα μπορούσε.

"Ένας πυροβολισμός- άκούστηκε από κάπου πρós τά δεξιά καμιά τέτρακσαριά μέτρα μακρυνά, Δυό άλλοι πυροβολισμοί

άντήγησαν και μία κραυγή πόνου. "Ο Μπάτς δάγκωσε τά χείλη του. "Έξακολούθησε τήν πορεία του πρós τó περιπτερο. "Η Νυχτερίδα έπρεπε νά βρισκόταν κάπου κοντά.

Οί κακούργοι έφαγαν ακόμα μέσα στο σκοτάδι, μά κανέναν τους δέν τολμούσε πιά νά χρησιμοποίηση φανάρι. Αυτό έκανε τόν Μπάτς νά αισθανθή πιό άνετα. "Ήξερε ότι ή Νυχτερίδα, αν ζούσε ακόμα, μπορούσε νά δη καθαρά μέσα στο σκοτάδι και νά δράση με εύκηνσία.

"Ο Μπάτς έφθασε σέ άπόστασι πέντε μέτρων από τó περιπτερο. Είδε κάτι σκοτεινό ξαπλωμένο μπροστά στο περιπτερο και ή καρδιά του γτόπησε δυνατά. Χωρίς νά σκεφθή ότι κινδύνευε νά τόν πυροβολήσουν οι γκάκωτερες έτρεξε πρós τά εκεί. "Ήταν άνθρωπος και φαινόταν νεκρός. "Ο Μπάτς άναψε ένα σπύρτο, τó γαμήλωσε και γύρισε πρós τά επάνω τó κεφάλι τού ανθρώπου.

ΉΤΑΝ ένας από τους πέντε γκάκωτερες. "Ένας μαύρος λευκοπλάστης σέ σχήμα νυχτερίδας ήταν κολλημένος στο μέτωπό του. "Ο Μπάτς άφησε μία κραυγή γαρῶς.

Δυό περίστροφα άντήγησαν μέσα στην ήσυχία. "Άφησε τó σπύρτο νά πέση και άπομακρύνθηκε γοργά. Στά περίστροφα άπήντησαν οι πιό δυνατές έκκυρσοκροτήσεις τού περιστρόφου τής Νυχτερίδας. "Ακούστηκαν γοργά βήματα και έπειτα από λίγες στιγμές ή νύχτα είχε ξαναβρη τή γαλήνη της.

"Ένα χέρι άγγιξε τόν ώμο τού Μπάτς κι' αυτός στριφογύρισε με τά χέρια άνοιγτά έτοιμα νά κλείσουν σέ θανάσιμο άγκάλιασμα. Μά πρην δράσουν τά χέρια του έπεσαν άδρανη. Μπροστά του στεκόταν ή Νυχτερίδα.

— "Έφυγαν, είπε ή Νυχτερίδα. "Ένας άπ' αυτούς κατώρθωσε νά με πλησιάση έρποντας και βρέθηκα και πάλι φάτσα με φάτσα με τόν θάνατο γιά δεύτερη φο-

ρά απόψε. Ἀναγκάστηκα νὰ τὸν σκοτώσω.

—Ναί, ξέρω, εἶπε ὁ Μπάτσ. "Ἐβαλα κι' ἐγὼ ἕναν στὸ χέρι. Δὲν ἤγγε ἀσκημα ἢ βραδυά. Ἦσαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κόπιν. Νομίζω ὅτι ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μὲ ἄκουσε νὰ μιλῶ στὸ ἀσύρματο τηλέφωνο. Μὲ πῆραν ἀπὸ πίσω, μὰ τὸ ἤξερα.

Ἡ Νυχτερίδα ἐκάγγασε.

— Εἶσαι βλάκας, Μπάτσ, εἶπε, Μὰ τὸ θάρρος σου εἶναι μεγαλειώδες. Ἠξερεις ὅτι σὲ εἶχαν περικυκλώσει ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές κι' ὁμως ἄφησες ἐκεῖνη τὴν προειδοποιητικὴ κραυγὴ. Ἄν δὲν ἄκουγα τὴν κραυγὴ αὐτὴ, θὰ ἤμουν ἴσως γαμένος, γιατί θὰ ἀπέδιδα σ' ἐσένα κάθε ἦχο πού θὰ ἄκουγα. Μείνε τώρα ἐδῶ. Θὰ πάω νὰ δῶ ἂν ἔφυγαν οἱ φίλοι. Ἐπειτα θὰ ρίξω με μιά ματιὰ στὸν νεκρὸ καὶ τὸν ἄλλον, τὸν δικό σου.

Ἡ Νυχτερίδα γύρισε πίσω ἔπειτα ἀπὸ δέκα λεπτά. Οἱ γκάκστερες εἶχαν φύγει. Ἐσκυψε καὶ ἔφαξε τὶς τσέπες τοῦ πτώματος.

— Δὲν ἔπεσες ἔξω, Μπάτσ, εἶπε. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι πολὺ γνωστὸς στὴν ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης. Πρέπει νὰ βιαστούμε. Ἐγομε νὰ κάνωμε μίαν ἐπίσκεψι στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ. Τὴν εἰδοποίησα νὰ κρυφτῆ. Τὸ σπίτι εἶναι ἄδειο.

— Καλά. Μὰ... δὲν θὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀπουσία σας; Δηλαδή ὅτι ὁ Τόνου Κούην δὲν βρίσκεται στὸ ξενοδοχεῖο;

Ἡ Νυχτερίδα γέλασε.

— Αὐτὴ τὴ στιγμή ὁ Τόνου Κούην βρίσκεται στὴ μέση τῆς λίμνης ἐπάνω σὲ μιά βενζινακάτο. Ἄν πλησιάση κανεὶς, θὰ πιστέψῃ ὅτι ὁ Τόνου Κούην βρίσκεται πραγματικά ἐκεῖ. Ὁ Σιλκ ντυμένος μὲ τὰ ρούχα μου εἶναι καθισμένος στὸ κατάστρωμα. Ἐγὼ ἦρθα ὡς ἐδῶ μὲ μιά βαρκούλα. Δὲν ὑπάρχει φόβος.

— Τί θὰ γίνῃ μὲ τὸν φιλαράκο πού ἔκρυφα μέσα στὸ θάμνο; Ἴσως μπορεῖ πιά τώρα νὰ μιλήσῃ.

— Ἄς πᾶμε νὰ τὸν βροῦμε. Ὁ δὴγησέ με, Μπάτσ.

Τὸ φανάρι ἦταν ἀκόμα κρεμασμένο ἀπὸ τὸ κλαδί, μὰ ὁ ἄνθρωπος εἶχε ἐξαφανιστῆ.

— Θὰ τὸν βρῆκαν καὶ τὸν πῆραν μαζί τούς εἶπε ἡ Νυχτερίδα. Ἐκτὸς ἂν μπόρεσε νὰ φύγῃ μόνος του.

— Πιστέψτετέ με, εἶπε προσβεβλημένος ὁ Μπάτσ, δὲν ἔφυγε μόνος του.

ΠΡΟΦΘΑΣΑΝ στὸ κρημο καὶ κατασκότεινο σπίτι τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ. Ὁ Μπάτσ στάθηκε ἀπέξω ἔτοιμος νὰ ριχτῆ ἐναντίον ὁποιοῦδήποτε τολμοῦσε νὰ πλησιάσῃ. Ἡ Νυχτερίδα παραβίασε τὴν πίσω πόρτα καὶ μπῆκε μέσα.

Βρῆκε τὸ δωμάτιο τῆς νεκρῆς καὶ τὸ ἔψαξε ἐξονυχιστικά. Σ' ἐνα μικρὸ γραφεῖο ἀνακάλυψε τὸ ἡμερολόγιο τῆς Μάρθας. Γεμάτος ἐλίπιδες κάθισε καὶ ἄργισε νὰ τὸ ξεφυλλίσῃ. Μὰ δὲν βρῆκε τίποτα ἀξιόλογο στὶς σελίδες του.

Ἦταν φανερὸ ὅτι ἡ Μάρθα εἶχε ἐρωτευθῆ τὸν ὑπῆρτη τοῦ Χάρριγκτον. Τὸ ὄνομα τοῦ Λίντον ἦταν ἐκεῖ μέσα γραμμένο πολλές φορές.

Ἡ Νυχτερίδα ἔκλεισε τὸ ἡμερολόγιο καὶ ἔμεινε ἀκίνητος μέσα στὸ σκοτάδι, βυθισμένος σὲ σκέψεις. Πέρασε ἀρκετὴ ὥρα ἔτσι. Τέλος ἡ Νυχτερίδα ἀνοίξε πάλι τὸ ἡμερολόγιο καὶ τὸ ξανα

διάβασε. Μουρμούρισε κάτι, έγραψε το ημερολόγιο στην τσέπη του και βγήκε έξω.

— "Ίσως βρήκα κάτι, ίσως όχι, είπε στον Μπάτς. Πάντως τελειώσαμε γι' απόψε. Γύρισε πίσω στο δωμάτιό σου. "Αν συμβή τίποτα άλλο, θά σου τηλεφωνήσω. "Αν στο μεταξύ σου πήραν το ασύρματο τηλεφώνω σου, έλα στο ξενοδοχείο μου και κάνε μερικές βόλτες. Βλέποντάς σε θά καταλάβω τί έχει συμβή.

Χωρίστηκαν στην όχθη της λίμνης. Η Νυχτερίδα μπήκε σε μία βαρκούλα που ήταν τραβηγμένη στην άμμουδιά και προώρησε κωπηλατώντας προς τó κέντρο της λίμνης. Τά μάτια της Νυχτερίδας έψαχναν τά σκοτεινά νερά, ώπου ανακάλυψαν τή βενζινάκατο.

Ξαφνικά ή Νυχτερίδα ύψωσε γοργά τά κουπιά. "Ένα αντικείμενο έπλεε επάνω στα νερά. Τήν επόμενη στιγμή τó αντικείμενο αυτό γτύπησε επάνω στο σκάφος της βάρκας. Η Νυχτερίδα άπλωσε τó γέρι, άρπαξε γερά έναν γιακά και τράβηξε έξω από τó νερό ένα πτώμα. Γύρισε τó πρόσωπο τού πτώματος προς τά έπανω.

"Ήταν ó Μώρν Κόπιν!

"Ο λαϊμός του είχε ολοφάνερα ίγνη στραγγαλισμού! Τόν είγαν δολοφονήσει πριν τόν ρίξουν στη λίμνη! Η Νυχτερίδα άφησε τó πτώμα νά ξαναπέση από νερό. Δέν μπορούσε νά αναφέρη τήν ανακάλυψη τού πτώματος αυτού στην αστυνομία. Ήταν πάντως άρκετό νά ξέρη ότι ó Κόπιν ήταν νεκρός και ότι οι ύποψίες πώς αυτός ήταν ó άπαγωγεύς είχαν διαλυθή...

ΠΟΡΓΑ ή Νυχτερίδα κωπηλάτησε προς τή βενζινάκατο. Σφύριξε ελαφρά και πήδησε στο κατάστρωμα. Έβγαλε τά ρούχα της Νυχτερίδας, φόρεσε τó πανταλόνι του και τó σπόρ πουκάμισό του και έγινε πάλι Τόνυ Κούην. Καθώς ντυνόταν, διηνόταν στον Σίλκ όσα είχαν συμβή.

— "Άκουσα τούς πυροβολι-

σμούς, είπε ó Σίλκ. Ή άγωνία μου ήταν μεγάλη.

— Βγάλε τó ασύρματο τηλεφώνω, διέταξε ó Κούην. Ό Μπάτς θά έχη, φαντάζομαι, γυρίσει στο δωμάτιό του. Θέλω νά τού μιλήσω γιά τόν Κόπιν.

"Ο Κούην περίμενε είκοσι λεπτά πριν άκούση τή φωνή τού Μπάτς.

— Είδες καλά τó πρόσωπο τού ανθρώπου που άχρηστευσε; Τού ανθρώπου με τó φανάρι; ρώτησε ó Κούην.

— Τόν είδα καλά, άπήντησε ó Μπάτς, στο φώς τού ίδιου του τού φαναριού.

— Περίγραφέ τον, διέταξε ó Κούην. Μήπως ήταν ó Κόπιν;

— Ό Κόπιν; Διάβολε! "Όχι! Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Ό άνθρωπος που ήταν πιδ μεγαλόσωμος και είχε πιδ πλατείς ώμους. Έξ άλλου τόν είδα καλά στο πρόσωπο, όπως σάς είπα.

— Ό Κόπιν είναι νεκρός, έξηγήσε ó Κούην. Κάποιος τόν σκότωσε τήν ώρα που βρισκόμαστε στο σπίτι της Μάρθας Κάνιγκαμ. Ό δολοφόνος έρριξε τó πτώμα στη λίμνη. Ήταν στραγγαλισμένος και είχε ένα γτύπημα στο σαγόνι, ακριβώς όπως έπρεπε νά είναι ó άνθρωπος σου. Φαίνεται ότι ó δολοφόνος βρήκε τόν άνθρωπο που γτύπησε έσύ κι' έπειτα βρήκε τόν Κόπιν και τόν σκότωσε κατά τέτοιο τρόπο, γιά νά νομίσωμε πώς ó άνθρωπος που γτύπησε ήταν ó Κόπιν. "Άκουσε, Μπάτς, Κατέβα στον προθάλαμο τού ξενοδοχείου σου και κύτταξε μήπως κανένας από τούς φίλους που περιποιηθήκαμε άπόψε έχει τά σημάδια τών γτυπημάτων σου. Τηλεφώνήσε μου μέσα σε δεκαπέντε λεπτά. Προγροϋμε τώρα άργά προς τήν προκμαία γιά νά σε δώσωμε καιρό.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΙΓΚ-ΣΦΟΡΝΤ ΦΑΝΕΙ

Ο ΚΟΥΗΝ άφησε τὸ ἀκουστικό, άναψε τὸ τσιμπούκι του καὶ ξάπλωσε σὲ μιάν άναπαυτική πολυθρόνα. Ὁ Σίλκ κάθησε γάμω δίπλα του.

— Σὲ πέντε - δέκα λεπτά βάλε πλῶρη γιὰ τὴν προκυμαία, Σίλκ, εἶπε ὁ Κούην. Πλησιάζομε πρὸς τὸ τέλος, μὰ δὲν μ' άρέσει καθόλου ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον προοδεύομε. Τώρα καταλαβαίνω κάπως τὸν ρόλο πού έπαιξε ὡς τώρα ὁ Κόπιν... Φαίνεται ὅτι ὁ Κόπιν εἶχε άνακαλύψει τὴν άπαγωγή. Κι' ἤρθε ἔδῳ γιὰ νά πλευροκοπήση τοὺς άπαγωγεῖς καὶ νά πάρη αὐτὸς τὰ λύτρα. Θά παρουσιαζόταν αὐτὸς στὸν Κίγκσφορντ ὡς άπαγωγεὺς τοῦ παιδιοῦ του καὶ θά τοῦ ζητοῦσε λύτρα. Τis τελευταῖες μέρες ὁ Κόπιν φοβήθηκε μήπως δὲν τὰ βγάλη πέρα μόνος του καὶ κάλεσε τοὺς πέντε μπράβους πού μοῦ έπετέθησαν πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα. Αὐτὸ ἔξηγει πολλὰ πράγματα καὶ μάλιστα τὸ γιατί ὁ Κόπιν άποπειράθηκε νά δολοφονήση τὸν Τόνυ Κούην.

— Ὁ Κόπιν δὲν σὰς γνώριζε άρκετὰ καλά γιὰ νά φοβηθῆ, εἶπε ὁ Σίλκ. Μὰ οἱ πέντε άνθρωποι πού κάλεσε ἀπὸ τὴ Νέα ὎ρκη σὰς γνώριζαν καλά καὶ τοῦ δήλωσαν, φαίνεται, ὅτι ἐφ' ὅσον εἰσεῖς βρίσκεστε ἐπὶ σκηνῆς, δὲν εἶναι διατεθειμένοι νά δράσουν.

— Ἐταί μὰς μένουν δυὸ ὑποποῖοι, ὁ Χάρριγκτον κι' ὁ Στόνταρντ, εἶπε ὁ Κούην. Μὰ ὁ Χάρριγκτον βρισκόταν μὲ τὴν Κάρολ καὶ ὁ Λίντον βρισκόταν σὸ διαμέρισμα τοῦ κυρίου του, ὅταν μὲ πυροβόλησαν στὸν βάλτο κοντὰ σὸ πτώμα τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ.

— Ὁ Στόνταρντ παρέχει περισσότερες πιθανότητες, εἶπε ὁ Σίλκ. Ἐφθασε σὸ ξενοδογεῖο μετὰ τὴν δολοφονία τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ καὶ τοῦ σωφῆρ πού θά ὠδηγοῦσε τὸν Γκραιύστοουν σὸ άεροδρόμιο. Αὐτὸ ὅμως δὲν ση-

μαίνει ὅτι δὲν βρισκόταν ἔδῳ γύρω σ' ὄλο αὐτὸ τὸ διάστημα.

— Τότε γιατί μὲ ἔσωσε ἀπὸ τοὺς κροταλῆες; ρώτησε ὁ Κούην.

— Μακάρι νά τὸ ἤξερα, νηύλισε ὁ Σίλκ. Ἐχει περιστροφή, μὰς κατασκοπεύει καὶ σὰς σώζει... Περιεργὸς άνθρωπος!

— Μόλις βγοῦμε ἔξω στὴ στεριά, εἶπε ὁ Κούην, πῆγαινε νά τηλεφωνήσης στὸν Μάκ Γκράθ. Ρώτησέ τον τί άνακάλυψε σγετικὰ μὲ τὰ άποτυπώματα τῶν μωρῶν. Παρακάλεσε τον ἔπισης νά φροντίση νά μάθῃ ὅτι μπορεῖση γιὰ τὸ παρελθόν τοῦ Μῶρν Κόπιν. Ξεκίνησε τώρα γιὰ τὴν άκτῆ. Τὸ φωτάκι τοῦ τηλεφώνου άναψε. Ὁ Μπάτς μὲ καλεῖ...

ΠΗΦΩΝΗ ΤΟῦ

Μπάτς άκούστηκε, άμέσως μόλις ὁ Κούην σήκωσε τὸ άκουστικό.

— Τέσσερις ἀπὸ τοὺς μπράβους τοῦ Κόπιν βρίσκονται αὐτῆ τῆ στιγμῆ σὸ μπάρ τοῦ ξενοδογεῖο μου. Ἐνας ἀπὸ τοὺς φίλους δυσκολεύεται κάπως νά πῆ νά οὔσκει του. Τὸ σαγόνι του εἶναι πρησμένο καὶ μὲ δυσκολία μπορεῖ ν' άνοιξῆ τὸ στόμα του. Εἶμαι σίγουρος ὅτι εἶναι αὐτὸς πού γτύπησα. Γερὸ τομάρι, ἀφοῦ μπόρεσε καὶ σηκώθηκε τόσο γρήγορα.

— Μείνε μαζί τους, διέταξε ὁ Κούην. Ἄν δὲν κινηθοῦν, άφησέ τους ἡσυχους πρὸς τὸ παρόν. Ἄν προσπαθήση κανεὶς νά ἔρθῃ σ' ἐπαφῆ μαζί τους, άρπάζέ τον. Προσοχῆ ὅμως! Μὴν ξεχνᾶς ὅτι δὲν μποροῦσε νά θυσιάσωμε τὴ ζωῆ τοῦ παιδιοῦ γιὰ νά πιάσωμε τοὺς κακούργους...

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα, ὅταν ὁ Σίλκ γύρισε ἀπὸ τὴν πόλι μὲ νέα ἀπὸ τὸν Μάκ Γκράθ. Ὁ Σίλκ κλείδωσε τὴν πόρτα καὶ πλησίασε σὸ παράθυρο, ὅπου καθόταν περιμένοντας ὁ Κούην.

Μίλησε σιγανά:

— Ὁ Μάκ Γκράθ ἔστειλε άεροπορικῶς άνθρώπους στὴ κλινικῆ ὅπου γεννήθηκαν τὰ τρία παιδιά. Ἐκαναν άύστηρὸ ἔλεγγο τῶν άποτυπωμάτων τῶν γεωῶν καὶ τῶν ποδιῶν τῶν παιδιῶν:

— "Αί, Έκανε ο Κούην. Λοιπόν; Τίνος παιδιοῦ τὰ ἀποτυπώματα δὲν ταιριάζουν; Αυτό θά εἶναι τὸ παιδί τοῦ Κίγκσφορντ. Μποροῦμε νὰ τὸ ἀπαγάγωμε ἀπὸ τοὺς ἀπαγωγεῖς ξέροντας ὅτι...

Ὁ Σίλκ μούγγρισε μὲ λύσσα.

— "Ὅλα ταιριάζουν δυστυχῶς! Καὶ τὰ τρία παιδιά γεννήθηκαν στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Οἱ γονεῖς τους εἶναι πραγματικοὶ γονεῖς τους. Ὁ Μάκ Γκράθ εἶπε ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ συνέβη κανένα λάθος, ἐκτός ἀν τὸ λάθος αὐτὸ ἔγινε ἐδῶ ἀπὸ ἐμᾶς.

— Θέλεις νὰ πῆς ὅτι ἡ ἀδελφή τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ συνεργάζεται μὲ τοὺς ἀπαγωγεῖς καὶ ὅτι μᾶς ἔδωσε πλαστὰ ἀποτυπώματα; "Ὁχι, Σίλκ. "Ὁχι, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι σωστὸ αὐτό. Εἶγα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἰδέα ὅτι οἱ ἀπαγωγεῖς εἶναι ἀρκετὰ ἔξυπνοι γιὰ νὰ μὴ φέρουν ἐδῶ τὸ παιδί τόσο ἀνοιχτὰ καὶ τόσο προκλητικά.

— Τότε τὰ τρία παιδιά ποὺ βρίσκονται ἐδῶ, τὰ ἔφεραν ἐδῶ στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ γιὰ νὰ καμουφλάρουν καὶ νὰ μεπιδέψουν τὴν ὅλη ὑπόθεσι; ρώτησε ὁ Σίλκ.

— Ναι. Οἱ γονεῖς τῶν δυὸ παιδιῶν κέρδισαν σ' ἕναν διαγωνισμό ἕνα ταξίδι ἐδῶ στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ τῆς Φλόριντας. Οἱ διαγωνισμοὶ σίγουρα ἦσαν πλαστοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ βοήθησαν ἔτσι τοὺς γκάγκστερς χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν. Τὸ τρίτο ζευγάρι μὲ τὸ παιδάκι τους βρισκόταν κιόλας ἐδῶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπαγωγή. Οἱ ἀπαγωγεῖς ἤθελαν δυὸ τοῦλάχιστον μωρὰ ἐδῶ, ἀρσενικά καὶ μὲ τὴν ἡλικία τοῦ μωροῦ τοῦ Κίγκσφορντ, κί' ἡ τύχη τοὺς ἔστειλε καὶ τρίτο.

Ⓢ ΣΙΛΚ δάγκωσε

τὰ χεῖλη του.

— Ἡ καινούργια αὐτὴ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως, εἶπε, κάνει τὴ δουλειὰ ἐπικίνδυνη γιὰ τὸ θῦμα τῆς ἀπαγωγῆς.

Ὁ Κούην κούνησε τὸ κεφάλι καταφατικά.

— Ναι. Καὶ τὸ φοβόμουν αὐτὸ ἀπὸ καιρὸ. Ὁ Κίγκσφορντ ποὺ

δὲν ἔχει ποτὲ δῆ τὸ παιδί του, θά πιστέψῃ ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ μωρὰ ποὺ βρίσκονται ἐδῶ εἶναι δικό του. Ἔτσι θά σπεύσῃ νὰ πληρῶσῃ τὰ λύτρα. Στὸ μεταξὺ τὸ πραγματικὸ παιδί του εἶναι κάπου ἄλλου στὰ γέρια δολοφόνων, ποὺ θά εἶναι ἔτοιμοι νὰ τὸ σκοτώσουν στὴν περίπτωσι ποὺ ὁ Κίγκσφορντ θά ἀρνηθῆ νὰ πληρῶσῃ ἢ ἀποπειραθῆ νὰ τοὺς παιξίῃ κανένα παιχνίδι.

Ὁ Σίλκ ἀναστέναξε.

— Τότε τὴν πάθαμε, εἶπε. Πῶς μποροῦμε νὰ ἐμποδίσωμε τὴν πληρωμὴ τῶν λύτρων χωρὶς νὰ βάλωμε σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ;

— Δὲν ξέρω, ὠμολόγησε ὁ Κούην. Χρειάζομαι καιρὸ νὰ σκεφθῶ καὶ νὰ κάνω τὰ σγέδιά μου. Τί σοῦ εἶπε ὁ Μάκ Γκράθ γιὰ τὸν Κόπιν;

— Συνελήφθη στὴ Νέα ὎ρκη πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια γιὰ κλοπὴ καὶ ἔκανε μερικοὺς μῆνες φυλακῆ. Πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια εἶχε μπῆ στὶς φυλακὲς Σίγκ - Σίγκ καὶ ἔπειτα πέρασε τρία χρόνια στὸ Σάν Κουεντίν. Ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο.

— Θὰ κάνωμε ἕναν περιπατο μὲ τὸ αὐτοκίνητο, εἶπε ξαφνικά ὁ Κούην. Ἄν μᾶς ἀκολουθήσουν θά φροντίσωμε νὰ τοὺς ξεφύγωμε. Θέλω νὰ τηλεφωνήσω στὸ Σάν Κουεντίν ἀπὸ τὴν πόλι. Ἐτοίμασε τὸ αὐτοκίνητο.

Ὁ Σίλκ κατέβηκε κάτω, ἐτοίμασε τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔπειτα ὠδήγησε τὸν Κούην μέσα ἀπὸ τὸν προθάλαμο τοῦ ξενοδοχείου ὡς τὸ αὐτοκίνητο. Ξεκίνησαν ἀργὰ σάν νὰ ἔκαναν πραγματικά περίπατο. Εἶγαν πιά ξεμακρύνει ἕνα μίλι ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ὅταν ὁ Κούην γύρισε ἀπὸτομα τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ πίσω.

— Μᾶς παρακολουθοῦν οἱ φίλοι, εἶπε. Ἔρχονται πίσω μας, μὰ φροντίζουν νὰ μένουν ἀρκετὰ μακριὰ καὶ ἔχουν τοὺς προβολεῖς σβημένους. Μὴ δίνεις καμμιὰ προσοχή. Ὁταν φθάσαμε στὴν πόλι στρίψε σ' ἕναν πλαϊνὸ δρόμο καὶ ἀφήσε τοὺς νὰ μᾶς προσπεράσουν.

"Όταν έφθασαν στα πρώτα σπίτια τής μικρής πόλεως, ο Σιλκ έστριψε ξαφνικά και έμπασε το αυτοκίνητο σ' έναν δρόμο τόσο έρημο, ώστε άν το αυτοκίνητο πού τους παρακολουθούσε έστριβε κι αυτό, θά προκαλούσε όπωσδήποτε την περιέργεια.

Πραγματικά το δεύτερο αυτοκίνητο προσέπερασε χωρίς να σταματήσει. Τά μάτια του Κούην διαπέρασαν το σοκτάδι.

— Ποιός ήταν; ρώτησε ο Σιλκ.

— 'Ο Στόνταρντ, είπε ο Κούην. 'Ο Μπέρτ Στόνταρντ. Είχεσ δι-κιο, Σιλκ. Μας παρακολουθεί άπο κοντά κάθε στιγμή τής ημέρας και τής νύχτας. Στρίψε πρός τά άριστερά, Σιλκ, και όδήγησέ με σέ κανέναν τηλεφωνικό θάλαμο γιά το κοινό..

ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ το επόμενο απόγευμα, ο Τόνυ Κούην ήταν καθισμένος μόνοσ στη βεράντα του ξενοδοχείου καπνίζοντας τσιγάρα και βυθισμένος σέ σκέψεις. Ξαφνικά ένα αυτοκίνητο σταμάτησε με θόρυβο λίγο πιό κεί.

"Ενας ψηλός ηλιοκαμένος άνδρας βγήκε άργά από το αυτοκίνητο. Γύρισε το πρόσωπό του τυχαία πρός το μέρος του Τόνυ Κούην και ο «τυφλός» είδε ότι τά μάτια του είχαν γύρω τους μελανούς κύκλους πού έδειχναν ότι ο άνθρωπος αυτός είχε μέρες να κοιμηθί. Το πρόσωπό του είχε μιάν έκφρασι μεγάλης έξαντλήσεως. Φαινόταν σχεδόν έτοιμος να πέση χάμω από την έξάντλησι.

Ξεκίνησε πρός τη σκάλα του ξενοδοχείου, μά ξαφνικά σταμάτησε άνασκιρτώντας. Το μωρό των Τσείξ βρισκόταν εκείνη τη στιγμή στον κήπο του ξενοδοχείου. 'Ο άνθρωπος προχώρησε πρός το μέρος του μωρού κυττάζοντας, ώσπου η μητέρα του μωρού ύψωσε πρός αυτόν τά μάτια της με άπορία. "Επειτα γύρισε και άπομακρύνθηκε γοργά.

"Ήταν ο πατέρας του κλεμμένου μωρού!

Κρατούσε έναν έλαφρό ταξι-

διωτικό σάκκο και μιá φουσκωμένη τσάντα. Καθώς περνούσε κοντά στον Κούην, τον κυττάζει άδιάφορα. 'Ο Κούην όμως διέκρινε ένα άδιόρατο σημείο άναγνωρίσεως στο πρόσωπο του ανθρώπου. Φαίνεται ότι ο Μάκ Γκράμ τον είχε πληροφορήσει ότι ο καλύτερος φίλος του στο ξενοδοχείο αυτό θά ήταν ένας τυφλός.

'Ο Χάρριγκτον κι' η Κάρολ έβγαλαν από το ξενοδοχείο την ώρα πού έμπαινε ο Κίγκσφορντ και, άν ο Χάρριγκτον τον γνώριζε, όμως δέν έδειξε κανένα σημείο άναγνωρίσεως. Σέ λίγο ο Σιλκ κατέβηκε από το διαμέρισμά του και κάθησε δίπλα στον Τόνυ Κούην.

— Βρισκόμουν επάνω περιμένοντας, είπε σιγανά. 'Ο Κίγκσφορντ πήρε το δωμάτιο 2-06, πού είναι ακριβώς δίπλα στο δωμάτιο τής Κάρολ.

— Σπουδαία, μουρμούρισε ο Κούην.

"Έγωσε το χέρι στην τσέπη του και έβγαλε μιάν άρμαθιά κλειδιά, πού άνήκε άλλοτε στη Μάρθα Κάνιγκαμ, τη νεκρή καμαριέρα.

— "Ενα από τά κλειδιά αυτά, είπε στον Σιλκ, θά σου άνοιξη την πόρτα του δωματίου τής Κάρολ. Πήγαινε εκεί, Πιστεύω ότι θά προσπαθήσουν σύντομα να έρθουν σέ έπαφή με τον Κίγκσφορντ. Γιατί, Σιλκ, πρέπει να ξέρης ένα πράγμα σχετικά με τους άπαγωγείς. Είναι τρεμερά φιλοχρήματοι. Θά είδαν τη φουσκωμένη τσάντα του Κίγκσφορντ και ξέρουν ότι περιέχει τά χρήματα πού έχουν ζητήσει ως λύτρα.

(Ο) ΣΙΛΚ έβαλε τά κλειδιά στην τσέπη του.

— Θά κάνω τίποτα, άν τους δώ να έρχωνται σ' έπαφή μαζί του ρώτησε. Νά άρπάξω τον άπαγωγέα;

— "Όχι, πρός Θεού!, απήντησε ο Κούην. Φαντάζομαι ότι θά κινηθούν την ώρα πού ο Κίγκσφορντ θά βρισκεται στην τροπεζαρία παίρνοντας κανέναν κα-

φέ. Θά αφήσουν κανένα σημείωμα στο δωμάτιό του, όπως έκαναν με τόν Γκραιύστοουν. Έσύ θά προσπαθήσης νά μπής στο δωμάτιο τού Γκραιύστοουν έπειτα άπ' αύτούς και θά διαβάσης τó σημείωμα πού θά έχουν αφήσει. Δέν θά τó πάρης όμως. Θά τó αφήσω στη θέσι του. Θέλω νά αφήσω τόν Κίγκσφορντ νά έκτελέση πιστά τις διαταγές τους. "Έπειτα θά τηλεφωνήσης στόν σερίφη και θά τού πής νά έρθη νά με βρή τó γρηγορώτερο. Σύμφωνοι;

— Έν τάξει, άπήντησε ó Σίλκ. Καί έφυγε. Ό Κούην έμεινε εκεί πού βρισκόταν. Πιό πέρα ή Κάρολ με τόν Χάρριγκτον έκαναν άργά - άργά τόν περίπατό τους στην άμμουδιά πιασμένοι γέρι με γέρι. Η Κάρολ ήταν έξαιρετική ήθοσιός. Ό Κούην ήταν βέβαιος ότι ό Χάρριγκτον δέν έτρεφε καμμιά άπολύτως όψωμία έναντίου της.

Ό Στόνταρντ βγήκε έπειτα άπό λίγες στιγμές άπό τó ξενοδοχείο, μά φρόντισε νά μείνη άρκετά κοντά, ώστε νά μη γάνη ούτε στιγμή άπό τά μάτια του τόν Κούην.

Κατά τις πέντε τó άπόγευμα,

ό Κούην μπήκε στόν προθάλαμο τού ξενοδοχείου και κάθησε σέ μία πολυθρόνα.

Ό Κίγκσφορντ κατέβηκε έπειτα άπό λίγο και προχώρησε κατευθείαν γιά τήν τραπεζαρία. Μέσα στά έπόμενα δέκα πέντε λεπτά ό Στόνταρντ μπήκε στό ξενοδοχείο και ανέβηκε στό δωμάτιό του.

"Έπειτα έφθασαν ό Χάρριγκτον κι' ή Κάρολ. Η Κάρολ προχώρησε μόνη της πρós τήν τραπεζαρία. Ό Χάρριγκτον μπήκε στόν άνελκυστήρα και ανέβηκε πρós τά έπάνω πατώματα.

Ό Κούην άρχισε νά σιγομουρμουρίζη κάποιον σκοπό ικανοποιημένος. Τά πράγματα άρχιζαν πιά νά παίρουν μορφή.

Ό Χάρριγκτον κι' ό Λίντον κατέβηκαν άπό τó διαμέρισμά τους έπειτα άπό δέκα λεπτά και έπήγαν νά συναντήσουν τήν Κάρολ. Ό Στόνταρντ έφθασε κι' αύτός λίγα λεπτά άργότερα και τέλος φάνηκε κι' ό Σίλκ.

Ό Σίλκ ώδήγησε τόν Κούην στό τραπέζι τους. Ό Κούην είχε ζητήσει ένα μοναγικό τραπέζι γιά τó βράδυ εκείνο. Η τραπεζαρία ήταν γεμάτη. Ό Κίγκσφορντ φαινόταν πεινασμένος, άλ-

λά δὲν ἄγγιξε τὸ δείπνο του. Ἦπιε ὁμως πολλὰ φλυτζάνια καφέ καὶ κάπνισε ἀμέτρητα τσιγάρα.

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ τὸ δείπνο ὁ Σιλκ κι' ὁ Κούην βγήκαν νὰ κάνουν ἕναν μικρὸ περίπατο. Ὁ Σιλκ διηγήθηκε τότε τὰ τελευταῖα νέα στὸν Κούην.

— Ἔγινε ἀκριβῶς ὅπως τὸ εἶγατε προβλέψει. Κάποιος ἔσπρωξε ἕνα σημεῖωμα κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Κίγκσφορντ. Δὲν ξέρω πότε ἔγινε αὐτὸ ἢ ποῖος τὸ ἔκανε. Πῆρα πολλές προφυλάξεις, ὅπως μοῦ εἶγατε πῆ, κι' ἔτσι ὤν μπορέσα νὰ δῶ ποῖος ἔσπρωξε τὸ σημεῖωμα. Ὅταν ὅλοι κατέβηκαν κάτω γιὰ τὸ δείπνο, ἀνοίξα τὸ δωμάτιο τοῦ Κίγκσφορντ, με ἕνα ἀπὸ τὰ κλειδιά τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ.

— Ὁραία, εἶπε ὁ Κούην. Μπορῶ νὰ σὲ διαβεβαιώσω ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ὑποπτευόμαστε δὲν σὲ εἶδε νὰ μπαίνεις στὸ δωμάτιο τοῦ Κίγκσφορντ. Βρίσκονταν ὅλοι τους στὴν τραπεζαρία. Τί ἔγραφε τὸ σημεῖωμα;

— Διέταζε τὸν Κίγκσφορντ νὰ πάρη μιὰ βάρκα με κουπιὰ καὶ στὶς δέκα τῆ νύχτα νὰ περάσῃ τὴ λίμνη ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Στὴν ἀπέναντι ὄχθη θὰ βρῆ μιὰ ἄδεια βάρκα ἀγκυροβολημένη εἴκοσι μέτρα ἀπὸ τὴ στεριά. Θὰ βάλῃ τὰ γρήματα μέσα στὴ βάρκα καὶ θὰ γυρίσῃ στὸ δωμάτιό του.

— Ἐνδιαφέρον!, εἶπε ὁ Κούην. Πολὺ ἐνδιαφέρον! Ἦταν γραμμένο τίποτα ἄλλο στὸ σημεῖωμα;

— Μάλιστα, ἀπάντησε ὁ Σιλκ. Ἦταν ἕνα πολὺ ἔξυπνα γραμμένο σημεῖωμα. Ἐλεγε ὅτι ἂν ὁ Κίγκσφορντ κυττάξῃ ψῶρό του, ἴσως δῆ τὸν γυῖο του, Παρακολούθησα τὸν δυστυχισμένο πατέρα στὸ διάστημα τοῦ δείπνου. Δὲν ἔφαγε καθόλου. Κύτταζε διαρκῶς γῶρο του ἐλπίζοντας ὅτι θὰ ἔφερναν κανένα ἀπὸ τὰ μωρά. Καὶ δὲν εἶχε διαβάσει ἀκόμα τὸ σημεῖωμα.

Ὁ Κούην κούνησε τὸ κεφάλι

του καὶ τὰ χεῖλη του σφίχτηκαν σκυθρωπά.

— Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι τὸ παιδί δὲν βρίσκεται ἀν ἐδῶ, μούγγρισε. Τί βασανιστήριο γιὰ τὸν Κίγκσφορντ. Κι' ἂν ὑποθέσωμε ὅτι ὁ Κίγκσφορντ, ἀφοῦ πληρώσῃ τὰ λύτρα, ἀποφαίση νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία, ὁ σερίφης θὰ περάσῃ ὀλόκληρες ὥρες προπαθῶντας νὰ ἀνακαλύψῃ ποῖὸ ἀπὸ τὰ τρία παιδιά εἶναι τὸ παιδί τοῦ Κίγκσφορντ. Τὸ ἀποτέλεσμα φυσικὰ θὰ εἶναι νὰ μὴ βρεθῇ τὸ παιδί καὶ νὰ βροῦν στὸ μεταξὺ οἱ ἀπαγωγεῖς καιρὸ νὰ τὸ σκάσουν.

— Ναί, ξέρω, εἶπε ὁ Σιλκ. Τὸ παιδί θὰ βρίσκεται στὰ γέρις τους παρ' ὅλα αὐτὰ καὶ οἱ ὄλοφῶνοι θὰ τὸ σκοτώσουν.

— Ναί, πρόσθεσε ὁ Κούην. Κι' αὐτὸ κάνει τόσο ἐπικίνδυνο τὸ ἔργο μας, ὥστε φοβοῦμαι νὰ ἀργίσω. Δὲν ὑπάρχει ὁμως ἄλλος τρόπος, πρέπει νὰ τοὺς ἐμποδίσωμε νὰ βάλουν στὸ χεῖρ τὰ γρήματα καὶ ταυτοχρόνως νὰ μάθωμε ποῦ εἶναι κρυμμένο τὸ παιδί. Κάθε σφάλμα ἐκ μέρους μας θὰ καταλήξῃ σὲ καταστροφή. Ἄ! ἀλήθεια, Σιλκ, τηλεφώνησε στὸν σερίφη;

— Θὰ βρίσκεται ἐδῶ σὲ λίγη ὥρα, εἶπε ὁ Σιλκ.

— Ἀμέσως μόλις ἔρθῃ, διέταξε ὁ Κούην, θὰ μοῦ τὸν φέρῃς. Ἐπειτα θὰ σταθῆς λίγο πιὸ πέρα καὶ θὰ προσέγῃς μῆπως με ἀκούει κανεὶς. Ὁ σερίφης θὰ παίξῃ σπουδαῖο ρόλο στὸ σχέδιό μας, Σιλκ, τὸ σημεῖωμα ἔλεγε ὅτι ὁ Κίγκσφορντ πρέπει νὰ ξεκινήσῃ στὶς δέκα ἀπόψε;

Ο ΣΙΛΚ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Μάλιστα. Στὶς δέκα ἀπόψε.

— Καλά.

— Ὁ Κούην σώπασε γιὰ μιὰ στιγμή κι' ἔπειτα πρόσθεσε:

— Σιλκ, δὲν μπορείς νὰ τὸν δῆς ἐσύ, μὰ πρὸς τὰ δεξιά μέσα στὸ σκοτάδι μᾶς παραμονεύει αὐτὴ τῆ στιγμή ὁ φίλος μας ὁ Στόνιαρντ.

— Θὰ ἔπρεπε νὰ βάλωμε τὸν

Μπάτς νά τόν περιποιηθῆ, γρύλισε ὁ Σίλκ. Ὁ Στόνταρντ θά μου τὰ πληρώσῃ ὅλα αὐτὰ ἀκόμα κι' ἂν δέν εἶναι ὁ ἀπαγωγυεύς.

— Δέν εἶναι ἄσκημη ἡ ἰδέα, ἀπάντησε ὁ Κούην. Ἐνα αὐτοκίνητο ἔρχεται, Σίλκ. Μοιάζει μέ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ σερίφη. Πρόσεξε νά μὴν πλησιάσῃ ὁ Στόνταρντ ὅσο θά κουβεντιάζω μέ τὸν σερίφη Φόλοσομ.

Ὁ Σίλκ ἔσπευσε νά προϋπαντήσῃ τὸν Φλοσομ καὶ νά τὸν ὀδηγήσῃ στὸν Κούην, πού περιμένε σὲ μιά γωνιά τοῦ κήπου. Ἐπειτα ἀποσύρθηκε μερικά βήματα γιὰ νὰ φροντίσῃ νά κρατήσῃ σὲ ἀπόστασι τὸν Στόνταρντ.

Δέν μπορούσε ν' ἀκούσῃ τί εἶπε ὁ Κούην στὸν Φόλοσομ, μὰ ὅταν ὁ σερίφησ ἔφυγε καὶ πάλι φανόταν παραγμένοσ καὶ τὰ μάτια του ἔλαμπαν.

Δέκα λεπτὰ ἀργότερα, ὁ Σίλκ κι' ὁ Κούην βρισκόνταν μέσα στὴ βενζινάκατο, πού εἶχαν νοικιάσει, καὶ ἀπομακρύνονταν ἀργὰ ἀπὸ τὴν ὄχθη. Κατεβύθησαν πρὸς τὸ κέντρο τῆς λίμνης.

Ὁ Κούην ἔβγαλε τὸ σπόρ σακκάκι του καὶ τὸ πανταλόνι του, φόρεσε τὰ μαύρα ρούχα τῆς Νυχτερίδας καὶ ἐπιθεώρησε τὸ περιστροφή του. Ἐπειτα πῆρε ἕνα ζευγάρι κυάλια καὶ τὰ ἔστρεψε πρὸς κάθε γωνιά τῆς λίμνης. Μὲ τὴν καταπληκτικὴ ἱκανότητά του νά βλέπῃ τὴ νύχτα, μπορούσε νά διακρίνῃ κάθε ἀντικείμενο ἢ πρόσωπο πού σάλευε.

Ἡ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΕΡΙΔΑΣ

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ μιά ὥρα ὁ Κούην εἶπε στὸν Σίλκ:

— Ἐτοίμασε τὸ αὐρματο τηλέφωνο καὶ κάλεσε τὸν Μπάτς. Πές του νά βγῆ μέ τρόπο ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο του καὶ νά πάῃ στὸ σημεῖο τῆς ὄχθης τῆς λίμνης, πού βρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὴν προκουμαία τοῦ ξενοδοχείου μας.

Ἐκεῖ θά ψάξῃ νά βρῆ μιά βάρκα ἀγκυροβολημένη εἴκοσι μέτρα ἀπὸ τὴν ὄχθη. Ὁ Κίγκσφορντ κατευθύνεται πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ τώρα, μὰ θά χρειαστῆ ἀρκετὴ ὥρα γιὰ νά φθάσῃ ἐκεῖ.

— Ὁ Σίλκ συντόνισε τὸ τηλέφωνο στὸ μῆκος κύματος τοῦ Μπάτς καὶ τοῦ διαβίβασε τὶς διαταγὲς τοῦ Κούην. Ἐπειτα ἀπὸ λίγες στιγμὲς σήκωσε τὸ κεφάλι του πρὸς τὸν Κούην.

— Ὁ Μπάτς ρωτᾷ ἂν θά πάρῃ τὰ χρήματα, εἶπε.

— Naί. Πές του νά πάῃ ὡς τὴ βάρκα καλυμπώντας καὶ νά κἀνῃ μεγάλῃ φασαρία ὥστε νά τὸν ἀκούσῃ ὁ Κίγκσφορντ. Ἀφοῦ πάρῃ τὰ χρήματα, θά γυρίσῃ στὸ δωμάτιό του καὶ θά κλειδωθῆ ἐκεῖ μέσα. Ἄν συμβῆ τίποτα, ὁ Μπάτς μπορεῖ νά δράσῃ ὅπως τοῦ ἀρέσει.

Ὁ Σίλκ διαβίβασε τὰ λόγια τοῦ Κούην καὶ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο. Ἡ Νυχτερίδα μέ τὴν καλύτερα κατεβασμένη στὸ πρόσωπό της ὠδηγοῦσε τὴ βενζινάκατο πρὸς τὴ στεριά.

— Ἀνάλαβε τὴ διακυβέρνησι, εἶπε στὸν Σίλκ. Θά πάρω τὴ βάρκα καὶ θά βγῶ σὲ κανένα ἔρημο σημεῖο τῆς ὄχθης. Θά μείνῃς ἐδῶ ἔτοιμος νά με ἀνεβάσῃς ἐπάνω. Ἡ Νυχτερίδα θά κἀνῃ τὴν ἐπίσκεψί της ἀπόψε στὸ ξενοδοχεῖο, μὰ ὁ Τόνυ Κούην πρέπει νά βρίσκεται ἐδῶ στὴ βενζινάκατο σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα.

Ὁ Σίλκ φόρεσε τὸ σπόρ σακκάκι τοῦ Κούην.

— Γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, εἶπε, Μπορεῖ νά περάσῃ ὁ Στόνταρντ κοντὰ ἀπὸ τὴ βενζινάκατο μέ καμμιὰ βάρκα.

— Εὐγῆσου μου καλὴ τύχη, εἶπε ἡ Νυχτερίδα. Ἡ μάλλον εὐγῆσου καλὴ τύχη στὸ μωρὸ τοῦ Κίγκσφορντ.

Ἡ Νυχτερίδα μῆκε στὴ βάρκα καὶ κωπηλάτησε γοργὰ πρὸς τὴν ἀκτὴ. Συχνὰ τὸ πρόσωπο μέ τὴν καλύτερα γύριζε καὶ τὰ ἀλόκοτα μάτια τῆς Νυχτερίδας ἐρευνοῦσαν τὴ λίμνη. Καμμιὰ ἄλλῃ βάρκα δέν φαινόταν. Ἦταν μεσάνυχτα. Στὴ στεριά οἱ

παραθεριστάι έτοιμάζονταν νά πλαγιαύσουν.

Ἡ Νυχτερίδα βυῆκε στή στεριά χωρίς νά αντίληφθῆ κανεὶς τίποτα καὶ ἐξαφανίστηκε μέσα στό σκοτάδι. Προχώρησε πρὸς τὸ πίσω μέρος τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἀπὸ τῆ σκάλα τῆς ὑπηρεσίας ἔφθασε ὡς τὸ δωμάτιο τοῦ Κίγκσφορντ. Ἐβγαλε τὴν ἀρμαθιά μὲ τὰ κλειδιά καὶ ἀνοίξε τὴν πόρτα.

ΠΩΣ ὅλα τὰ ἄλλα δωμάτια τοῦ ξενοδοχείου, τὸ δωμάτιο τοῦ Κίγκσφορντ εἶχε ἓνα μικρὸ δωματιάκι, σάν πολὺ μεγάλη ντουλάπα, ποὺ χρησίμευε γιὰ ἱματιοθήκη. Ἡ Νυχτερίδα μῆκε ἀθόρυβα ἐκεῖ μέσα καὶ ἔκλεισε καλὰ τὴν πόρτα.

Ὁ Κίγκσφορντ μῆκε στό δωμάτιο μισὴ ὥρα ἀργότερα. Ἄναψε ἓνα τσιγάρο καὶ κάθησε νευρικά στὴν ἄκρη μιᾶς πολυθρόνας. Κατανάλωσε τὸ τσιγάρο μὲ λίγες δυνατές ρουφηξιές καὶ ἄναψε ἓνα ἄλλο. Κάθε τόσο γύριζε καὶ κύτταζε πρὸς τὴν πόρτα, σάν νά περιμενε νά δῆ κανένα σημεῖωμα νά γλυστρά ἀπὸ τῆ γαρσαμάδα τῆς, κανένα σημεῖωμα γιὰ τὸ ποῦ θὰ ἔβρισκε τὸ παιδί του.

Τίποτα τέτοιο ὁμως δὲν συνέβη καὶ ὁ Κίγκσφορντ ἄρχισε νά πηγαίνοῦρεται νευρικά μέσα στό δωμάτιο. Στὸ μέτωπό του φάνηκαν σταγόνες ἰδρώτα. Ἐβγαλε τὸ σακκάκι του καὶ προχώρησε πρὸς τὴν ἱματιοθήκη. Τὴν ἀνοίξε καὶ κρέμασε τὸ σακκάκι του ἀπρόσεκτα σὲ μιὰ κρεμάστρα. Δὲν εἶδε τῆ σκοτεινὴ μορφή ποῦ εἶχε συσπειρωθῆ σὲ μιὰ γωνιά τῆς ἱματιοθήκης.

Ἦταν μιὰ καὶ μισή, ὅταν κάποιος γτύπησε ἀπάλαι στὴν πόρτα. Ὁ Κίγκσφορντ διέσχισε τὸ δωμάτιο μὲ τρία πηδήματα καὶ ἀνοίξε τὴν πόρτα διάπλατα. Ὁ Τζῶν Χάρριγκτον μῆκε μέσα.

— Καλησπέρα, Κίγκσφορντ, εἶπε ἑγκάρδια.

— Ἐσεῖς εἰστε... ἔσεῖς εἰστε ὁ..

— Ὁ ἀπαγωγεύς; Ὅχι βέβαια. Ἐλπίζω ὅτι δὲν μοιάζω μὲ ἀπα-

γωγέα. Εἶμαι ἐδῶ ὡς μεσολαβητής. Μοναδικὸς σκοπός μου εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ζωῆς τοῦ γιουῦ σας.

— Ἐκῶνα ἀκριβῶς ὅπως μὲ διέταξε, εἶπε μὲ αὐξανόμενη ἀνησυχία ὁ Κίγκσφορντ. Τὰ γρήματα εἶναι μέσα στὴ βάρκα. Κάποιος πῆγε νά τὰ πάρη. Ἄκουσα κάποιον νὰ κολυμπᾷ. Ποῦ εἶναι τὸ παιδί μου;

Ὁ Χάρριγκτον χαμογέλασε λοξά.

— Μῆτήκατε στὰ βάρκα σας καὶ κωπηλατήσατε πρὸς τὴ βάρκα στὴν ὁποία σᾶς εἶχαν διατάξει νά ἀφήσετε τὰ γρήματα. Ἴσως φθάσατε ὡς τὴ βάρκα αὐτή. Μὰ δὲν βάλατε γρήματα ἐκεῖ μέσα, Κίγκσφορντ. Οὔτε ἓνα σέντ. Καὶ τώρα πρέπει νά σταματήση ἡ φάρσα αὐτή.

— Σᾶς εἶπα ὅτι ἔβαλα τὰ γρήματα μέσα στὴ βάρκα! φώναξε ὁ Κίγκσφορντ. Κυττάξτε, ἂν θέλετε νά μοῦ πάρετε κι' ἄλλα γρήματα γιὰ λογαριασμό σας...

ΧΑΡΡΙΓΚΤΟΝ εἰξε μεγάλη ἐκπληξι.

— Ὅχι, βέβαια, εἶπε. Προσπαθῶ ἀπλῶς νά σᾶς βοηθήσω γιὰ τὸ καλὸ σας. Τὰ γρήματα δὲν εἶναι μέσα στὴ βάρκα. Κι' ἴσως ἡ ἀστυνομία νά ἔγη φθάσει κιόλας στό μέρος ἐκεῖνο. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνοησία δὲν θὰ σᾶς κἀνη καθόλου καλὸ. Δὲν ἔχετε παρὰ νά παραδώσετε σ' ἐμένα τὰ γρήματα. Θὰ βρῶ τὸν ἀπαγωγέα καὶ, πρὶν τοῦ τὰ παραδώσω, θὰ τὸν ἀναγκάσω νά μοῦ πῆ ποῦ εἶναι κρυμμένο τὸ παιδί. Ἡ μάλλον ποῖὸ ἀπὸ τὰ τρία μαρὰ ποῦ βρίσκονται στό ξενοδοχεῖο εἶναι τὸ δικό σας.

— Τὰ γρήματα βρίσκονται στὴ βάρκα!, μούγγρισε ὁ Κίγκσφορντ.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Κίγκσφορντ γινόταν ὄλο καὶ πιὸ γλυμῶ. Τὰ γέρια του συσπῶνταν νευρικά. Ὁ Κίγκσφορντ ἦταν ἓνας μαχητικὸς ἄνδρας καὶ ὁ θυμὸς εἶχε κιόλας ἀρτίσει νά θολῶνη κάθε συνετὴ σκέψι.

Ξαφνικά ὤρμησε γεμάτος θυ-

Σύλλ. Κίρκου

μό προς τὸν Χάρριγκτον καὶ ἡ γροθιά του κατέβηκε μὲ δύναμι. Μὰ ὁ Χάρριγκτον ἔσκυψε ἀπότομα καὶ ἔπειτα ἀνωρθώθηκε μὲ ἓνα περίστροφο στὸ χέρι.

— Εἶσαι βλάκας, Κίγκσφορντ, εἶπε. Δόσε μου τώρα τὰ γρήματα ἢ θά σου στείλω τὸν γυό σου μὲ τὸν λαϊμὸ ἀνοιγμένοι!

Ὁ Κίγκσφορντ δάγκωσε τὰ χεῖλη του καὶ φώναξε:

— Ὡστε ἔβγαλες τὸ προσωπεῖο, ἔ; Ἐδειξες ἐπιτέλους τὰ πραγματικά σου γρώματα. Ἐ, λοιπόν, σοῦ εἶπα τὴν ἀλήθεια! Ἄν τὰ γρήματα δὲν βρίσκονται μέσα στὴ βάρκα, κάποιος ἄλλος τὰ πῆρε.

— Προώρησε σ' αὐτὴν ἐκεῖ τὴ γωνία καὶ στάσου μὲ τὰ χέρια ψηλά καὶ τὸ πρόσωπο πρὸς τὸν τοίχο, διέταξε ὁ Χάρριγκτον. Καὶ γρήγορα! Δὲν ἐγώ διάβησι νὰ καθυστερήσω περισσότερο. Ἐσὺ μὲ ἀνάγκασες νὰ ἀποκαλυφθῶ, κι' αὐτὸ δὲν θά σοῦ βνῆσέ καλὸ, Κίγκσφορντ. Ὅσο γιὰ τὸν γυό σου, θά τὰ ποῦμε σὲ λίγο...

Ὁ Χάρριγκτον ἀνοίξε τὸν ταξιδιωτικὸ σάκκο τοῦ Κίγκσφορντ καὶ τὸν ἀδείασε γάμω. Μὲ τὸ πό-

δι του ἀκόρπισε τὸ περιεχόμενόν του, φάγοντας νὰ βρῆ τὰ γρήματα. Ἄνοιξε συρτάρια καὶ ντουλάπια καὶ τέλος πλησίασε στὴν ἱματιοθήκη. Ἄνοιξε τὴν πόρτα διάπλατα.

Κάτι βγῆκε μέσα ἀπὸ τὸ σκοτάδι. Τὸ χέρι τοῦ Χάρριγκτον ποῦ κρατοῦσε τὸ περίστροφο δέγθηκε ἓνα δυνατὸ χτύπημα στὸν καρπὸ. Τὸ περίστροφο ἔξφυγε ἀπὸ τὸ χέρι του καὶ ἔπεσε μὲ κρότο στὸ πάτωμα. Ἐνα χέρι τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸν λαϊμὸ καὶ τὸν ἔσπρωξε πίσω στὸ δωμάτιο ὅπου βρισκόταν ὁ Κίγκσφορντ.

Ἡ Α ΜΑΤΙΑ του ἀνοίξαν διάπλατα καὶ γέμισαν ἀπὸ τρόμο.

— Ἡ... ἡ Νυχτερίδα!, μούγγρισε βραχνά.

Ὁ Κίγκσφορντ γύρισε καὶ κύταξε μὲ τὴν ἐλπίδα στὰ μάτια. Καταλάβαινε ὅτι ὁ ἀνθρώπος αὐτός, μὲ τὰ μαῦρα ρούχα καὶ μὲ τὸ κεφάλι του σκεπασμένο ἀπὸ μιὰ μαῦρη καλύπτρα, ἦταν φίλος του. Ἴσως ὁ Κάπταιν Μάξ Γκράθ τοῦ εἶχε μιλήσει σκεπτικῶς.

— Ὅχι, εἶπε ἤρεμα ἡ Νυχτερίδα, τὰ γρήματα δὲν βρίσκον-

ται στη βάρκα .Δέν ήθελα νά τά πάρης έσύ, Χάρριγκτον. Καί τώρα, έμπρός! Ήρθε ή ώρα, νομίζω, νά μιλήσης. Πού βρίσκεται τó παιδί τού Κίγκσφορντ; Δέν είναι εδώ σ' αυτό τó Ξενοδοχείο. Τó Ξέρω αυτό. Πού είναι;

Ο Χάρριγκτον χαμογέλασε λοξά.

— "Αν δσα έγω άκούσει, είπε, είναι σωστά, ή Νυχτερίδα είναι ένας πολύ έξυπνος άνθρωπος. Πάντως έγώ προσωπικά πιστεύω ότι ή διανοητικότητα σας δέν είναι μεγαλύτερη από τη διανοητικότητα ενός υποτυπώδους ζώου. Αύτή τη στιγμή, ενώ έσείς μου μιλάτε, ένα μήνυμα βρίσκεται στον δρόμο πρós τους συντρόφους μου με την έντολή νά σκοτώσουν τó παιδί τού Κίγκσφορντ. Δέν μπορείτε νά τó σταματήσετε έσείς. Μόνο έγώ μπορώ. "Αν δέν μου δώσετε τó περίστροφό σας, τó παιδί θά πεθάνη.

Η Νυχτερίδα έκανε ένα βήμα πίσω. Φάνηκε νά διστάζει για μία στιγμή. "Επειτα πέρασε τó περίστροφο από τó δεξιό στό άριστερό χέρι. Ο Χάρριγκτον παρεξήγησε την κίνηση αύτή και άπλωσε τó χέρι για νά πάρη τó περίστροφο. Μά ή γροθιά της Νυχτερίδας τινάχτηκε με δύναμη και τόν γτύπησε στό σαγόνι. Ο Χάρριγκτον τρέκλισε και πήγε νά πέση επάνω στον τοίχο.

Σκούπισε τó αίμα πού έτρεχε από τó στόμα του και είπε βραχνά:

— Αυτό θά σάς κοστίση τη ζωή τού παιδιού!

Η Νυχτερίδα γύρισε στον Κίγκσφορντ.

— "Ακούσατε τί είπε, κύριε. Ο Χάρριγκτον μιλά σοβαρά λέγοντας αυτό, με τη διαφορά ότι τó παιδί σας είναι έν τάξει. Δέν πρόκειται νά πάθη τίποτα. Καί τώρα, νομίζετε ότι μπορείτε νά αναλάβετε τη φρούρηση τού κυρίου Χάρριγκτον για μερικά λεπτά; Νά, πάρτε αυτό τó περίστροφο πού είναι πεσμένο εκεί. Κρατήστε τó δάχτυλο στη σκανδάλη και στην παραμικρή ύπο-

πη κίνηση, πυροβολήστε τον ! Δηλαδή, για νά πώ την άλήθεια, έγώ θά τόν πυροβολούσα και γωρίς ύποπη κίνηση, άν ήμουν στη θέσι σας...

Ο Χάρριγκτον έβγαλε μία κραυγή τρόμου. Η Νυχτερίδα προχώρησε βιαστικά πρós την πόρτα, την άνοιξε, ώρμησε στον διάδρομο και κατέβηκε γοργά τις σκάλες.

Τó Ξενοδοχείο ήταν ήρεμο. Ήρεμη ήταν κι ή Νυχτερίδα. Σταμάτησε μπροστά στό διαμέρισμα τού Χάρριγκτον και έστησε τ' αύτί του για λίγες στιγμές. Ήσυχία. "Επίασε τó πόμολο της πόρτας και τó γύρισε.

ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟ άντήχησε και ή σφαίρα του τρύπησε τó σανίδι της πόρτας. Η Νυχτερίδα πήδησε πρós τά πλάγια.

— Λίντον, φώναξε, άν με άναγκάσης νά μώ δια τής βίας στό διαμέρισμά σου, θά σέ βγάλουν σηκωτό.

— "Εμπα τότε!

Ήταν ή φωνή τού Λίντον, μόνο πού είχε αλλάξει ό τόπος της. Ο ήπιος, δουλικός ύπηρέτης είχε μεταβληθί σέ λιοντάρι...

Ο "Άνθρωπος - Νυχτερίδα άπλωσε τó χέρι και άκούμπησε την κάνη τού περιστρόφου του στην κλειδαριά της πόρτας. Τράβηξε δυό φορές τη σκανδάλη. "Επειτα ώρμησε επάνω στην πόρτα, πού άνοιξε με πάταγο, ύποχωρώντας μπροστά στην έπίθεσι του. Ο Λίντον πυροβόλησε δυό φορές. Μία σφαίρα πέρασε έπικίνδυνα κοντά, μά ή Νυχτερίδα είχε κιόλας πηδήσει πρós τά πίσω, τη στιγμή πού ύποχωρούσε ή πόρτα.

— "Άλλαξες άπόφασι. Λίντον; φώναξε. "Εδώ ή Νυχτερίδα.

"Άκουσε τόν Λίντον νά άνασαινή βαρεία και τρομαγμένα.

— "Ελα νά με συλλάβης άν μπορείς, φώναξε ό κακούργος. Μά νά Ξέρης ότι άν με πιάσης, τó παιδί δέν πρόκειται νά ζήση. Θά πεθάνη γτυπημένο με μαχαίρι!...

— Αυτό, είπε ή Νυχτερίδα, αυτό άκριβώς ήθελα ν' άκούσω.

Και τώρα έρχομαι, Λίντον, έρχομαι να σε συλλάβω.

Το περιστρόφο της Νυχτερίδας ηλεκτρικές, ξέρασε φλόγες. Ο ηλεκτρικός γλόμπος του δωματίου έσπασε με κρότο και τὸ διαμέρισμα βυθίστηκε στὸ σκοτάδι. Μιά ἀπροσδιάριστη μορφή πέρασε γοργά ἀπὸ τὸ ἀνοιγματούχτη πόρτας. Ο Λίντον πυροβόλησε δυὸ φορές, μὰ ἦταν σάν νὰ πυροβολοῦσε σὲ σκιές.

Έτρεξε τότε πρὸς τὸ ἀνοιγματούχτη παράθυρο τοῦ δωματίου. Σκαρφάλωσε ἐκεῖ γιὰ νὰ πηδήσει έξω, ὅταν ἡ Νυχτερίδα πυροβόλησε. Ο Λίντον ξεφώνισε κι' ἔπεσε ἐπάνω στὸ περβάζι. Προσπαθοῦσε ἀκόμα νὰ συρθῆ πρὸς τὰ έξω και νὰ ἀφήσει τὸν ἑαυτὸ του νὰ πέσει στὸν κήπο, ὅταν ἡ Νυχτερίδα τὸν ἀρπαξε ἀπὸ τὸν γιακὸ και τὸν τράβηξε μέσα.

Ο Λίντον ἔκαμε μιὰ τελευταίον προσπάθεια νὰ σωθῆ. Δοκίμασε νὰ γυρίσει τὸ περιστρόφο του πρὸς τὴ Νυχτερίδα. Ἄλλὰ μιὰ γροθιά τὸν γτύπησε ἀνάμεσα στὰ μάτια και ἕνα γέρι τοῦ ἀρπαξε τὸ περιστρόφο. Τὸν σήκωσαν ψηλά και τὸν πέταξαν ἐπάνω στὸ ντιβάνι τοῦ δωματίου.

Ἡ ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ

ΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ἀπ' έξω φωνές και ξεφωνητά. Ἡ Νυχτερίδα ἔκλεισε τὴν πόρτα, προχώρησε πρὸς τὸ τηλέφωνο και σήκωσε τὸ ἀκουστικό.

— Τὸ γραφεῖο τοῦ σερίφη, παρακαλῶ, εἶπε ἡμερα Πέρασαν μερικές στιγμές.

— Ἐσὺ εἶσαι, Φόλσομ; Ἐδῶ ἡ Νυχτερίδα. Ἐγὼ στὰ χέρια μου τὸν δολοφόνου τῆς Μάρθας Κάνιγκαμ καθὼς και τοῦ σωφέρ, ποὺ σκοτώθηκε στὸ δῆθεν ἀτύχημα τις προάλλες. Εἶναι ἐπίσης και ἀπαγωγέας κι' ἂν δὲν μπορέσωμε νὰ ἀποδείξωμε τὰ ἐγκλήματά του αὐτά, μείνε ἡσυγος, τὸν καταζητεῖ ἡ ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης γιὰ ἄλλα δυὸ ἐγκλήματα. Ἐκτελέσα-

τε τις ἐντολές τοῦ Τόνου Κούην;

Ἡ Νυχτερίδα ἀκούσε τὸν Φόλσομ νὰ μιλά γιὰ λίγη ὥρα κι' ἔπειτα κρέμασε τὸ ἀκουστικό. Στάθηκε ἐπάνω ἀπὸ τὸν Λίντον, και κύτταξε τὸν δολοφόνου με ἀπέχθεια ποὺ τὸν ἔκανε νὰ ριγίση.

— Μ' ἀκούσεις νὰ βάζω στὸ γέρι τὸν Χάρριγκτον, ἔ; εἶπε σκυθρωπά. Ἐτρεξες ἀμέσως ἐδῶ, και τηλεφώνησες στὸ τηλεγραφεῖο τῆς πόλεως. Ἐστεῖλες ἕνα μήνυμα στὴν Πόλι τοῦ Μεξικου λέγοντας ὅτι ὁ γυιός σου εἶχε πεθάνει. Αὐτὸ τὸ μήνυμα ἀπευθυνόταν στοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶχεις στὸ Μεξικό και ἐσήμαινε ὅτι ἔπρεπε νὰ σκοτώσουν τὸ παιδί.

— Ἐσὺ φταῖς γι' αὐτό!, ξεφώνισε ὁ Λίντον. Φέρε μου ἕναν γιατρό. Εἶμαι πληγωμένος!

— Ἐλπίζω ὅτι ἡ πληγὴ σου προκαλεῖ ἀρκετὸν πόνο, εἶπε ἡ Νυχτερίδα. Μὰ αὐτὸ ποὺ θὰ σοὺ πῶ τώρα θὰ σε πονήσει περισσότερο. Φρόντισες ἀπὸ πρὶν νὰ συνδέσης τὸ τηλέφωνό σου με τὴν πόλι ἀπευθείας. Ἐπειτα ἔκανες τὸ τηλέφωνημα. Κανονικά τὸ μήνυμά σου ἔπρεπε νὰ εἶχε διαβιβασθῆ. Μὰ δὲν διαβιβάσθηκε. Ἀκόμα κι' ἂν τηλεφωνοῦσες ἀπευθείας σ' ἕναν ἀριθμό, εἶχα προετοιμάσει ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε νὰ ἐμποδίσω τὸ μήνυμά σου νὰ φθάσει ὡς τὸ Μεξικό. Κι' ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ στιγμή Ἀμερικανοὶ ἀστυνομικοὶ και Ἀμερικανοὶ Κυβερνητικοὶ πράκτορες κατευθύνονται πρὸς τὴν διεύθυνση ποὺ εἶχε τὸ τηλεγράφημά σου. Θὰ ἐμποδίσουν τὴ δολοφονία τοῦ παιδιοῦ και θὰ συλλάβουν τοὺς ἀνθρώπους σου.

— Φέρε μου ἕναν γιατρό!, μούγγρισε ὁ Λίντον. Θέλεις νὰ πεθάνω λοιπόν;

— Δὲν θὰ με στενοχωροῦσε και πολὺ αὐτό, εἶπε ἡ Νυχτερίδα σαρκαστικά. Και μὴ μοὺ κάνεις τὸν μισοκακόμοιρο. Ὁ ρόλος σου ὡς ὑπηρετῆ τοῦ Χάρριγκτον ἦταν, ἀλήθεια, καλοπαιγμένος. Μόνο ποὺ ἡ πραγματικὴ θέσις σας ἦταν ἀντίστροφη. Αὐτὸς δούλευε γιὰ σένα.

Ο ΛΙΝΤΟΝ προσπάθησε νά σηκωθῆ μά δέν μπόρεσε. "Ἐπεσε πάλι στό ντιβάνι κι' ἔμεινε ἐκεῖ, ὥσπου ἔφθασε ὁ σερίφης κι' ἕνας γιατρός. "Ἐφεραν τόν Χάρριγκτον μέσα στό δωμάτιο, πού ἦταν τώρα φωτισμένο μέ κεριά καί ἠλεκτρικά φανάρια. Ἡ σφαῖρα τῆς Νυχτερίδας εἶχε καταστρέψει τήν ἠλεκτρική ἐγκατάστασι.

Μέ δυσκολία θά μπορούσε κανεῖς νά ἀναγνωρίσῃ τόν Χάρριγκτον. Ὁ Κίγκφορντ, κρατώντας τον γερά ἀπό τόν γαιάκ, φαινόταν πολύ εὐχαριστημένος. Ὁ σερίφης Φόλσομ ἔδειχνε μιά κάποιαν ἀμηχανία.

— Πρέπει νά μοῦ διηγηθῆτε ὅλα τά γεγονότα, εἶπε. Καί...δέν ξέρω τί νά κάνω μ' ἐσᾶς, Νυχτερίδα. Ξέρω ὅτι ὑπάρχει ἕνα ἔνταλμα συλλήψεως ἐναντίον σας.

— Συλλάβετέ τον λοιπόν!, γρόλλισε ὁ Λίντον. Εἶναι κι' αὐτός κακοποιός σάν κι' ἐμᾶς. Πῆρε τά χρήματα τοῦ Κίγκφορντ.

Ἡ Νυχτερίδα γέλασε.

— Δέν θά συμβούλευσα κανέναν νά μέ συλλάβῃ, εἶπε ἡρεμα. Τά χρήματα βρίσκονται αὐτῆ τῆ στιγμή κάτω στό γραφεῖο τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ Κίγκφορντ μπορεῖ νά τά πάρῃ ὅποτε θέλει. Καί τὸ παιδί βρίσκεται πιά σέ ἀσφάλεια.

Ὁ σερίφης Φόλσομ κούνησε ἐπιδοκίμαστικά τὸ κεφάλι του.

— Δέν ἐννοοῦσα ὅτι σκόπευα νά σᾶς συλλάβω, εἶπε. Κι' ὄν ἀκόμα εἶχα ἕνα ἔνταλμα συλλήψεως στά γέρια μου, θά τὸ ἐσκίζα. Μά ὁ Λίντον κι' ὁ Χάρριγκτον... Ποτέ δέν τοὺς ὑποπέυθηκα.

— Τὸ πρᾶγμα ἦταν ὀλοφάνερο, ἂν κύτταζε κανεῖς τά γεγονότα ἀπὸ τῆ σωστῆ τους πλευρά, εἶπε ἡ Νυχτερίδα. Τὸ παιδί εἶχε ἀπαχθῆ. Φαινομενικά τὸ εἶχαν φέρεῖ ἐδῶ. Καί ἐδῶ ἔδωσαν ραντεβού μέ τὸν Κίγκφορντ γιὰ τὴν πληρωμὴ τῶν λύτρων. Ὁ Κίγκφορντ βλέποντας γύρω τρία παιδιά μέ τὴν ἡλικία τοῦ γυιοῦ του θά ὑπογυροῦσε εὐκόλα καί θά πλήρωνε τά λύτρα. Ὁ

Λίντον τὸ ἤξερε αὐτὸ κι' ἐπαίξε ἔτσι τὸ παιγνίδι του. Μά θά ἔπρεπε νά ἔχῃ μερικὲς ἀκόμα ἀποδείξεις ἂν ὁ Κίγκφορντ γινόταν κάπως ἀπειτητικός. Γι' αὐτὸ ἔφεραν ἐδῶ καί μερικά ἀπὸ τὰ ρούχα τοῦ παιδιοῦ πού θά τὰ ἔδειχναν στὸν Κίγκφορντ ἂν τὸ ζητοῦσε. Ἀνάμεσα στά ρούχα αὐτά ἦσαν καί τὰ παπούτσάκια τοῦ μωροῦ... Ἡ Μάρθα Κάνιγκαμ βρῆκε κατὰ τύχην τὰ παπουτσάκια αὐτά. Βέβαια δέν μπορούσε νά καταλάβῃ τί ἐσήμαιναν αὐτά, ὥσπου συνέπεσε νά μῆ, κατὰ τύχην καί πάλι, στό δωμάτιο ὅπου εἶχε μείνει γιὰ λίγη ὥρα ὁ ἐπιθεωρητῆς τῆς Σκώτλαντ Γκράντ Γκραιῦστοουν. Ὁ Γκραιῦστοουν εἶχε ἔρθει ἐδῶ γιὰ νά ἐρευνήσῃ γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν ἀπαγωγέων τοῦ παιδιοῦ τοῦ Κίγκφορντ. Ὁ Λίντον ἢ ὁ Χάρριγκτον εἶχαν ἀφήσει ἐπάνω στό τραπέζι ἕνα σημεῖωμα, πού μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀπαγωγή τοῦ παιδιοῦ καί ἀπειλοῦσε μέ θάνατο ἂν ὁ Γκραιῦστοουν ἢ κανένας ἄλλος ἀστυνομικός προσπαθοῦσε νά τεθῆ στό ἶγχν τῶν κακούργων. Κι' ἡ Μάρθα κατάλαβε τί ἐσήμαιναν τὰ παπουτσάκια... Μά ἡ Μάρθα ἦταν ἐρωτευμένη μέ τὸν Λίντον καί, ὅταν οἱ γυναῖκες ἐρωτεύονται, γάνουν καί τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα εὐθυκρυσίας. Πίστευε ὅτι ὁ Λίντον δέν ἦταν ἀνακατεμένος στὴν ὑπόθεσι αὐτή. Ἔτσι πῆγε καί τοῦ διηγήθηκε τί εἶχε μάθει καί ὁ Λίντον τὴν δολοφόνησε....

Κ ΑΤΑΠΛΗΚΤΟΣ ὁ Φόλσομ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Πῶς τὰ μαντέψατε αὐτά ; ρώτησε.

— Ὁ δολοφόνος τῆς Μάρθας ἦταν ἢ πολὺ κουτός ἢ πολὺ ἀδύνατος, γιὰτί ἀντὶ νά κουβαλήσῃ στά γέρια του τὸ πῶμα τῆς Μάρθας ὡς τὸν βάλτο, τὸ μετέφερε σερνοντάς το. Ἄν τὴν εἶγε δολοφονήσῃ ὁ Χάρριγκτον, θά τὴν σῆκωνε στά γέρια του. Ὁ Λίντον ἀπεναντίας θά τὴν ἔσερνε. Εἶναι πολὺ κουτός. Εἶχα ἐξάλλου στοιχεῖα ὅτι ἡ Μάρθα

τόν αγαπούσε και τόν έμπιστευόταν. Μόνο ένας άλλος άνθρωπος θά μπορούσε νά είχε κνή τή έγκλημα, ό Στόνταρντ.

— Θεέ και Κύριε!, φώναξε ό Στόνταρντ πού στεκόταν πιά κεί. Είμαι ίδιωτικός ντέτεκτιβ! Ποτέ μου δέν φανταζόμουν ότι τέτοια πράγματα συνέβαιναν εδώ.

— Τί ζητούσατε λοιπόν εδώ κάτω; ρώτησε ή Νυχτερίδα.

— Χμ, νομίζω ότι πρόκειται για κάτι έμπιστευτικό, αλλά μπροστά σέ τέτοια κατηγορία θά μιλήσω. Μοῦ είχαν αναθέσει νά παρακολουθώ κάποιον τυφλό, πού λέγεται Κούην. "Έχει αναλάβει μιάν ύπόθεση στή Νέα Υόρκη και οι αντίθετοι ήθελαν νά τού σκαρώσουν ένα παιγνίδι." Ηθελαν μόνο νά είναι σίγουροι ότι βρισκόταν πραγματικά εδώ για νά προετοιμάσουν άνετα τό κόλπο.

— Ξέρετε ποιός σας ανέθεσε τήν παρακολούθηση αυτή; ρώτησε ή Νυχτερίδα. Τό όνομα και τή διεύθυνση τών ανθρώπων αυτών;

—Και βέβαια ξέρω. Πριν αρχίσω, έκανα μιάν μικρή έρευνα.

— Δόστε λοιπόν τά στοιχεία αυτά στόν Κούην. Πρόκειται σίγουρα για μέλη τής συμμορίας τού Λίντον, πού σας ανέθεσαν νά παρακολουθήτε τόν Κούην, γιατί τόν φοβόντουσαν... Υπάρχει έπίσης ένας άλλος άνθρωπος πού μεῦ προξένησε τήν άπορία. Τό όνομά του ήταν Κόπιν. Είναι τώρα νεκρός. Ό Χάρριγκτον ή ό Λίντον τόν δολοφόνησαν και προσεπάθησαν νά κανονίσουν τά πράγματα έτσι, ώστε νά φανή ότι εγώ ήμουν ό ένοχος. Ό Κόπιν ήταν άλλοτε φίλος σου, Λίντον. Ήταν μαζί σου για ένα διάστημα στό Σάν Κουεντίν, πριν από τόν πόλεμο. "Όταν λοιπόν ό Κόπιν έμαθε ότι ήσουν στό Μεξικό, πήγε εκεί και ανακάλυψε τί σκάρωνες με τόν Χάρριγκτον και τούς άλλους ανθρώπους σου. Σκόπευε νά σέ πλευροκοπήσει και νά πάσει αυτός τά λούτρα.

— Ό Κόπιν ήταν ένας δολοφόνος, πρόσθεσε ό Στόνταρντ.

Τόν είδα νά προσπαθή νά δολοφονήση τόν Κούην. Και παραλίγο νά τήν κατορθώσει. Χάρηκα πού μόρεσα νά τόν βοηθήσω. Δέν ήθελα όμως νά μάθη ό Κούην ποιός τόν είχε σώσει. Γι' αυτό, όταν βρέθηκε πιά σέ ασφάλεια, έφυγα τρέγοντας. Οι διαταγές μου ήταν νά μην έρθω σέ καμμιά προσωπική έπαφή με τόν Κούην.

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

κούνησε φιλικά τό κεφάλι.

— Νομίζω, είπε, στόν Στόνταρντ, ότι ό Τόνυ Κούην θά σας τά συγχωρήσει όλα αυτά, επειδή τού σώσατε τή ζωή.Κιγκαφορντ, είμαι βέβαιος ότι ό γιός σας δέν θά πάθη τίποτα. Φόλοσοι κράτησέ τους καλά αυτοίς τούς δυό. Η δουλειά μας τελείωσε πιά εδώ. Ό Κούην θά σοῦ δώσει έντολές, πού θα ρίξουν στά χέρια σου όλα τά υπόλοιπα μέλη τής συμμορίας, τόσο εκείνα του βρισκονται στό Λονδίνο όσο και εκείνα πού βρισκονται στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Κι ή Νυχτερίδα βγήκε γοργά από τό δωμάτιο... Δυό από τούς χωροφύλακες τού Φόλοσομ έκλεισαν τούς ένοίκους τού ξενοδοχείου στό δωμάτιο τους και παρακολούθησαν τή Νυχτερίδα νά κατεβαίνει τις σκάλες και νά χάνεται έξω μέσα στή νύχτα.

Η Νυχτερίδα βρήκε εύκολα μέσα στο σκοτάδι τή βάρκα στό σημείο τής όχθης όπου τήν είχε αφήσει. Έφθασε στή βενζινακάτο, σκαρφάλωσε έπάνω και ενώ άλλαζε τά ρούχα τής Νυχτερίδας με τά ρούχα τού Κούην, διηγήθηκε στόν Σιλκ όλα όσα είχαν συμβή. Έπειτα έβγαλε τό ασύρματο τηλέφωνο και

τό συντόνισε στο μήκος κύματος της Κάρολ.

— Τό κόλπο έπιασε Κάρολ, τής έπλε. 'Ο Χάρριγκτον κι' ό Λίντον ενήργησαν ακριβώς όπως περιμένα. Είδοποιήσε τους φύλακες του μωρού νά τό σκοτώσουν. Τό μήνυμα όμως έπεσε στα χέρια μας και είδοποιήσαμε τή Μεξικανική άστυνομία και τό 'Ομοσπονδιακό Γραφείο 'Ερευών.

— Μά Τόνυ, έπλε ή Κάρολ, πώς έξηγεις τόν πυροβολισμό στόν βάλιο; 'Ο Χάρριγκτον δέν μπορούσε νά βρισκόταν εκεί. 'Εγώ...

— Ξέρω, ξέρω, τήν διέκοψε ό Κούην. 'Ο Λίντον μέ πυροβόλησε. 'Ο Χάρριγκτον τηλεφώνησε στο διαμέρισμα και ύποκρίθηκε ότι συνομιλούσε μέ τόν Λίντον. 'Ανέβηκε επάνω κι' έπειτα κατέβηκε μέ τά ποτά και έπλε ότι τά είχε έτοιμάσει ό Λίντον. Οί δυό αυτοί γκάγκοτερς, βλέπεις, έκαναν ό ένας πλάτες στόν άλλον και δημιουργούσαν πλασά άλλοθι. 'Ο Λίντον είναι ένας τύπος, πού δέν προσελκύει τήν προσοχή. 'Ετσι ή άπουσία του δέν γίνεται αίσθητή, όταν εξαφανίζεται... 'Ακριβώς αυτή ή ικανότης του Λίντον νά εξαφανίζεται του επέτρεπε νά πετάξή ως τή Νέα 'Υόρκη. 'Ηθελε νά προετοιμάση τά πράγματα ώστε νά έρθη σέ έπαφή μέ τόν Κίγκσφορντ εκεί. 'Ο έπιθεωρητής Γκραϊύστοουν γνώριζε τόν Λίντον, αλλά πολύ λίγο. Αυτός όμως φοβήθηκε μήπως είχε άναγνωρισθί και φρόντισε νά εξαλείψη τελείως από τή μέση τόν Γκραϊύστοουν. Προσάσθησε πρώτα νά τόν σκοτώση έδω ρίχνοντας επάνω στο ταξί, πού θά μετέφερε στο ά ε ρ ο δ ρόμιο τόν Γκραϊύστοουν. 'Απέτυχε, αλλά στο άεροπλάνο είδε ότι ό Γκραϊύστοουν ταξίδευε μαζί του. 'Ο φόβος του τότε μετεβλήθη σέ πανικό και ή άπόφασις νά έξοντώση τόν βρε-

ταννό άστυνομικό έγινε μαγία. Παραμόνεψε λοιπόν στόν δρόμο πού οδηγεί από τή Νέα 'Υόρκη στο άεροδρόμιο τής και έξετέλεσε τόν δυστυχισμένο φίλο μου, τραυματίζοντας και τόν Μάκ Γκράθ. Εύτυχώς δέν άντελήφθη ότι ό Γκραϊύστοουν είχε έρθει σέ έπαφή μαζί μου.

ΚΟΥΗΝ έξήγησέ

έπειτα όλες τics λεπτομέρειες τής υποθέσεως μιά-μιά, συμπεριλαμβανομένου του Στόνταρντ.

— 'Ο Στόνταρντ δέν είναι κακοποιός, έπλε ό Κούην. Δέν είναι βέβαια και διαμάντι τιμιότητος, μά φαίνεται χρεαζόταν έπιγόντως χρήματα και έπεσε στην παγίδα τους. Σπουδαίο κόλπο έ: 'Εβαλαν έναν ιδιωτικό ντέκντιβ νά παρακολουθί τόν άνθρωπο πού τους παρακολουθούσε! 'Εξυπνοι, πολύ έξυπνοι οί φίλοι μας...

— Μέ δυσκολία μπορώ νά τό πιστέψω, μουρμούρισε ή Κάρολ. 'Ο Χάρριγκτον ήταν τόσο τζέντλεμαν...

— Θα έπρεπε νά τόν δής τώρα, μούγγρισε ό Κούην. Φαίνεται ότι τήν ώρα πού προσπαθούσα νά βγάλω τόν Λίντον από τήν τρύπα του, ό Κίγκσφορντ... περιποιόταν δεόντως τόν Χάρριγκτον. Τό μάτι του ήταν πρησμένο όταν κατέβηκε κάτω και τó σαγόνι του κάπως κρεμασμένο...

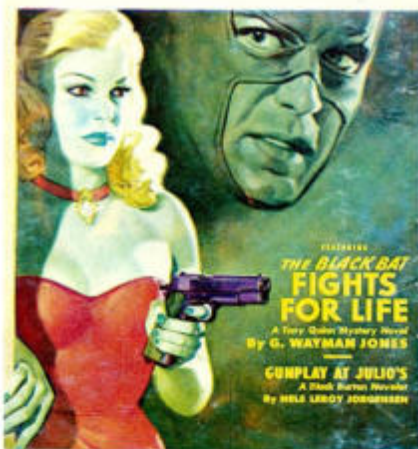
— Ούφ!, έκανε ή Κάρολ. 'Αλλη φορά, Τόνυ, νά μη μέ βάζης νά παρακολουθώ τζέντλεμαν, πού άποδεικνύονται έπειτα κακοήγιοι!...

— 'Από αύριο θα αναλάβη τή δική μου παρακολούθησι, έπλε γελώντας ό Κούην. Θα γνωριστούμε τυπικά και θα άργίσωμε τics διασκοπές μας... Γι' αυτό τó λόγo δέν ήρθαμε έδω κάτω;

G. WAYMAN JONES

(Μετάφρασις:
Στέλιου 'Ανεμοδουρά)

Εξώφυλλο ανατύπωσης

Εξώφυλλο της μιας από τις μόλις 12 αυθεντικές ιστορίες από τις 800 συνολικά περιπέτειες της Νυχτερίδας που δημοσιεύτηκαν σε γερμανικό περιοδικό. Οι υπόλοιπες γράφηκαν από Γερμανούς συγγραφείς σύμφωνα με στοιχεία στο βιβλίο Black Bat, The Companion.

Black Bat Companion
Όλα για τη Νυχτερίδα

Short Stories

ΜΠΑΟΥΛΑ

Τεύχος #13 - Νοέμβριος 2020

Αρχισυνταξία -Επιλογή Υλικού: ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΛΑΧΟΣ
Επιμέλεια-επεξεργασία: ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Η Επιστροφή της Νυχτερίδας (comic νέας γενιάς)

Η ταινία

Το πρώτο τεύχος και η επανέκδοσή του.

Εξώφυλλα της αμερικανικής πρώτης έκδοσης από την Thrilling Publication.

*Tony Quinn Faces an Eerie Crime Set-Up When Murdered Men
Come Back to Life Mysteriously—and a Newspaper
Begins Predicting Homicides Before
They Happen in*

THE MURDER PROPHET

*A Complete Exciting Black Hat Novel of
Blackmail and Criminal
Intrigue*

BY G. WAYMAN JONES

*It's One of the Year's Most
Baffling Mysteries!*

Coming in the NEXT ISSUE

